СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 31 СЕРПНЯ 2001 РОКУ ЧИСЛО 35 VOL. CVIII FRIDAY, AUGUST 31, 2001 No. 35

10 років тому: „Раптовий, але на випадковий злам"

Скільки треба президентів щоб гідно відсвяткувати десяту річницю Незалежности? У Сполучених Штатах, після 225 років, народ воліє святкувати без президентів. У Києві, на десяту річницю, їх було чотири: президент Польщі Александер Кваснєвський, Македонії – Борис Трайковський, Росії – Володимир Путін, та у ролі господаря – Леонід Кучма, плюс представники інших країн, в тому числі посланці Президента Джорджа Буша на чолі з сенатором Річардом Луґарем, довголітнім і активним другом України.

Присутність російського президента – як звичайно – насторожила багатьох, але це добре що він приїхав, хоч би для того, щоб почути такий пасаж у святковій промові Президента Леоніда Кучми: „Українська держава жодного разу не повертала зброю проти своїх громадян, а її солдати не воювали проти інших країн. Додаймо до цього теж уже багатьма призабуте – добровільну відмову від ядерного арсеналу". Росія робить і одне, і друге, і не відмовляється від третього.

А перечисляючи „гранично напружені миттєвості", які Україна пережила за своє коротке десятиліття самостійности, Президент Кучма згадав „сплеск сепаратистських тенденцій у Криму, підігрітих зовнішнім втручанням, у 1992-1994 роках".

Встановлення верхньої частини статуї, яка вінчає монумент „Слава Україні".

Виступ глави України у вщерть заповненому Палаці „Україна" 23 серпня тривав годину, а після цього відбувся святковий концерт кращих талантів України з швидкістю і гладкістю, гідною постановок ньюйоркського Радіо Сити Мюзік Гол. Усі президенти й інші високі гості сиділи у першому ряді другої секції партеру. Перед ними, у задніх рядах першої секції, сиділи церковні достойники, і тут організатори свята також мусіли виявити чутливість до українських міжконфесійних реалій: вони так розмістили церковних достойників, що Патріярх Філарет, Української Православної Церкви Київського патріярхату і Митрополит Володимир (Сабодан), голова Української Православної Церкви Московського патріярхату, сиділи в одному ряді, але по обидва боки проходу між рядами. Поруч з Митрополитом Володимиром організатори посадили римо-католицького ієрарха і голову Греко-Католицької Церкви, кардинала Любомира Гузара.

На самому початку святкового концерту пролунав наказ: „Державний прапор України внести!", і тоді у проході між рядами з'явились зі синьо-жовтим прапором українські вояки у парадних уніформах (нового, несовєтського зразка), з декоративними багнетами при поясах, а за ними дві колони кадетів у білих уніформах з військового ліцею ім. Богуна (десять років тому це було Суворівське училище, а ще раніше – Олексіївське кадетське), а військова оркестра на бальконі заграла декілька тактів старого маршу „О, Україно, о, люба ненько" з

(Закінчення на стор. 7)

Площа Незалежности в центрі Києва під час встановлення верхньої частини монументу „Слава Україні", в понеділок, 20 серпня. Урочисте відкриття відновленого майдану відбулося 23 серпня. Фото УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Делеґація Конґресу взяла участь у святкуванні 10-річчя

КИЇВ. – Делеґація Конґресу США на чолі з конґресменом Бобом Шейфером, республіканцем з Кольорадо прибула до Києва 23 серпня. У Києві делеґація взяла участь у заходах, пов'язаних з святкуванням 10-ої річниці Незалежности України, зустрілися з офіційними особами країни, підприємцями та представниками неурядових організацій. До складу делеґації входили також члени Конґресу: Марсі Каптур – демократ з Огайо, Пітер Гекстра – республіканець з Мишигену та Карен Турман – демократ з Фльориди, а також працівники з Конгресового Комітету з питань освіти. Це четверта візита конґресмена Б. Шейфера до України на доручення Конґресу США. На початку цього місяця він був автором Резолюції Палати Представників, що вітала 10-ту річницю Незалежности України. Співініціятором резолюції була Марсі Каптур, а її винесення на розгляд підтримали ще 29 членів Конґресу. Палата Представників ухвалила цю резолюцію одностайно. 21 та 22 серпня делеґація перебувала у Львові та області, де відвідала фарми, підприємства, навчальні заклади та в'язницю, а також зустрілася з місцевим та обласним керівництвом і провідниками правозахисних і релігійних організацій.

Папа вітає Україну з 10-ою річницею Незалежности

КИЇВ. – На адресу Президента України Леоніда Кучми 22 серпня надійшла вітальна телеграма від Папи Римського Івана Павла II з нагоди десятої річниці Незалежности України. Як повідомили в управлінні інформації і зв'язків з громадськістю адміністрації Президента, у вітанні понтифіка йдеться: „Я щасливий звернутися до Вашої Високоповажности, щоб передати Вам і всім Вашим співгромадянам найтепліші побажання. З приємністю згадуючи нещодавню візиту до Вашої країни, зберігаю в серці зустрічі з українським народом, коли я долучився до його минулих страждань, але водночас і до його надії на майбутнє" (Папа Римський Іван Павло II перебував в Україні з офіційною візитою 23-27 червня). Побажавши зміцнення національної єдности та злагоди заради духовного і матеріального благополуччя, Іван Павло II призвав Господнє благословення на весь український народ.

Завершено будівництво нафтопроводу „Одеса – Броди"

ОДЕСА. – 19 серпня з участю керівників України і представників інших країн була урочисто відкрита перша черга нафтопроводу „Одеса - Броди". В Южному, біля Одеси, було зварено так званий „золотий стик". Таким чином завершено будівництво нафтопроводу „Одеса-Броди". Значною подією та великим подарунком до Дня незалежности назвав Л. Кучма завершення будівництва нафтопроводу. Адже, за його словами, поява альтернативного джерела постачання нафти - це добра цеглина в побудові незалежної України. Будівельники своє завдання виконали – побудували трубопровід довжиною 673 кілометри, тепер перед політиками стоїть завдання наповнити його нафтою, зазначив президент. „Я категорично за створення міжнародного консорціюму. Туди будуть запрошені ті, хто має нафту, не треба чекати, що вони самі прийдуть". Натомість голова правління державного акціонерного товариства „Магістральні нафтопроводи „Дружба" Любомир Буняк вважає, що Україна самостійно, без консорціюму, може вирішити проблеми з наповненням трубопроводу. Він запевнив, що вже у січні наступного року розпочнеться транспортування „чорного золота" новим нафтопроводом.

Президент України Леонід Кучма (ліворуч) готується заварювати останній, „золотий стик" нафтопроводу „Одеса-Броди".

Фото УНІАН

Відкрито залізничний двірець „Київ-пасажирський"

КИЇВ. – 22 серпня відбулося урочисте відкриттяо новозбудованго залізничнго двірця „Київ-пасажирський". У церемонії відкриття взяли участь Президент України Леонід Кучма, голова ВР України Іван Плющ, прем'єр-міністер України Анатолій Кінах, київський міський голова Олександр Омельченко. Президент подякував залізничникам та будівельникам за спорудження. О. Омельченко наголосив, що в Европі немає такої чудової споруди, як Київський залізничний двірець. За його словами, до 10-ої річниці Незалежности України у Києві також перебудовано Севастопольську площу, Бесарабську площу, Майдан Незалежности, відкрито 7 тролейбусних маршрутів.

Михайла Гориня обрано головою УВКР

КИЇВ. – Головою Української всесвітньої координаційної ради (УВКР) переобрано Михайла Гориня. Про це було оголошено 21 серпня на заключному засіданні III Всесвітнього форуму українців. (Українська всесвітня координаційна рада є керівним органом Всесвітнього форуму українців). За кандидатуру М. Гориня проголосувала більшість делегатів форуму, який з 18 серпня проходив у Києві. Крім того, на форумі було обрано 15 членів УВКР. Серед них - письменник Євген Сверстюк, народний депутат Лілія Григорович, генеральний директор агентства УНІАН Михайло Батіг, перший заступник міністра освіти і науки академік Ярослав Яцків, народний депутат Іван Заєць. Остаточну редакцію резолюції III Всесвітнього форуму українців буде передано Президентові України Леонідові Кучмі, Верховній Раді, Кабінетові Міністрів, іншим державним органам і структурам.

Вшановано пам'ять Гелія Снєгірьова

КИЇВ – Напередодні річниці незалежности України 23 серпня громадськість вшанувала пам'ять відомого письменника-правозахисника Гелія Снєгірьова. На будинку, де він мешкав, було встановлено пропам'ятну дошку. Г. Снєгірьова було заарештовано 1978 року за участь у правозахисному русі і кинуто за грати в'язниці КДБ. Того ж року Г. Снєгірьов помер. Говорить голова Всеукраїнського товариства „Меморіал" імені Василя Стуса, народний депутат України Лесь Танюк: „Ця дошка запізнилася принаймні на десять років. Г. Снєгірьов з його величезним талантом стояв біля джерел самої незалежности, і коли сьогодні Україна здобула незалежність, то вже завтра треба було встановлювати цю дошку". На урочистостях не було жодного офіційного представника ні Спілки письменників, ні Спілки кінематографістів, з яких Г. Снєгірьова свого часу за наказом КДБ було виключено.

Туберкульоза стає епідемією

КИЇВ. – Захворюваність на туберкульозу у Дніпропетровській області перевищила епідемічний поріг, тобто є всі підстави стверджувати, що Дніпропетровська область охоплена епідемією туберкульози. Зараз у Дніпропетровську зареєстровано понад 17 тисяч хворих на туберкульозу, з них 9,300 – діти і підлітки. Показник захворюваности на туберкульозу у Дніпропетровську на 22 серпня становить 26.4 на 100 тисяч населення, в області – 35.3.

Родину П. Лазаренка позбавлено мешкання в Києві

КИЇВ. – Шевченківський місцевий суд Києва 22 серпня ухвалив рішення, згідно з яким членів родини експрем'єр-міністра України Павла Лазаренка визнано такими, що втратили право на квартиру в Києві, за адресою: вул. Десятинна, 10, кв.7. За рішенням судді Людмили Осипової, втрата права на житло пов'язана з тим, що члени родини П. Лазаренка більше 6 місяців не проживали там без поважних причин. Як зазначено у висновку судді, оскільки сім'я Лазаренків втратила право на цю квартиру, „права Тамари Лазаренко (дружини П. Лазаренка), яку не допускали у квартиру, не порушувались і, відповідно, її позовна заява не підлягає задоволенню".

Пропонують новий закон

КИЇВ. – Партія „Яблуко" пропонує запровадити законодавчу норму, яка б, починаючи з 2004 року, забороняла обирати Президентом України колишніх членів Комуністичної партії Радянського Союзу. Про це йдеться в заяві партії, оприлюдненій 22 серпня. Зокрема партія ініціювати внесення вказаних змін до закону „Про вибори Президента України". Партія виходить із того, що за 10 років після здобуття незалежности „український народ не став жити краще. Очевидною причиною є залишення при владі колишніх функціонерів КПРС, котрі швиденько перефарбувались у національні кольори". При цьому, наголошується в заяві, партія розуміє, як важко буде провести подібні зміни через Верховну Раду, і „готова піти на компроміс", який полягатиме в тому, що обмеження для кандидатів на президентство може стосуватися тільки осіб, які обіймали номенклятурні посади в КПРС „не нижче обкомівського рівня".

Об'єднуються парафії УПЦ КП та УАПЦ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – На Івано-Франківщині розпочалися процеси об'єднання в одну конфесію релігійних громад Української Православної Церкви Київського Патріярхату та Української Автокефальної Православної Церкви. Першими підтримали ініціятиву про об'єднання віруючі Косівського району Івано-Франківщини. У селі Пістень відбулася районна об'єднувальна конференція УПЦ КП та УАПЦ, в якій взяли участь 26 священиків та голови церковних комітетів релігійних громад району. На конференції було схвалено рішення про об'єднання 6 парафій УПЦ КП та 37 УАПЦ району в одну конфесію. Косівський деканат об'єднаної гілки очолив отець Дмитро Близнюк. У майбутньому передбачаються переговори про об'єднання цієї гілки з Українською Греко-Католицькою Церквою з метою утворення єдиної Помісної Православної Церкви.

За повідомленнями інформаційних агентств

ІІІ Всесвітній Форум Українців був прелюдією свята незалежности

У президії ІІІ Всесвітнього форуму українців (зліва): київський міський голова Олександер Омельченко, прем'єр-міністер України Анатолій Кінах, голова Верховної Ради Іван Плющ, Президент України Леонід Кучма, голова Української всесвітньої координаційної ради Михайло Горинь, колишній Президент України Леонід Кравчук і голова Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України Іван Драч. *Фото УНІАН*

Р.Л. Хомяк

КИЇВ — Всесвітній Форум Українців 18-20 серпня був і прелюдією, і частиною відзначення 10-річчя Незалежности України. Вже десять років є така країна! (де зараз ви, песимісти, які ще у 1993 році сумнівалися, чи Україна витримає три роки?).

Про Форум світового українства, вже третій з черги, можна писати довгі шпальти неґативних спостережень. Але він таки відбувся. Він був свого роду катарсисом – а для тіла людини, як і для тіла народу, періодичні катарсиси бажані.

До передсвяткового Києва на Форум з'їхались представники українства від Я до А (від Якутії до Арґентини) і ми, діяспорники зі Сполучених Штатів і Канади, наочно бачили, скільки нас є і де нас тільки немає. Реєстратори делеґатів і гостей нарахували представників із 42 країн.

Святковий концерт з понад пів сотнею груп-виконавців розпочався виступом українців з Комі, у програмі, з трембітами й топірцями, виступали юні гуцули-танцюристи з Арґентини. А також і „наші" зі США і Канади, ансамблі з різних реґіонів України та територій, заселених українцями в сусідніх країнах.

Три дні на робочих сесіях Форуму діяли десятки секцій, на яких українці з України і українці з інших країн, пліч-о-пліч, обговорювали, нерідко гостро сперечаючись, такі важливі справи, як екологія, охорона здоров'я, інформаційний простір, економіка, право, освіта, оборона, недержавні організації, і мова, мова, мова – державна, конституційна. В декількох резолюціях, вироблених на окремих робочих сесіях – від медичної до екологічної, включаючи політологічну – з'являлась справа мови, в тому числі те, що однією з головних вимог до державного чиновника чи ректора вищого навчального закладу в Україні має бути знання державної мови.

Мене вразила символічність Третього Форуму світового українства: його святкове відкриття і закриття відбулося в Палаці „Україна", що його в 1970 році (проти бажань Москви) збудували комуністичні керівники Микола Підгорний і Петро Шелест і в якому бувало чимало червоних прапорів. А тут, під звуки української військової оркестри, українські вояки вносять синьо-жовтий і застромлюють його біля президії, де посередині сидять співголови Форуму: колишній директор виробничого комплексу страшних стратегічних ракет і колишній політичний в'язень; нині вони – Президент України Леонід Кучма і голова Української Всесвітньої Координаційної Ради (УВКР) Михайло Горинь. А робочі наради Форуму відбувалися у вигідних і просторих залях колишньої Вищої партійної школи, нині одного із корпусів Київського університету. Саме такі екрани яскраво ілюструють зміни, які відбулись на території України протягом останніх десяти років.

Так, організація форуму була не найкраща. Іноді тяжко було дізнатися, де відбувається сесія з тієї чи іншої тематики. Для цього були причини, серед них – брак досвіду, але й у неменшій мірі – брак фондів. Організацією Форуму займалась УВКР, яка існує вже від першого Форуму і яку мають підтримувати її складові організації по всьому світі, але не всі вони повністю виконують свої фінансові зобов'язання.

Уряд України надав бюджетні кошти на переведення Форуму, але для координації всесвітнього українства потрібно коштів на роботу кожного дня і року між великими з'їздами. Того роду речі вже десятиліттями добре і ефективно фінансують такі країни, як Франція і Німеччина. З висловів керівного учасника Форуму, віцепрем'єра з гуманітарних питань Володимира Семиноженка виходило, що й уряд України починає бачити користь у фінансуванні такої організації, як УВКР і постарається знайти бюджетні фонди на її діяльність.

Перед відкриттям Форуму учасники з усього світу мали можливість побачити, що в Україні діє опозиція до влади, конкретніше – до Президента Кучми: кілька сотень опозиційних партій з прапорами, транспарентами й меґафонами гучно демонстрували при вході до Палацу „Україна" і міліція їм не перешкоджала. Але й у залі, під час відкриття, промову Президента переривали вигуки і репліки з балькону.

А ще раніше зарисувались ознаки можливого словесного поєдинку між Президентом України Кучмою і Аскольдом Лозинським, який очолює Світовий Конґрес Українців. Президент Кучма кинув репліку, мовляв, нехай звітує Лозинський про те, що зробила діяспора для України.

А. Лозинський виклик прийняв і у своєму виступі на відкритті Форуму нагадав, що праця діяспори для України „не починалась 24 серпня 1991 року" і згадав ряд заходів діяспори на допомогу України і на захист прав України ще з тих часів, коли вона була у складі СРСР. Він також назвав конкретну цифру – 70 мільйонів долярів – які передала незалежній Україні діяспора з Канади і США у формі гуманітарної допомоги. Він згадував старання діяспори по лінії інвестицій в економіку України і пояснив порівняно малий успіх в цій галузі тим що в Україні діє хибне податкове законодавство, яке ставить бар'єри перед інвесторами.

Присутні зустрічали виступ Президента СКУ оплесками, розмови в кулуарах вказували на те, що багатьом подобався популістський стиль його промови, а журналісти з мікрофонами і ручками ловили його на окремі інтерв'ю. Але до будь-якого словесного зудару між президентами не дійшло. Навпаки, на прес-конференції після першого дня Форуму президент СКУА. Лозинський став в обороні Президента Кучми у зв'язку з образливою атакою на Президента України з боку Левка Лук'яненка. Лозинський назвав виступ Лук'яненка „екстремальним", доводив, що на святковій сесії Лук'яненко „порушив декорум", що про Президента країни „так не говориться", і навіть завважив, що „преса в Україні часами переходить межі", та що „в демократичному суспільстві порядний журналіст" не писав би речі „висмоктані з пальця", як це іноді роблять журналісти в Україні.

Організатори Форуму пояснили, що довголітній політв'язень, депутат і колишній посол України в Канаді Левко Лук'яненко заздалегідь не зголосив свого бажання виступити на форумі (як це зробив організатор нового політичного бльоку „Наша Україна" Віктор Ющенко), а вимагав виступу вже під час Форуму при допомозі своїх гучних прихильників. І президія дала йому слово. А Лук'яненко перетворив його в базарну лайку.

Совістю Форуму і совістю всесвітнього українства виявився академік і новий Герой України Іван Дзюба. Він також виступив на першій пленарній сесії, відразу після виступу Президента Кучми і голови УВКР Михайла Гориня.

Іван Дзюба закликав українців відродити в собі гідність, твердив, що „самі українці, як мало хто, талановиті у справі самоприниження", закликав українців побачити ворога в самих собі, картав авторів „високопатріотичних українських книжок", які самі в тролейбусі звертаються до сусідів-пасажирів по-російськи, нагадав, що чимало хто з тих, які нарікають на економіку України, не сплачують податків, вдарив по владних структурах всіх рівнів за те, що вони досі не розв'язали проблеми безробіття. Врешті сказав і таке:

„І поза цим процесом самокритики не повинна залишитися й наша організація – УВКР, Українська Всесвітня Координаційна Рада, – яка не стала діяльною силою в Україні, про яку 99 відсотків українців нічого не знають і яка навіть підготування до цього форуму не змогла використати для активізації діяльности і піднесення свого престижу". Він закликав до взаєморозуміння в суспільстві і спільних зусиль для вирішення складних суспільних проблем.

І що дуже важливе: виступ Івана Дзюби слухали і аплодували не тільки пару тисяч осіб, яким пощастило дістатись до Палацу „Україна", і тих, які бачили виступ на ТБ, а й те, що цілий текст його промови надрукувала популярна в Україні газета „Сільські вісті".

АМЕРИКА І СВІТ

США не братимуть участи в конференції з расизму

ВАШІНҐТОН. – Державний секретар США Колін Павел не братиме участи в конференції Організації Об'єднаних Націй, присвяченій боротьбі з расизмом, – через спроби арабських країн використати цю трибуну для засудження Ізраїлю. Про це 27 серпня повідомив представник Державного департаменту США Ричард Бавчер. Конференція почалася в п'ятницю, 31серпня, в південноафриканському місті Дурбані. США не бажає брати участи в праці конференції, тому що її порядок денний включає висловлювання „Сіонізм є расизмом", а з цим принципом США не погоджуються і його Організація Об'єднаних Націй відкинула. Пропозиції, підготовлені арабськими країнами, звинувачують Ізраїль у проведенні політики расизму стосовно палестинців. Днями Президент США Джордж Буш заявив, що його країна не буде представлена на конференції в південноафриканському місті Дурбані, якщо її делеґати виступатимуть із нападками на Ізраїль. Палестинський представник в ООН висловив упевненість, що учасники конференції засудять Ізраїль за расизм щодо палестинців.

На Близькому Сході триває війна

ЄРУСАЛИМ. – Ізраїльська армія 29 серпня окупувала територію довкола міста Рафа у смузі Ґази. Звідти передають, що ізраїльські танки закрили дві головні дороги, ізолюючи місто від решти Ґази. У повідомленнях йдеться, що ізраїльтяни знищили варти палестинських войовничих угрупувань.Це сталося після запеклих сутичок упродовж ночі між ізраїльтянами і палестинцями навколо міста Бейт Джала на Західньому березі, куди увійшли ізраїльські танки. Сутички загострилися по тому, як внаслідок ракетного обстрілу з вертолетів 28 серпня було вбито одного з провідників палестинців – Алі Мустафу. Ізраїль заявив, що це відповідь на терористичні акти проти цивільного населення.

США не вірять у демократичність білоруських виборів

ВАШІНҐТОН. – Державний департамент США 29 серпня висловив сумніви у тому, що президентські вибори у Білорусі наступного місяця будуть вільними і справедливими. Речник зовнішньополітичного відомства Річард Бавчер згадав низку порушень з боку білоруської влади, у тому числі залякування журналістів, обшук і конфіскацію майна друкарні, вилучення 400 тисяч примірників незалежної газети, а також вислання американського профспілкового діяча, який перебував у країні в якості незалежного спостерігача. У Білорусі 28 серпня не вийшов друком запланований спеціяльний випуск опозиційної газети „Рабочи". Як повідомив головний редактор газети Віктор Івашкевич, влада вилучила з друкарні вже надруковані газети. Працівники мінської прокуратури заявили, що в випуску є наклепницька стаття про президента Білорусі О. Лукашенка. Держдепартамент закликав припинити переслідування на політичному ґрунті і надати усім партіям доступ до державних засобів інформації. Представники США схарактеризували білоруського президента як останнього диктатора в Европі. Вибори у Білорусі відбудуться 9 вересня. Єдиним опонентом чинного президента є провідник незалежних профспілок країни Уладзімір Ганчарик.

Санкції проти України можуть стати дійсністю

ВАШІНҐТОН. – Сполучені Штати Америки оголосили ще 21 серпня про свій намір запровадити санкції проти України у зв'язку з тим, що Україна так і не вдосконалила законодавчу базу щодо захисту прав інтелектуальної власности. Про це повідомив представник міністерства економіки України Володимир Безрученко. Він також сказав, що 11 вересня в Конґресі США мають відбутися слухання щодо невирішених Україною питань із вдосконалення законодавчої бази стосовно захисту прав інтелектуальної власности, після чого буде ухвалено остаточне рішення про запровадження санкцій. Україна очолила складений адміністрацією торгового представництва США так званий „перелік 301", до якого належать країни, які не вживають заходів для боротьби з піратством компакт-дисків та інших оптичних носіїв інформації.

На землю повернувся екіпаж орбітальної станції

КЕЙП КАНАВЕРАЛ, Фла. – 23 серпня приземлився космічний корабель багаторазового використання „Дискавері", який перевіз з міжнародної космічної станції трьох членів екіпажу, що провели на земній орбіті понад 5 місяців. Двоє американців – Джім Восс і Сузан Гелмс і росіянин Юрій Усачов вилетіли в космос у березні. По поверненні на Землю всі троє членів екіпажу проведуть майже 6 тижнів у реабілітаційному центрі, щоб зміцнити м'язи та кістки, ослаблені внаслідок довшого перебування в стані невагомости. Це другий екіпаж міжнародної космічної станції. Третій перебуватиме на орбіті до грудня.

Успішне перещеплення штучного серця

ЛЮЇСВІЛ, Кен. –На пресовій конференції кардіохірургів 22 серпня, які 20 липня вперше у світі здійснили успішну операцію пересадки людині повністю автономного штучного серця, лікарі оприлюднили ім'я цього пацієнта, – це 59-річний Роберт Тулс – службовець телефонної компанії. Він почувається нормально. Журналісти могли побачити хворого на екрані та поставити йому декілька запитань. За словами лікарів Жидівської лікарні Люїсвілу, які оперували Р. Тулса, серцева протеза з титану та пластику працює без перешкод, і стан пацієнта продовжує поліпшуватись.

Ув'язненим талібів дозволено побачення

КАБУЛ, Афґаністан. – Західні дипломати та рідні відвідали в понеділок, 27 серпня, в афганській в'язниці закордонних працівників міжнародної гуманітарної організації, яких було арештовано в Кабулі. Дипломати представляли США, Німеччину та Австралію – країни, громадян яких арештували понад три тижні тому афганські таліби. Затриманих 26 серпня відвідали представники Міжнародного Червоного Хреста. Американський консул Дейвид Донаг'ю заявив, що всі затримані виглядають здоровими. Вісім чужоземців та 16 громадян Афганістану було арештовано на початку серпня за звинуваченням у проповіді християнства. За законами талібів, це вважається тяжким злочином. Афганцям загрожує кара смерти, якщо буде встановлено, що вони прийняли християнство.

За повідомленнями інформаційних агентств

Ювілей Лаври

КИЇВ. – У понеділок, 27 серпня, Українська Православна Церква Київського патріярхату відзначила 950-річчя Києво-Печерської Лаври. Ключові українські посадовці та релігійні діячі взяли участь у відзначенні 950-ої річниці заснування Києво-Печерської Лаври. Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет,і Священний Синод Української Православної Церкви Київського патріархату провели в Києві урочисту академію, присвячену знаменній події.

У своїй промові Патріярх Філарет зокрема сказав, що хоча Україна як держава вже „постала і вже ніколи не втратить своєї незалежности, ми, на жаль, маємо розділену Церкву, і це завдає великої шкоди і самій Церкві, і державі". Народний депутат України, голова об'єднання „За єдину помісну Українську Церкву" Ігор Юхновський, виступаючи перед зібранням, сказав стосовно Української Православної Церкви Московського патріярхату, що вона є „гілкою старої і нової Російської імперії і служить цілям, протилежним до побудови української незалежної держави". І. Юхновський закликав представників Церкви „у кожній проповіді" доносити до людей „іскри українського патріотизму".

А у вівторок, 28 серпня, Українська православна церква Московського патріархату, якій сьогодні підпорядковується лавра, виступила організатором пишних церемоній. Прибули делегації з 15 помісних православних Церков, у тому числі російської, грецької та сербської.

Найбільше людей зібралося на урочисту Літургію в Свято-Успенському соборі з участю глави УПЦ (МП) Володимира (Сабодана). Там був і Президент Леонід Кучма. Урочистості затьмарені розколом усередині православної Церкви в Україні на три окремі гілки. Настоятель Лаври Владика Павло категорично виступив проти того, щоб її передати Українській Православній Церкві Київського партіярхату.

Одна з найголовніших святинь християнського православного світу Києво-Печерська лавра в Києві. У древньоруському літописі „Повість минулих літ" згадка про заснування Печерського монастиря в печерах поблизу Києва датована 1051 роком. *Фото УНІАН*

Якби рефереднум вібувся тепер, Україна знову стала б незалежною

КИЇВ. – Більшість українців не вважають батьківщину незалежною державою, а День народження держави – якимось особливим святом. Однак, як і десять років тому, у випадку проголошення референдуму Україна знову б стала незалежною.

За право будувати своє щастя самостійно у серпні 2001 року проголосували б 51.3 відсотка українців (63.7відсотка з тих, хто прийшов би на виборчі дільниці). Однак серед тих, хто віддав свої голоси за незалежність у 1991, тільки 67.9 відсотка повторили б цей крок і тепер. А кожний п'ятий українець взагалі не пішов би визначати долю України на виборчу дільницю, свідчать результати опитування 2007 респондентів у всіх регіонах України, проведеного Центром політичних та економічних досліджень імені Разумкова.

Після 10 років розбудови України 51.1 відсотка не вважають її справді незалежною, а для кожного третього українця 24 серпня – взагалі не свято ("Я не вважаю День незалежности України святом" – 15.2 відсот., „Для мене День Незалежности України – це день втрати великої держави, в якій я жив" – 15.2 відсотка). „Найбільшим святом серед усіх офіційних свят України" День незалежности вважають лише 14.9 відсотка, а половина українців не вирізняють цей день серед інших офіційних свят.

Але найприголомшуючі факти проявилися у питанні про зміну ситуації в Україні. Вона погіршилася у всіх без виключення сферах. У тому, що погіршилася економічна ситуація, впевнені 69.3 відсотка українців (покращилася – 16.9 відсотка, не змінилася – 9.6 відсотка); рівень злочинности – 80.5 відсотка (покращився – 6.2 відсотка, не змінився – 8.2 відсотка); рівень корупції – 79.8 відсотка (покращився – 5.1 відсотка, не змінився – 8.4 відсотка); рівень суспільної моралі – 66.9 відсотка (покращився – 7.5 відсотка, не змінився – 15 відсотків).

У порівнянні з добою „імперії зла" погіршився навіть рівень демократії – так вважають 44.1 відсотка (покращився – 23.8 відсотка, не змінився – 19.1відсотка). Про те, яке жорстке розчарування спіткало українців, можна судити за таким фактом: переважна більшість – на рівні 70 відсотків – думали, що з розпадом СРСР всі ці показники покращаться.

„Українська Правда"

Аварія на шахті в Донбасі

ДОНЕЦЬК. – За даними з 27 серпня, вже 54 гірників загинули внаслідок трагічної аварії на шахті ім. Засядька у неділю, 19 серпня. Вибух стався на глибині 1200 метрів. Ситуація на шахті складна, триває льокалізація і ліквідування пожежі.

Трагедія сталася в неділю вранці. На час вибуху в шахті перебувало близько 255 гірників. Першого дня під час аварії загинуло 35 гірників, а доля десятьох, що залишилися під землею, склалася такою ж трагічною. Рятувальники визнали, що шахтарі вже не живі, позаяк у копальні продовжує вирувати пожежа. Для з'ясування причин та обставин трагедії створено спеціяльну урядову комісію на чолі з першим віце-прем'єром України Олегом Дубиною. Це не перша аварія на шахті імені Засядька. У травні 1999 року внаслідок вибуху метану в цій шахті було травмовано 90 гірників, з яких 50 загинули або померли в лікарнях.

У вівторок, 21 серпня, поховали 20 гірників, які загинули внаслідок вибуху і пожежі. Цей день в Україні оголошено днем жалоби. 22 серпня відбулися похорони ще 15 гірників, а 23-го – двох. Загалом від початку року на українських копальнях загинуло вже 170 гірників. Від 1991 року в Україні загинули понад 3,600 шахтарів.

Представник Міжнародної федерації працівників хемічної, енергетичної та гірничої індустрії Андре Мрос сказав, що праця гірників зажди була небезпечною. Але він також зауважує, що за останні роки у країнах Східньої Европи небезпека зросла через нові економічні обставини: „Одна з причин – це реструктуризація, що відбувається, так би мовити, з наступом капіталізму. Коли менеджер мусить перетворити шахту на прибуткову і привабливу для інвесторів, я боюся, що питання здоров'я працівників і техніка безпеки відходять на другий плян. Компанія виплачує за загиблого шахтаря компенсацію – у середньому, його трирічну заробітну платню. Як це не цинічно звучить, компанії легше виплатити таку компенсацію, аніж вкладати серйозні гроші в охорону праці і техніку безпеки".

Канцлер Німеччини Ґергард Шродер висловив Президентові України Леонідові Кучмі та родинам загиблих гірників глибокі співчуття у зв'язку з трагедією, що сталася на шахті імені Засядька.

Офіційна версія причини аварії – самозаймання суміші вугільного пилу та метану. Однак голова Незалежної профспілки гірників України Михайло Волинець каже, що як і 1999 року, коли на шахті Засядька загинуло від вибуху 50 шахтарів, головною причиною трагедії є злочинна технологія видобутку вугілля в умовах понаднормової запилености та загазованости. „В останній час це підприємство будувало вентиляційний ствол, але вугілля видобувалося будь-якою ціною. Там не цінували людського життя. Ці випадки можна віднести на совість Звягільського".

Як кажуть науковці, надглибокий видобуток вугілля є надто небезпечним, аби зменшувати фінансування шахт, як це відбувалося в Україні останні 10 років. Президент України Кучма заявив, що проситиме Сполучені Штати Америки профінансувати програму безпеки на копальнях Донбасу.

За повідомленнями ЗМІ

Микола Солтис - найнебезпечніший злочинець Америки

САКРАМЕНТО, Каліф. – У Слов'янській місійній церкві „Беtанія" цього каліфорнійського міста 27 серпня відбулася церемонія поховання жертв масової різанини минулого тижня, у якій звинувачено іміґранта з України Миколу Солтиса. На службу зібралося понад п'ять тисяч представників української та російської громад, а церемонію охороняли кілька десятків службовців поліції.

М. Солтис тепер очолює список десяти найбільш розшукуваних злочинців, складений Федеральним бюро розслідувань США. ФБР збільшила винагороду за інформацію, що може призвести до його арешту, до 70 тисяч долярів. Напередодні телебачення транслювало записане відеозвернення матері підозрюваного – Варвари Солтис, яка закликала сина здатися поліції. Фотографію М. Солтиса показують усі американські телеканали.

Місцевий шериф лейтенант Лері Сондерс визнав, що поліція і досі не має чітких версій щодо можливого місця перебування М. Солтиса. Поліція не виключає, що він і досі може бути в районі Сакраменто. Розшуки також концентруються на російських та українських громадах у Сан-Франциско і Сієтлі, а також штатах Ореґон, Північна Каролайна та Нью-Йорк, де М. Солтис раніше мешкав чи мав родинні зв'язки.

Першою жертвою різанини 20 серпня стала вагітна дружина М. Солтиса, 23-річна Любов, відтак він убив своїх дядька і тітку, Петра і Галину Кухарських, та їхніх онуків, Тетяну і Дмитра. Згодом М. Солтис заїхав до матері і забрав свого трирічного сина Сергія. Пізніше його тіло зі слідами статевої наруги і ножевими пораненнями було знайдено у картонній скриньці. Загиблих членів родини П. і Г. Кухарських поховано відразу після служби у церкві, а тіла дружини і сина М. Солтиса перевезено для поховання в Україну.

До Сакраменто прибули батьки і старший з чотирьох братів Любові Солтис – Анатолій Наконечний. Промовляючи до учасників жалобної церемонії, він розповів, як у минулому, ще в Україні, М. Солтис неодноразово вдавався до насильства щодо дружини, яку родичі переконували не їхати до Америки. Проте, за словами А. Наконечного, 9 місяців тому Любов перебралася до США, наполягаючи, що її синові потрібен батько.

Один з братів дружини Солтиса – Петро Наконечний згадує, що хоча він і вважав Миколу другом, але був проти його шлюбу з Любов'ю, бо про М. Солтиса казали, що він має запальний і неврівноважений характер.

Після шлюбу він неодноразово бив дружину і одного разу навіть виштовхнув її з авта. Коли брати прийшли, щобзабрати Любов додому, М. Солтис напав на них, погрожуючи сокирою, згадує П. Наконечний.

Американські ЗМІ порушують питання про відповідальність осіб, що дозволили в'їхати до США такій людині. Річ у тім, що М. Солтиса в Україні визнали психічно неврівноваженим, не здатним служити в армії. До того ж було відомо, що ще на батьківщині він часто бив дружину.

За матеріялами ЗМІ

На параді і поза нею

Непростим було свято незалежности в Україні. Влада зробила усе можливе, щоб надати відзначенню першого десятиріччя української держави якомога більшої урочистости. Постали пам'ятники, розміри яких подекуди набагато перевищували досягнення відзначуваного періоду. У Харкові встановлено монументальну колону, увінчану фігурою птаха. У Севастополі на будинку міської адміністрації встановлено Державний герб України, відкрито міську Дошку пошани, Дошку почесних громадян міста, відбулося покладання квітів до Меморіялу героїчних захисників Севастополя. У Івано-Франківську закладено капсули зі землею з могил борців за незалежність у символічний Пантеон героїв України. Подібні повідомлення надійшли до редакції „Свободи“ з багатьох областей України.

І вони, звісно, радують. Військові паради і так звані демонстрації трудящих і раніше відбувалися в Україні з нагоди низки комуністичних річниць. Але тепер вони поволі стають усе більш українськими. Покищо у Севастополі ще відкривають відомі з минулого дошки пошани, але у Прикарпатті вже вшановують полеглих героїв, про яких український схід ще має досить імлисте уявлення. Проте парада у Києві єднає усіх у відчутті гордости за молоду державу. 20 парадних батальйонів представляли еліту майбутнього військового старшинства, яке не тільки командуватиме, а й виховуватиме молодь в національному дусі. Машини на параді теж несли інформацію про український технологічний прогрес.

Проте у часі проходження колон правоохоронці побили провідника групи „Самостійна Україна“ Олександра Башука, який дещо емоційно виявляв свій протест. Але протест був, і це не можна замовчувати. В Одесі півтисячі людей провели мітинг під гаслом „Україні – українську владу!“. З численними протестами виступили і ліві сили. У Харкові встановлення на площі Рози Люксембург меморіяльного знаку на честь Незалежности супроводжувалося опором комуністів – депутатів міської ради, які наполягали на встановленні тут пам'ятника перемоги над Німеччиною і не дозволили перейменувати площу на майдан Соборної України. В Одесі комуністи провели під червоними прапорами і портретами Леніна та Сталіна демонстрацію і мітинг, на якому засудили „антинародну політику режиму Кучми“.

Вочевидь, не все гаразд у державі, коли політичних супротивників об'єднує спільне антипрезидентське гасло. Відголос незгоди „на вищому рівні“ не обминув також III Всесвітній форум українців. Передсвяткове опитування населення виявило високий рівень невдоволення економічною ситуацією, рівнем демократії і життя, суспільної моралі і культури. „Якщо через 10 років незалежности близько половини населення вважає, що ситуація з демократією в Україні погіршилась порівняно з 1991 роком, то це має тривожити українську еліту та владні структури“, – вважає президент Українського центру економічних та політичних досліджень ім. О. Разумкова Анатолій Гриценко. Але чи тривожить? Президент Л. Кучма на святкових імпрезах висловив ряд бадьорих запевнень у тому, що Україна прогресує. Звісно, на святі не прийнято займатися самокритикою. Проте свято вже відшуміло і час почати нове десятиліття саме з аналізи провідного питання: чому за кулісами парадних подій було стільки різнобічних протестів, невдоволення, а також – чи справді річниця Незалежности була святом для кожного мешканця України? Пошук відповіді на ці запитання може відкрити нові шляхи до національної згоди.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи“
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про те, що було і чого не було

Ось ми і вже після цього великого для нас дня, на який ми так нетерпляче чекали. Проминуло, прогуло якось так скоро, що ми навіть не встигли опам'ятатися. Але, здається, що так завжди є із довгоочікуваними подіями, особливо – радісними.

І хоча ми тут, далеко від України, не мали такої можливости відчувати цю особливу та величну річницю – 10-річчя Незалежности, ми, однак, шукали за усіми причинами відчувати святочний настрій, пригадували, „як це було в 1991 році“, заздрили усім, що переживали день 24 серпня у Києві і були у піднесеному, винятковому настрої.

Може, до того настрою допомогла святкова „Свобода“, що ціле своє число з датою 24 серпня присвятила знаменній річниці, а ми в редакції наполегливо і заздалегідь попрацювали для цього. Може, роздуми і розмови, довго ще перед цією важливою датою пригадували її важливість? Важко це пояснити – але ми, здається, усі були в особливому святочному настрої.

Про це говорили телефонічні дзвінки і карточки з привітаннями, за дальшу долю України молилися численні вірні в наших церквах, а круглу річницю першого десятиріччя відзначають і досі численні свята по усіх усюдах США, де тільки живуть українці.

У деяких святах в різних, більших та менших, скупченнях українців брали участь місцеві американські урядовці, передавали окремі проклямації з приводу десятиріччя, стояли „на струнко“ при співі національного українського гимну і стискали руки учасників-українців.

Усе це таки підкреслювало важливість цієї річниці та викликувало у нас почуття хоча б і часової радости та гордости. А ці почуття піднесли ще таки 24 серпня ясні фотокартини із Києва, що їх можна було бачити на „Брамі“: соняшний, багатолюдний Хрещатик, усміхнені обличчя молоді, вдягненої у вишиванки, виструнчені військовики у марші, новий гігантичний пам'ятник Незалежности. Усі ці картини, хоча лише часові, але вони були!

А тим часом шукаючи горячково на усіх каналах телебачення, я не знайшла в новинках ані однієї картини з України, ані однієї згадки, що вона святкує. Пильно і точно переглядала кожну сторінку „Нью-Йорк Таймсу“ 23, 24, 25 серпня, та не знайшла ні однієї вістки про Україну та її радісну річницю. Зате цей самий поважний часопис довго та широко, з відповідними світлинами щоденно інформує про українця-злочинця Миколу Солтиса, що убив вже шість осіб зі своєї родини. І про нього не лише докладні вістки в пресі, але також в телебаченні, де на одному з каналів Нью-Джерзі ми дочекалися ще відповідного критично-образливого коментаря від кореспондента.

Про „такого“ українця, що, до речі, розумово хворий, розголошують широко, бо ж це „сенсація“, за якою завжди в погоні усі американські журналісти. То ж як можна було надіятися, що така голодна на вражаючі новини американська преса і телебачення будуть згадувати про таку нецікаву подію, як 10-річчя Незалежности „якоїсь там“ України?

Отже, не було, хоча у польській пресі Нью-Йорку ми знайшли звідомлення аж у двох днях, і то на першій сторінці. Значить – що кому важливе. А таки тепер, коли 24 серпня „проминуло-прогуло“ і ми збираємо тільки пожнив'я та роздумуємо над усім що відбулося, ставимо собі запитання: чому американські засоби інформації так промовчали цю подію?

О-КА

Посол США в Україні Карлос Паскуал дякує капелі бандуристів з Дітройту за виступ на прийомі біля його резиденції ввечері, 20 серпня.
Фото ArtUkraine

10 років тому...

(Закінчення зі стор. 1)

його словами „Яремні пута ми вже пірвали і зруйнували царський трон," а тоді перейшла у новітній, „Козацький марш".

Вояки поставили державний прапор на сцені, поруч з президентським штандартом, і разом з кадетами відійшли. На сцену вийшов Президент Кучма в товаристві біля трьох десятків дітей, які народилися тоді коли й Україна — 24 серпня 1991 року. Діти несли подарунки і, зійшовши зі сцени, передали їх достойним гостям.

Президетські „спічврайтери" (є вже й таке слово в сучасній українській газетній лексиці) добре попрацювали над його виступом на урочистому зібранні. Він покривав не тільки досягнення і тривожні моменти останніх десяти років, але й зазирнув в історію століть, якої кульмінаційною точкою є 1991 рік. Президент згадав ряд „знакових постатей - від Богдана Хмельницького до Олеся Гончара" для яких „Україна справді над усе". Він вичислив ряд осіб які у новітні часи „уособили прагнення нашого народу до незалежности і державности", таких, як Вячеслав Чорновіл, Іван Драч, Мирослав Попович, Іван Дзюба, Леонід Кравчук, Іван Плющ". Він також виявив рівень „ноблес-обліж" таким реченням: „Ми віддаємо належне Левку Лук'яненку, який страждав за Україну і нині по-своєму страждає за неї". Понад 40 років тому Совєтський Союз засудив Л. Лук'яненка до смертної кари за те, що він посмів пропаґувати самостійність України. Він пережив Союз, став політичним діячем самостійної України, а п'ять днів раніше з цієї самої сцени на якій виступав Президент Кучма обливав Президента лайкою і вимагав, щоб він відійшов від влади. Це було на Всесвітньому Форумі Українців, 18 серпня.

А через день після урочистого зібрання в Палаці „Україна", в сам День незалежности, Хрещатиком пройшла парада: військо, зброя, літаки в повітрі, спортовці, актори, діти, представники реґіонів України. На трибуні, під новісіньким монументом Незалежности і на фоні не готелю „Москва", а переіменованого готелю „Україна", були вже тільки три президенти; Кваснєвський повернувся до Польщі після урочистого зібрання і концерту.

Взагалі святкування десятої річниці тривало так, як традиційне українське весілля - цілий тиждень. Все почалось 18 серпня Всесвітнім Форумом українців, на який з'їхались громадяни принаймні 42-ох країн. Протягом тижня у Києві відбувалися прерізні заходи в різних місцях столиці, деякі з них одночасно. Так, наприклад, Капеля Бандуристів з Дітройту, яка приїхала, щоб виступити на концерті форуму разом з півсотнею інших ансамблів з різних кінців світу і з України, дала окремий концерт в Будинку Учителя 18 серпня, коли у Палаці Україна йшла пообідня пленарна сесія форуму. Концерт організувала американська амбасада. Заля, в якій колись засідала Центральна Рада, була повна, хоч серпнева спека підігріла її і присутні холодили себе в унісон жовтими програмками як віялами, що нагадувало картину з якоїсь баптистської церкви в штаті Джорджія або Алабама влітку. Капеля також співала Літургію в неділю і виступала на одній із тимчасових вуличних сцен, яких у Києві до святкувань побудували декілька.

Тисячі „киян і гостей столиці" проходжувалися вулицями, чимало з них з синьо-жовтими прапорцями в руках, з синьо-жовтими хустками на шиях, з синьо-жовтими стяжками на чолі (це підприємливі продавці на вулицях пропонували не так давно зненавиджену і заборонену символіку, і народ купував). А тисячі хоронились від яскравого сонця паперовими кашкетами з написом „Твоя незалежність", яку роздавали представники найбільшої в Україні фірми мобільного зв'язку UMC. І так до пізних вечорів, які кінчалися фаєрверками — в різних місцях Києва.

Всі ці кияни й гості столиці зробили чималий вклад в економіку України, позбуваючись своїх долярів і німецьких марок. Національна валюта-гривня, яка трималася понад рік майже без змін, пішла вгору - чим більше в Україні чужоземної валюти, тим вона дешевшає. Ринкова економіка з її попитом і пропозицією діє!

Американська офіційна делеґація зустрілась з усіми чільними керівниками України, почанаючи з Президента Кучми. Заступник Державного секретаря США Елізабет Джовнс виступила на прес-конференції після паради 24 серпня, разом з Послом США Карлосом Паскуалем. Вони підтвердили важливе місце України у закордонній політиці США і вкотре вже закликали Україну не відходити від курсу політичних, економічних і правових реформ, нагадували про важливість прозорости у перехідних процесах.

Святкування ювілею України не обійшлось без трагедії - вибуху в одній із шахт Донбасу з понад півсотнею людських жертв. Замість взяти участь у закритті Всесвітнього Форуму Українців, Президент Кучма поїхав на місце аварії.

Були ще й такі приємні ювілейні заходи, як прес-конференції окремих областей України, з прерізними візуальними матеріялами, які показували їхній розвиток останніх років; була виставка Національного Космічного Аґентства України (української NASA), а це галузь, в якій Україна впевнено тримає свою нішу у цьому дуже прибутковому і перспективному міжнародному бізнесі; був Молебень за Україну в історичному Софіївському соборі, коли дюжина священнослужителів

Колишній прем'єр-міністер Віктор Ющенко з дружиною Катериною Чумаченко і дітьми біля Михайлівського собору в неділю, 19 серпня. Зліва - голова УККА М. Савків мол., справа - голова бюра УККА в Нью-Йорку Тамара Ґалло. Фото ArtUkraine

України, різних конфесій — християнських, мусулманської, юдейської - по черзі молились за Україну, за її владу і народ, в присутності Президента, членів Уряду, законодавців. Врешті напередодні святкувань Президент Кучма допоміг зварити останій шов нафтопроводу Одеса-Броди, який має применшити енерґетичну залежність України.

Десять років тому Україна з'явилась, перетворилась, відродилась - різні други і недруги України посвоєму називають цю очікувану і несподівану подію. Є й такі, які все ще надіються на її кінець. На урочистому зібранні Президент Кучма схарактеризував 24 серпня 1991 так: „Це був раптовий, але не випадковий злам — він випливав з усього ходу та логіки попереднього розвитку. Цей злам не був і одномоментним. Проголошення незалежности України поклало початок тривалим і дуже складним трансформаційним процесам. Сьогодні можна говорити про завершення їх першого і, безумовно, найтяжчого та вирішального етапу. Головний його підсумок очевидний для нас і всього світу: незалежна Україна відбулася остаточно і безповоротно."

Р.Л. Хомяк

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Літня зустріч Дітройтської округи УНСоюзу

Дітройтська округа УНСоюзу влаштовує дуже приємну і потрібну імпрезу. Раз у році літньою порою відбувається зустріч активу УНС на оселі „Діброва”. Цьогорічна зустріч відбулася у суботу, 21 липня, з участю понад 30 осіб. Після полуденку голова Округи д-р О. Серафин відкрив програму дня. Він найперше подякував тим, які подбали про їжу, і зупинився над справами УНСоюзу. Ми довідалися, що за минулий рік фінансовий стан УНСоюзу був одним із найкращих за минулих 10 років. Пропонована зміна статуту УНС не перейшла. За минулих шість місяців Округа придбала, на жаль, тільки кілька нових членів, і просив присутніх, особливо секретарів, докласти зусиль, щоб прискорити придбання нових членів з Округи. На Союзівці треба було б більше поправок та покращень. Пляни є, однак треба більше фондів. Він інформував також про деякі інші справи, відомі йому як членові Контрольної комісії. Опісля попросив до слова інж. Василя Колодчина, який щойно повернувся з України, де був присутній під час побуту Папи Івана Павла ІІ. Він підкреслив, що ця візита була чи не найважнішою подією в Україні від часу відновлення її незалежности 10 років тому.

Ця подія високо піднесла престиж України на міжнародному форумі через присутність біля 2000 представників закордонних кореспондентів та інших середників інформації. Папа Іван Павло ІІ був зворушений,тим, як тепло і щиро його зустрічали в Україні, особливо у Львові, а зокрема під час виступу молоді. Урядові чинники під проводом міністра закордонних справ Анатолія Зленка дуже гарно співпрацювали у втіленні усіх програм відвідин Папи.

В. Колодчин був гордий, що був свідком так важливої події в Україні. Після його слова він відповідав на питання присутніх. У кінцевій частині програми Віра Крива прочитала декілька своїх поетичних творів, почавши віршем „За незалежну Україну”. Свій виступ закінчила дуже вдалими гуморесками. Зустріч закінчив О. Серафин подякою усім за присутність, і попросив до спільної знимки. У загальному програма була дуже цікава, а гарна погода причинилася до успіху імпрези.

Зенон Василькевич

Актив Дітройтської округи УНСоюзу під час літньої зустрічі на оселі „Діброва” 21 липня 2001 року.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу ЛИПЕНЬ 2001 р.

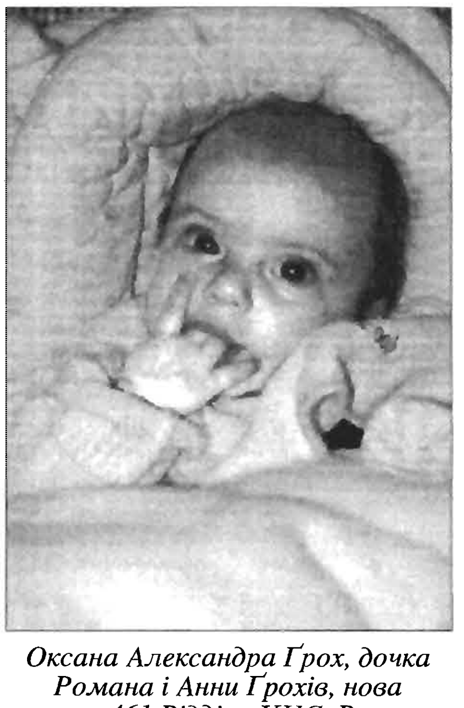
	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 6/2001	6,761	14,200	3,224	24,185
Неактивні члени 6/2001	7,388	17,592	0	24,980
Всі члени 6/2001	14,149	31,792	3,224	49,165
Активне членство				
Приріст у 7/2001				
Нові члени	11	28	0	39
Нові УЛ	0	1	0	1
Прийняті наново	15	24	8	47
Разом	**26**	**53**	**8**	**87**
Убуток 7/2001				
Померли	0	32	0	32
Вибрали гроші	9	22	0	31
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	19	12	0	31
Виплатили вповні вкладки забезпечення	7	20	0	27
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	27	48	0	75
Вигасло забезпечення (активні)	11	13	73	97
Кінчилось забезпечення	0	5	6	11
Разом	**73**	**152**	**79**	**304**
Всі активні члени 7/2001	6,714	14,101	3,153	23,968
Неактивне членство				
Приріст у 7/2001				
Виплачене забезпечення	7	20	0	27
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	27	48	0	75
Разом	**34**	**68**	**0**	**102**
Убуток у 7/2001				
* Померли	1	30	0	31
* Вибрали готівку	21	39	0	60
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	0	0	0	0
Повернені в активні	15	24	0	39
Вигасло забезпечення (неактиквні)	0	8	0	8
Разом	**37**	**101**	**0**	**138**
Всі неактивні члени 7/2001	7,385	17,559	0	24,944
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 7/2001	**14,099**	**31,660**	**3,153**	**48,912**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

Нові члени УНС

Таїса Богдана Ганч, дочка Петрусі і Михайла Ганчів, нова членка 432 Відділу в Канаді. Записала свою внучку до УНСоюзу бабуня Ірина Ганч.

Оксана Александра Ґрох, дочка Романа і Анни Ґрохів, нова членка 461 Відділу УНС. Вписали свою внучку до УНС бабця і дідусь Іванна і Мирон Ґрохи.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

ДВА ЛИСТИ НА ОДНУ ТЕМУ

Хто зруйнував Успенський собор у Києві?

У „Свободі" (ч. 29) я побачив чудову світлину відновленого Успенського собору у Києві. Стурбувала мене, одначе, інформація, подана під світлиною: „Зведений у 1051 році, Успенський собор був знищений у листопаді 1941 року під час окупації німецькими військами". З цього можна зробити висновок, що Успенський собор знищили німці, а не большевики, про що знає весь світ.

Кілька років тому я був на фундаментах Успенського собору і там говорив з молодим студентом про знищення храму. Мій співрозмовник сказав: „Нам говорили, що то німці його зруйнували, а тепер ми вже знаємо, що це неправда!"

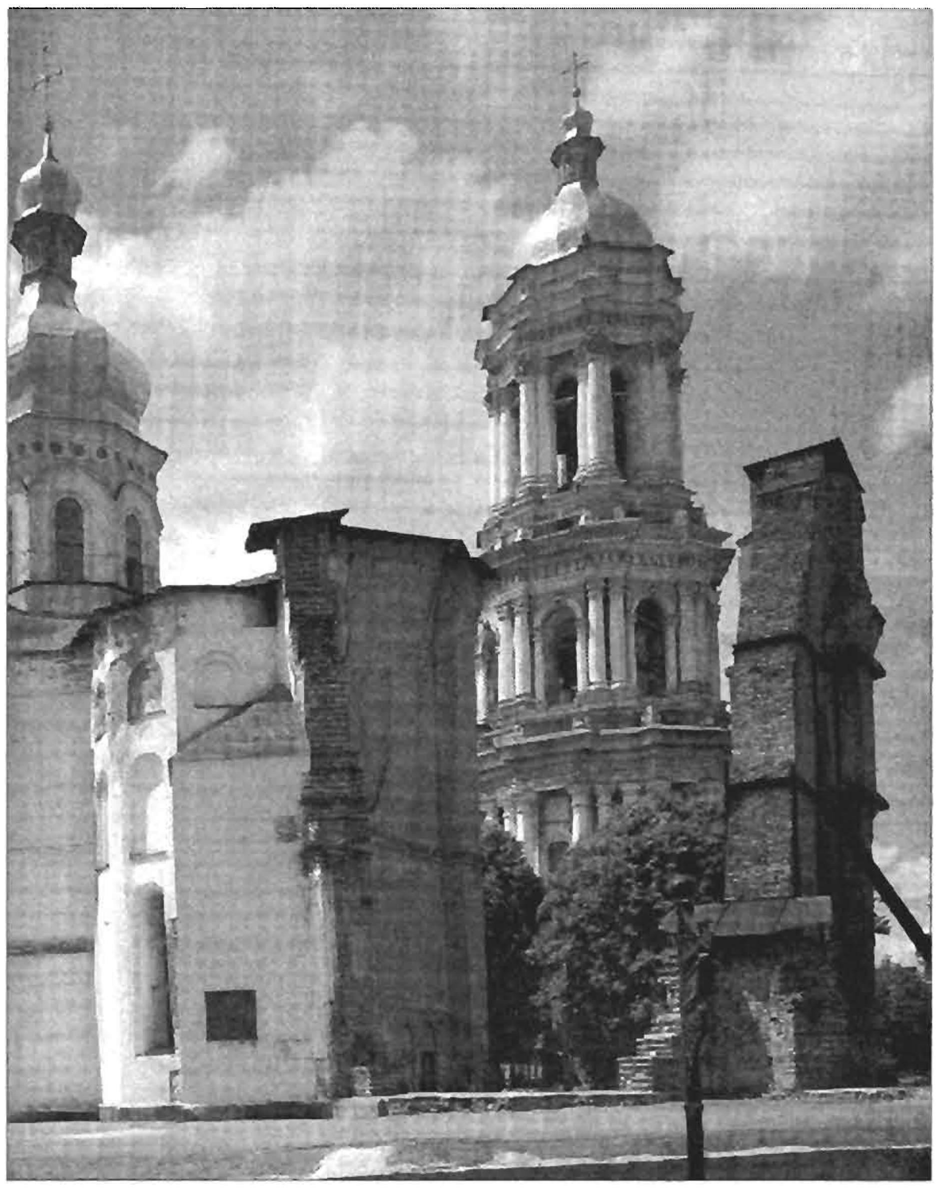
Василь Верига,
Канада

* * *

З підпису під світлиною („Свобода", ч.29) відновленого собору Києво-Печерської Лаври, який уряд України передав церкві Московського патріярхату, можна зрозуміти, що його знищили німці. Коли перебував у Чикаґо посадник Києва Олександер Омельченко, то теж запевняв нас, що німці підірвали Хрещатик і решту Києва. Спільно з Юрієм Краснощоком ми запропонували Фундації ім. І. Багряного видати книгою все, що ми маємо про замінування та підірвання Хрещатика та Успенського собору. Надсилаємо статтю з цієї теми.

У „Літературній Україні" з 17 травня ц.р. появилася стаття Юрія Краснощока „Хто ж все таки Герострат ХХ століття?" про злочин, яким було замінування Києва. Про це писали багато свідків – мешканців Києва, про це розповідали вояки німецької армії, що були у той час в Києві, та колишні працівники НКВД, які допомагали мінувати Київ, а пізніше опинилися на Заході. Всі вони твердять, що злочинцем руйнування Києва була комуністична влада, працівники НКВД.

Ю. Краснощок у своїй статті згадує книгу Леонтія Форостівського, третього з черги голови управи міста Києва за німецької окупації. Його книга „Київ під ворожими окупаціями" вийшла друком в 1952 році у видавництві Миколи Денисюка в Арґентині. Автор її помер в 1974 році в США. Книга невеликого формату, має 80 сторінок. У ній є розділ „Як большевики руйнували Київ". Першим головою Києва за німецької окупації було призначено історика Олександра Оглоблина, якого 29 жовтня 1941 року замінив 39-річний проф. Володимир Багазій. В міській управі Києва за його головування працював пізніше відомий в діяспорі мовознавець і редактор журналу „Нові дні" в 1970-76 роках проф. Дмитро Кислиця. В своїй книзі-спогадах „Світе ясний", що вийшла друком в 1987 році, про руйнування Києва він пише: „Що почалось тоді діятись в Києві: горів будинок Думи, стався вибух в Успенському соборі (Лавра), зарізали проф. Дмитра Ревуцького, фугасною бомбою зірвано ріг будинку при Софійському соборі (це через дорогу від мене), невідомо хто перетинав важкі військові кабелі – за перший перетин військова поліція арештувала 200 чоловік у тій околиці й розстріляла, за другий – 300, за четвертий – 400, а Багазій за кожним разом енергійно діяв, рятуючи невинних киян".

Такими були руїни Успенського собору у повоєнні роки.

19 лютого 1942 року німці арештували В. Багазія та його 19-річного сина й розстріляли в Бабиному Ярі, обвинувативши його в тому, що він нібито був залишений комуністами для підпільної роботи. Ті донесення були зроблені комуністичними підпільниками, які здобули довір'я у німців й німецькими руками нищили українських патріотів. Після смерти В. Багазія головою Києва було призначено Л. Форостівського.

Про зруйнування Києва комуністами докладно описували Ростислав Василенко в книзі „Життя в гримі і без", Докія Гуменна в книзі „Хрещатий Яр", Олександер Зозуля – „Слідами подій", Н. Пушкарський в статті „Як горів Київ", що появилася друком в „Українському збірнику", ч. 5, виданні Інституту для вивчення СССР, в статтях Олекси Повстенка, який був опікуном собору св. Софії за більшовиків і врятував Храм від руйнування, д-р Василь Рождественський в статті „Хто замінував Хрещатик" та багато інших.

Кость Бульдин, який за радянських часів на трибуні був побіч Микити Хрущова, а за німців приятелював з німецькими генералами, твердив, що німці знали про замінування Успенського собору большевиками, але не розміновували його не тому, що було неможливо, а тому, що Собор був покритий листовним золотом. Вони чекали, поки він злетить в повітря, як й інші будинки, заміновані більшовиками, а потім вони заберуть золото й вивезуть у Німеччину, що вони пізніше й зробили.

Письменник Анатолій Кузнєцов, киянин, був переконаний, що злочини зруйнування Києва – справа рук большевиків. А. Кузнєцов народився 1929 року на Куренівці в Києві. В 1969 році він виїхав у закордонне відрядження до Англії й відмовився повернутися. Він написав книгу під назвою „Бабин Яр", про яку розповів: „Уперше рукопис цієї книги я приніс до журналу „Юность". Мені його негайно ж, можна сказати, з жахом повернули й порадили нікому не показувати, поки не приберу „антирадянщину", яку повідзначали в тексті". Опинившись на Заході, автор доповнив та поправив „Бабин Яр" й видав його в Західній Німеччині. Пізніше цей твір з'явився англійською мовою.

Про зруйнування Хрещатика та Печерської Лаври А. Кузнєцов зазначає: „Створювалося враження, що вибухає все місто. До війни в Києві починали будувати метро і тепер поповзли чутки, що то було не метро, а закладка велетенських мін під усім Києвом. Проте правдоподібнішими були спогади про те, як ночами в двори заїжджали вантажівки і люди у формі НКВД щось виладовували в підвали. Але куди в ті часи не приїжджали машини НКВД і чим тільки вони не займалися? Хто бачив з-поза фіранки, волів не бачити й забути..."

Чи не настав час притягти до відповідальности Комуністичні партії України та Росії за голод 1933 року, колективізацію, розкуркулення, розстріли, Соловки, Сибір, табори, зруйнування церков, численних українських історичних будівель, замінування Києва, знищення пам'яток української культури, щоб злочини більше не повторювалися?

Олексій Коновал,
Арлінґтон Гайтс, Ілл.

Таборова доба

З приводу з'їзду „реґенсбуржців"

Відомо, що історія оцінює важливі світові події щойно з перспективи довшого часу. І тепер спостерігаємо, як в загальному багато пишеться про події 50-60-літньої давности. Дослідники порпаються в архівах, документах, спогадах, та не завжди вдається правдиво й точно відтворити сам „дух" даної доби, ментальність чи психіку її сучасників без живих свідків. Тому дуже важливими є особисті спогади, хоч і пишуться вони, переважно, „на схилі віку", коли багато дечого „вислизає" із пам'яті. Та це – частина історії. Частина не тільки нашого минулого, а й частина нас самих, нашої ідентичности.

Зокрема це стосується і „таборової" доби, доби „переміщених осіб" чи, коротко, „діпістів" 1945-1950 років. Та повоєнна „доба" була відносно дуже коротка: 4-6 років, але насичена інтенсивними переживаннями й активністю, що залишила тривалий слід, зокрема коли йдеться про тодішню молодь. І треба додати, що та молодь в більшості була позбавлена нормального дитинства. Життя чи то під совєтами, чи під Польщею, а потім жахіття війни, не могло мати в собі нічого „нормального". Таборове життя теж не можна назвати „нормальним", і не було воно ані вигідним, ані приємним, але це була наша юність, коли ми всмоктували, як губки, багатство вражень, почувань і переживань. І яке щастя, що ми мали виховників: батьків, учителів, провідників і священиків, які, замість скласти руки і чекати на „манну" з неба чи якоїсь розв'язки – закотили рукави і творили школи, театри, хори, пребізні організації і клюби, та навіть і „політику".

Майже кожен табір Ді-Пі має свою історію і свою особливість, але в кожному кипіло культурне життя і були свої осяги. То ж чи дивно, що після півстоліття колишні таборяни оцінюють ту працю та влаштовують з'їзди і видають збірники? Приходить усвідомлення, що те далеке минуле – це частина теперішніх нас. І цього року колишні „реґенсбуржці" влаштовують свою, дванадцяту з черги, зустріч на Союзівці 10-14 вересня.

Вже мало хто залишився в живих із колишніх виховників і керівників, але ми з'їжджаємося, щоб згадати і вшанувати їх, та й зробити підсумки спільної праці. З кожним роком наші ряди помітно рідіють, і радість зустрічі обнімається із болем незаступимих втрат... Та зустрічаймося, „поки ми ще тут", все з надією на „аби ще раз!" То ж приїдьмо всі, хто може, привезімо із собою найкращі спогади, аби ще раз „повернути час" і ясніше відчути його вартість.

До побачення на Союзівці, друзі!

Людмила Ярко-Почтар

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відбулася VIII Генеральна капітула сестер чину св. Василія Великого

РИМ. – У приміщенні Папського інституту Святої Покрови 9–23 липня 2001 року відбулася VIII Генеральна капітула Сестер-василіянок. Сорок п'ять делеґаток з'їхалися з усіх кінців світу, щоб взяти участь в капітулі і також щоб відзначити 50-ліття з'єднання усіх василіянських монастирів під однією управою. Капітула почалася відправою Божественної Літургії, яку відслужив Верховний Архиєпископ Української Греко-Католицької Церкви кардинал Любомир Гузар у базиліці Святої Софії. З ним співслужили Владика Іван Хома та священики. Кардинал Іґнац Моуса Даоуд, префект Конґреґації для Східніх Церков, виголосив проповідь. Згадуючи 50-ліття з'єднання Сестер чину св. Василія Великого, він закликав сестер застановитися над глибшим значенням з'єднання, яке випливає з сопричастя з Христом та запитати себе: „Будучи членами міжнародного чину, як далі можемо зростати в єдності одна з одною і в спільноті, сягаючи поза межі різноманітних культур?".

Блаженніший також пригадав, що, як богопосвячені особи, сестри покликані бути тим розчином, який сприяє духовному зростові. Знаходячись на світанку тертього тисячоліття, вони повинні застановитись, до чого кличе Господь сестер-василіянок, що вони можуть зробити і якими повинні вони стати, щоб бути тим розчином для нашого світу, а особливо для нашої Церкви?

Насичена програма включала теми Східньої духовности, відродження монашого способу життя та вірности своїй літургічній спадщині. Всі ці скарби нам дані, щоб ними ділитися на всіх рівнях. Делеґатки також зосередились над утотожненням своїх Конституцій і Генеральних директив.

Під час капітули сестри відзначили 50-ліття з'єднання усіх василіянських монастирів, які знаходяться на чотирьох континентах. Разом усі відбули символічну прощу через нашу історію, підходячи до наперед виготовлених зупинок, які хронологічно позначали зріст Чину. Проща завершилася Вечірнею в Базиліці Св. Софії.

В останні дні капітули відбулися вибори Генеральної управи. Архимандринею була вибрана Мати Альфонса Данович з Провінції Матері Божої Неустанної Помочі, Юніонтавн, Па, США. Сестра Марія Розмаринович з Провінції Христа Чоловіколюбця, Філядельфія, Па, США, була обрана Вікарією і Генеральною дорадницею.

с. Марія Розмаринович, ЧСВВ

Делеґатки VIII Генеральної Капітули Сестер-василіянок у Римі 9–23 липня 2001 року.

Звітувала УВАН у Канаді

ВІННІПЕҐ. – Українська Вільна Академія Наук (УВАН) у Канаді, одна з найстарших українських академічних установ, зібралася на свої трирічні збори 31 травня 2001 року в своїй канцелярії у Вінніпезі.

Звіт уступаючої управи подав о. д-р Олександер Баран, котрий окреслив дворічну працю (1998–2001) проф. Михайла Тарнавецького (який потім захворів) та свою однорічну працю (2000–2001), коли він, як заступник президента, перебрав провід. Зокрема звітував про трирічні Шевченківські читання, участь у двох наукових конференціях в рамках „Learned Societies" та успішну конференцію з нагоди 50-ліття УВАН у Канаді в 2000 році. Збори вибрали нову управу. Президентом УВАН у Канаді став д-р О. Кравченко, довголітній професор Колеґії св. Андрія, Манітобський університет.

Д-р Р. Єринюк

Розповідь про незабутні враження

НЬЮ-ЙОРК. – Про свої враження із незабутніх днів перебування Папи Павла Івана II в Україні розповів українській громаді в Нью-Йорку ред. Микола Галів. Це відбулося в неділю, 22 липня, на запрошення 64-го Відділу Союзу Українок Америки, в приміщенні Товариства „Самопоміч". Голова відділу Н. Самокіш відкрила цю зустріч коротким словом, а Уляна Старосольська, яка вела зібрання, тепло привітала ред. М. Галіва із його поверненням з України.

Прелеґент у своєму вступі підкреслив незвичайну важливість візити Папи Івана Павла II в Україну, звернувши увагу на політичні чинники, що уможливили цю надзвичайну подію, зокрема на 10-річчя Незалежности України.

Ред. М. Галів, згадуючи незабутні дні в Києві та у Львові, підкреслив надзвичайну харизму Святішого Отця, яка полонила усіх присутніх на Богослужбах в Києві та Львові, хоча в обох тих містах діяли дві різні психологічні сили. Розповідаючи про зворушливі моменти цих відвідин, доповідач часто цитував слова головних „дійових осіб" цього видовища, які появилися в пресі, зокрема Президента Леоніда Кучми. Він розповів про дуже цікаву й успішну зустріч Папи із представниками усіх віровизнань, цитував його вислови, підкреслюючи бездоганну українську мову Папи, яку особливо далося чути у Львові, де усі зустрічі були дуже безпосередні та теплі. Ред. М. Галів уважає, що незважаючи на усі перешкоди, які чинилися в Києві високому гостеві, і ця частина програми візити Папи була успішною.

Присутність 1900 акредитованих журналістів, заклик Папи Івана Павла II до українців „будувати рідну хату" – все це поставило Україну на передовому місці у світовій опінії та напевно, як уважає доповідач, матиме далекосяжні наслідки.

Після доповіді, яку присутні заслухати з великою цікавістю, диякон о. Ю. Малаховський в імені Українського Патріярхального Товариства подякував проводові 64-го Відділу СУА за влаштування цієї корисної зустрічі і висловив надію на дальший розквіт нашої Церкви – як наслідок історичної візити Папи Римського в Україну.

О. К

Виставка мистця Ольвіна Владики

ПАРМА, Огайо. – У святопокровському осередку відкрилася виставка творів Ольвіна Владики. Картки художника, передовсім гуцульського жанру, захоплюють глядача розмаїттям. Мистець закінчив Львівське училище прикладного мистецтва, а також факультет проєктування. Його дипломною працею був проєкт церкви Св. Трійці. Ляйтмотивом карток і картин мистця є реґіональні особливості України. Вже впродовж 10 років О. Владика творить графічні листівки. Їх видає видавництво „Хвилі Дністра".

Д-р Володимир Боднар

Концерт біля церкви

СПРІНҐФІЛД, Ореґон. – Цьогорічний „Український день" відбувся 4 серпня на подвір'ї Української католицької церкви Різдва Богородиці. Присутніх розважали місцева фольклорна група „Веселка", бандурист Рой Торлей і його дружина Джоен Гаустад, які виступають як група „На північ від Чорного моря". Організувала імпрезу католицька парафія на чолі з о. Річардом Яновичем, яка плекає українську культурну спадщину. Вона організувалася у 1978 році у складі Візантійської місії у Евгену, а незабаром – під юрисдикцією українського католицького Владики у Чикаго.

Богдан Ліський

Освіта в США очима українки

ҐРІЛ, Кол. – Олеся Соленко тільки три роки викладала в Тернопільському педагогічному університеті американську літературу, але обдаровану лекторку помітили і вона стала учасницею програми Фулбрайта для удосконалення й розвитку молодих викладачів, в результаті чого опинилася в американському університеті Північного Кольорадо в м. Ґрілі. Тут вона й поділилася в університетському виданні „Спектрум" своїми роздумами про освіту в США і Україні, порівнюючи системи навчання в обох країнах.

Олеся Соленко пише, що незалежна Україна потребує людей, здібних впровадити потрібні зміни в політичному, економічному і освітньому житті, для побудови нового, демократичного суспільства. Виростаючи в часі великих змін, вона відчувала свою непевність і збентеженість з приводу підсовєтського минулого, відсутности відповідного досвіду. У США вона пізнала, як працює демократична система на практиці.

Між американським і українським академічними світами є багато подібностей, але є й різниця в підході до освіти. Наприклад, американські університети студентів приймають лише на основі їхнього бажання вчитися. В українських університетах студенти можуть бути прийняті тільки після того, як вони витримають вимогливі вступні іспити. Таким чином, українські професори сподіваються, що всі їхні нові студенти однаково підготовлені до академічних навчань в університеті. Гостя з Тернополя, з чемности, не подала своєї власної думки про доцільність або недоцільність іспитів перед прийняттям студентів до університетів, але авторові цих рядків хай буде вільно сказати кілька слів на цю тему на основі власної практики в тому ж університеті, де перебувала один рік Олеся Соленко. Через відсутність вступних іспитів в моїх клясах була певна кількість (хоч і невелика) студентів-початківців, які зовсім не були підготовлені до університетських навчань. Починаючи з нового шкільного року, і в цьому університеті вводяться обов'язкові, й то досить вимогливі вступні іспити. Як сказав президент університету в Ґрілі, це викличе деяке зменшення числа нових студентів на початках нової системи, зате поліпшить якість вищої освіти.

Олесі Соленко сподобався досить відкритий стиль навчання в американському університеті, де від студента вимагається широке знайомство з різними академічними предметами-дисциплінами для поширення його обрію-круговиду. В Україні студент „прив'язаний" до провідних предметів протягом усіх років навчання. Наприклад, у чужомовному відділі університету студент зобов'язаний вивчати філософію, психологію, соціологію, історію мистецтв, етику й естетику.

Олеся Соленко була приємно вражена неформальною, дружньою атмосферою в американських клясах, втішалася свободою дискусій як у клясі, так і поза нею. В Америці,

Олеся Соленко

хоч професор користується відповідним авторитетом, студентів заохочують мати свої власні, незалежні погляди. В Україні професор – це абсолютний авторитет, що його не можна піддавати жодним сумнівам чи запереченням. Гостя з України вважає це залишками від старої, тоталітарної системи освіти.

На жаль, редактори поважного академічного журналу, який подав роздуми Олесі Соленко, і досі, після десятирічного існування незалежної України, перед назвою держави ставлять артикль „the" – the Ukraine, хоч ніколи не пишуть the America, the Germany, the Russia... Для університетського видання це справді ляпсус.

Д-р Іван Овечко,
професор-емерит університету
Північного Кольорадо

Доповідь проф. Романа Шпорлюка

ЛОРЕНС, Кензас. – Проф. Роман Шпорлюк, директор Українського Наукового Інституту і професор катедри української історії ім. М. Грушевського у Гарвардському університеті виступив у Кензаському університеті в Лоренс 5 березня з доповіддю: „Формування української нації: польське сполучення". Доповідь була спонзорована Меморіяльним фондом ім. Марії Палій, заснованим у 1977 році при Кензаському університеті з метою поширення знань про Україну. На доповіді були присутні професори і студенти, а також група українців з Кензас Ситі і Топіки.

Промовця представив проф. Джон Александер. У своїй доповіді проф. Р. Шпорлюк подав загальний погляд на українську історіографію від кінця XVIII століття до початку XX століття, як історію українських земель під окупацією Росії і Австрії. Цей поділ є правильним, особливо після 1848 року, він доводив, що це не дає повного погляду на нову історію України, а саме ролю Польщі. Він твердив, що часто історики подають, що поділ Польщі 1772-1795, як кінець зв'язку Польщі з Україною. Він доводив, що історики не визнають, що Галичина і Правобережна Україна залишилися під впливом польської культури приблизно до 1830-их років.

В Галичині польські впливи були відносно великі, бо Австрія отримала її з польською територією на заході, і це впливало на польонізацію Галичини. Австрійська адміністрація затрудняла поляків, головно у львівському університеті, котрі викладали польську мову і літературу перед тим, коли було дозволено викладати українською мовою. Також освічені поляки в Галичині були в близькому зв'язку з поляками в Польщі і їх контакт зміцнював вплив польської культури серед українців.

В тих умовах поява Руської Трійці в 1830-их роках припинила польську інтелектуальну і політичну зверхність. Молода українська ґенерація у Львові почала приймати українську національну орієнтацію, українську мову – під впливом нової літератури, яка почала появлятися в Полтаві, Харкові і Києві. Завдяки тому вони були в стані впливати на національне об'єднання українців під окупацією Росії і Австрії. Промовець підкреслив той факт, що тільки після шістдесяти років австрійської окупації Галичини, в 1772 році, українці почали вживати в літературі народну мову замість традиційної церковно-слов'янської мови. Спізнення національного розвитку в Галичині можна пояснити фактом, що освічені українці, крім священиків, були в більшості зпольонізовані. Після кількох десятиліть зайшла зміна в українізації Галичини завдяки впливові більше національно розвиненої східньої України. Щоб припинити вплив польської культури в Україні, слід було протиставити Т. Шевченка А. Міцкевичові.

Після доповіді проф. Р. Шпорлюка і більшого знання та зацікавлення Україною в теперішній час були численні запити і коментарі , на які гість дав вичерпні відповіді про важливий факт в історії Польщі, який польські історики іґнорують, а саме, що Україна сотнями років, обороняючи себе, обороняла Польщу від азіятських орд, головно від монгольсько-татарської.

Михайло Палій

Українці турбуються долею свого району

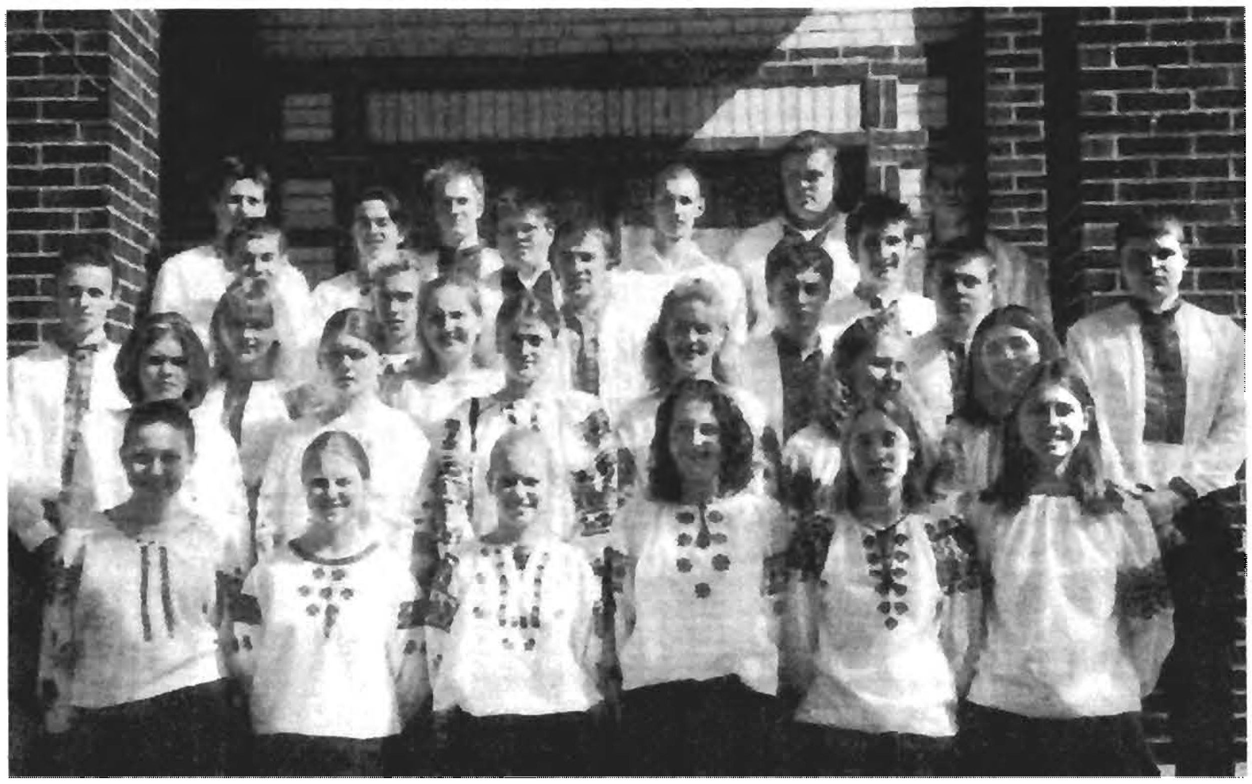
Зліва: Василь Василів, Марія Василів, міська радна Меймі Бриджфорт, Божена Ольшанівська, Володимир Боднар.

НЮАРК, Н. Дж. – Українці з Вейлзбурґзького району Нюарку, Н. Дж., зустрілися з міською радною Меймі Бриджфорт під час громадського сніданку і зустрічі 7 липняЧлени української групи Марія і Василь Василеві, Володимир Боднар і Божена Ольшанівська також звернулися до М. Бриджфорт, щоб полагодити справи, якими турбуються українці в її районі: привернути вуличні написи „Ukrainian Plaza", які в минулому були на вулицях напроти Церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, розглянути проблему міжнародної торгівлі жінками і дітьми, святкування 10-ої Річниці Незалежности України у Міській Раді в Нюарку.

Радна обіцяла розглянути запропоновані прохання українців і, по можливості, полагодити їх.

В. Боднар

Випуск в Школі українознавства

Випускники Школи українознавства в Чикаґо.

ЧИКАҐО. – Товариство „Рідна Школа" і українська громада в Чикаґо 2 червня відзначили завершення науки в Школі українознавства. Голова Матурального комітету д-р Марія Коркач-Ґрошко відкрила вечір вітальним словом. Випускниця Ольга Рихтик подякувала батькам і вчителям. Далі відбулося передання „Свічечки освіти" наступним учням 10-ої кляси.

Випускників вітали представниця губернатора Пет Міхалскі, Анна Кузик – Український Золотий Хрест, Ліля Боднар – банк „Певність", Віктор Войтихів – перший віце-президент каси „Самопоміч", Андрій Скиба – Український Народний Союз, який протягом кількох років щедро нагороджує учнів, проф. Олександра Д. Кочман – голова Матуральної комісії, Олена Шкробут – УККА, голова управи товариства „Рідна Школа", опікунка кляси Марія Климчак. Директор „Рідної Школи" мґр. Надія Л. Хойнацька побажала випускникам продовжувати навчання в університеті, не забувати своєї рідної мови і завжди пам'ятати, що вони – українського роду.

Дипломи отримали: Наталка Головата, Олесь Григорчук, Рената Гулик, Маркіян Ґорчинський, Лариса Ґрошко, Леся Дрозд, Андрея Зеліско, Андрій Іляш, Роман Кашуба, Остап Климчак, Арета Ковальська, Орися Колодій, Назар Кронштaль, Олена Кротевич, Микола Кузьменко, Арета Любічіч, Ілія Любічіч, Лукаш Маркевич, Богдан Мартенюк, Данило Прочко, Ольга Рихтик, Катерина Сідельник, Маркіян Скірник, Орест Скрупський, Таня Скуб'як, Адріян Сосенко, Анетка Сосенко, Олесь Сосенко, Соня Тех, Андрій Федащин, Тетяна Шевчук.

Д-р Марія Коркач-Ґрошко,
голова матурального комітету

У літній школі навчалися понад 80 дітей

ПАРМА, Огайо. – З понеділка, 25 червня, і до п'ятниці, 29 червня, при Свято-Володимирській українській православній катедрі проходила сьома щорічна прицерковна літня школа. В тижневій програмі, темою якої було „Боже створення світу та Ной і ковчег", взяло участь 82 студенти. Готуючись до програми, діти були заохочені принести зі собою до школи м'які іграшки для сиротинців в Україні.

Створюється Фундація українського голодомору

Левко Лук'яненко (зліва) і Микола Міщенко у Києві, в серпні 2000 року.

ЧИКАҐО. – У 1993 році до 60-річчя голодомору в Україні в Блумінґдейлі, передмісті Чикаґо, біля української православної церкви св. Андрія було відкрито пам'ятник жертвам голоду.

Відтоді кожного року біля нього українська громада служить Панахиду та влаштовує „голодний обід" з відповідною програмою. На цьогорічне вшанування пам'яті жертв голоду, що відбудеться в неділю, 23 вересня, запрошений як головний промовець Левко Лук'яненко з Києва, колишній дисидент, довголітній політичний в'язень, а тепер – голова Асоціяції дослідників голодоморів в Україні.

Громадський комітет Чикаґо і околиць, який очолює Микола Міщенко, організовує Фундацію українського голодомору, як неприбуткову корпорацію в США, яка вже розпочала робити старання, щоб історію голоду в Україні вивчали в школах штату, як вивчають голокост та голодомори інших народів.

Фундація виділила гроші на видання книги Левка Лук'яненка „Нюренберг-2", в якій розповідається про колективізацію, розстріли, голод, говориться про необхідність міжнародного трибуналу над злочинцями у влаштуванні голоду.

За межами України видано багато книг про голод українською, англійською та іншими мовами. Великого розголосу набула книга в двох томах „The Black Deeds of Kremlin", видана ДОБРУС-ом і СУЖЕРО в 50-их роках та книги Мирона Долота „Execution by Hunger" і „Who Killed Them and Why?", видані у Гарвардському університеті.

Мирон Долот – це псевдонім Семена Старіва, який народився в селі Вергунах, на Черкащині, був забраний до Червоної армії, потрапив у німецький полон, а після війни виїхав до США й жахіття колективізації та голоду описав в своїх двох книгах. Обидві праці українською мовою видано в Україні під назвою „Страта голодом" під його власним ім'ям, в одній книзі малим накладом. Л. Лук'яненко робить старання, щоб цю книжку перевидати багатотисячним накладом, бо молоде покоління не уявляє трагедії розкуркулювання, колективізації, голоду, розстрілів та заслань.

Фундація Українського Голодомору в США плянує в співпраці з Асоціяцією дослідів голодомору провести прощу осіб з діяспори в 2003 році, на 70-річчя голоду, у місця України, які втратили найбільше людей у той трагічний 1933-ий рік.

Ол. Коновал

Візита Папи і наша ідентичність

(Закінчення. Початок в ч. 32, 33)

В кінці – „український день“

Останній день папської візити, середа, 27 червня, аж до пополудневого відлету до Риму, був вповні „українським днем“. Вперше за чотири дні папських св. Літургій вірні ущерть виповнили площу богослужень. Понад мільйон до півтора мільйона людей, себто далеко більше як все населення Львова, взяло участь у св. Літургії св. Івана Золотоустого, яку служив у присутності Папи і Президента України Блаженніший Любомир Гузар. Співслужив, між іншими, теж латинський кардинал Львова Маріян Яворський. Це було, мабуть, найчисленніше зібрання вірних за всю історію Київської Церкви і України. Ентузіязмові й захопленню вірних, всенародному співові й виявові радости не було меж.

Тріюмфувала Греко-Католицька Церква, вітаючи Римського архиєрея саме як символ перемоги Київської Вселенської Церкви. Як особу Святішого вселенського Архиєрея Іван-Павла Папу Римського, поминання якого вирізнювало їх від державної Московської Церкви. За потайне поминання цього імени чотири десятки років доводилось їм страждати, аж до мучеництва.

Особливістю цього останнього Богослуження папської візити була беатифікація, друга з черги, по латинській попереднього дня, 27 мучеників і одної черниці Київської греко-католицької церкви. У проповіді Папа згадав єпископа Миколу Чарнецького і 24 інших з ним мучеників, а окремо – Мукачівського єпископа Теодора Ромжу, о. Еміліяна Ковча і Сестру Служебницю Йосафату Михайлину Гордашевську. Так само на іконах, які, згідно з традицією було розміщено побіч престола, окремо зображено 25 мучеників, а окремо – трьох інших. Хоч щорічний день поминання всіх 26 мучеників, включно з о. Еміліяном Ковчем, призначено на 27 червня, а день поминання блаженного Теодора Ромжі – на 1 листопада, себто на день його мученицької смерти, блаженної Йосафати – на 20 листопада. Не уточнено тільки, за котрим календарем призначені ці дати поминання.

Для відокремлення трьох блаженних не було авторитетного пояснення. Можна зрозуміти вирізнення Сестри Йосафати, яка не за мучеництво, а за благоугод- [illegible] проголошена блаженною. Єпископа Ромжу відокремлено і в часі беатифікації, і в папськім декреті з 24 квітня 2001 року, мабуть, тому, що відокремлено Мукачівську епархію від решти Київської Церкви і підпорядковано безпосередньо Римові. Однак, тяжко пояснити відокремлення о. Еміліяна Ковча. Чи це тому, що він згинув не від большевиків, а від німців, за рятування євреїв, в концентраційному таборі в Майданеку, на території теперішньої Польщі, а тодішньої Німецької імперії? Чи тому він став би іншим блаженним, „польським“, або „німецьким“? Чи, може, тому, що Єврейська рада України визнала його в 1999 році „Українським праведником“? Невідомо.

Годиться нагадати, що блаженний Микола Чарнецький довго терпів морально ще перед своїм фізичним мучеництвом. 1931 року він став Луцьким єпископом, щоб завідувати греко-католиками на тих теренах Волині, Холмщини, Полісся і Підляшшя, які по Першій світовій війні не були вже під російським володінням. Однак, польська влада ніколи туди його не допустила, бо там західні місіонери організували „нову унію“. Про ці моральні терпіння і кривди не згадано в офіційній біографії блаженного Чарнецького.

У своїй проповіді Папа дуже похвальними словами признання висловлювався про мученицьке геройство блаженних Греко-католицької Церкви. Бракувало тільки признання за геройське збереження самої інституції Греко-Католицької Церкви, а воно не менш важливе, ніж героїзм поодиноких осіб. Навіть в офіційних біографіях блаженних підпільних єпископів – Величковського, Слезюка і Лукача не підкреслюється найважливішої заслуги, що вони зберегли інституцію підпільної Києво-Галицької Церкви. Якщо б не витримала понад сорок років у підпіллі структура нашої Церкви, очолена спершу Блаженнішим Йосифом Сліпим, потім блаженним Василем Величковським, а вкінці Владикою Володимиром Стернюком, то тепер не було б відродження Києво-Галицької Католицької Церкви в Галичині. Було б місійне поле церковної „цілини“ для західніх місіонерів.

У 60-их і 70-их роках XIX століття на Холмщині й Підляшші було теж багато вірних мучеників Києво-Галицької Церкви, замучених за католицьку віру. Однак на Холмському престолі не було тоді католицького владики, а саму Холмську епархію ще 1830 року відокремлено від Києво-Галицької митрополії – під безпосередньо залежність від Римського престолу. Наші підляські мученики є тепер кандидатами на святих, але не Києво-Галицької Церкви, бо в часах їх мучеництва була там опорожнена структура Києво-Галицької Церкви. Тому то ще Блаженніший Андрей Шептицький, а потім Блаженніший Йосиф Сліпий так запопадливо дбали про тайне висвячування єпископів, щоб не опорожнилися галицькі престоли і не перервалася їх спадковість. Пізніше, у 80-их роках, наш діяспорний єпископ безуспішно просив Папу Іван-Павла II, щоб якимсь жестом підтримав Владику Володимира Стернюка як главу підпільної нашої Церкви.

Інституціональний аспект мучеництва Києво-Галицької Церкви підкреслив Блаженніший Любомир Гузар у своєму зверненні до Папи перед св. Літургією у той „український день“, 27 червня: „Зібрані тут маси народу – і я є їх речником – свідчать безпосередньо про те, що наша Церква, зазнавши великих і надзвичайно болісних втрат, все ж щасливо вистояла і при першій нагоді відновила своє нормальне публічне існування. ...Уже сьогодні... стоїть Церква, готова до здійснення нових завдань, які випливають з нашої богоносної східньої традиції й церковного управління“.

Зворушливим емоційним прощанням на Львівському летовищі того ж самого дня пополудні закінчилася п'ятиденна візита Папи Іван-Павла II в Україні. У своєму прощальному слові Папа Іван-Павло II сказав: „Нехай Господь дасть мир тобі, український народе, бо ти наполегливою і одностайною відданістю нарешті повернув собі свободу й розпочав віднаходити своє істинне коріння“.

Найкоротші висновки

Позитивний, світлий бік візити Папи перевищує всі її тіні, включно з тим, що о. Теодозій Янків, ЧСВВ, назвав програшем складену у той чи інший спосіб програму візити.

Московській патріярхії не вдалося переконати нікого, нібито всяка східня Католицька Церква є штучним, нестабільним новотвором у Вселенській Церкві. Мовляв, хто з її вірних дорожить католицьким віроісповідуванням, повинен включитися в Римо-католицьку Церкву, а хто бажає зберегти східню ідентичність, той може осягнути це лише у Православній Церкві під Московським протекторатом.

Це надумана дилема. Насправді історія довела, що одна й друга альтернатива веде до руїни Київської Церкви. Тому нашою стійкістю, помимо всіх програшів, мусимо демонструвати стабільну живучість у східній ідентичності нашої Київської Католицької Церкви.

На початку XVII століття, незадовго по Берестейськім церковнім договорі, доказав це Йосафат Кунцевич жертвою свого життя. У нього не було жодних пролатинських „ухилів“, але була теж стійкість у католицькім віроисповідуванні – аж до мучеництва. Своїм життям врятував він Київську Церкву від того, щоб вона стала римо-католицькою, як наші сусіди тоді задумували. Його послідовниками є сучасні нові мученики, вже проголошені і ще не проголошені блаженними. Вони не рятували свого життя в лоні Римо-Католицької Церкви, а тим менше не звабило їх чуже православ'я. Їх звеличення блаженними в часі папських відвидин – це один з найсвятіших позитивів папської візити.

Іншим позитивом є факт, що Папа Іван-Павло II поставив Україну на карті своїх світових візит. Це стало свого роду акредитацією Греко-Католицької Церкви і України в світовій опінії, спонукало її трактувати Україну та її Церкву як самобутню ідентичність, зовсім окремо і навіть у протиставленні до Москви.

Всередині України папська візита змушує дві українські православні Церкви, УАПЦ і УПЦ-КП, визначитися у своєму ставленні до Москви і до УГКЦ.

Власне, папська візита дала нагоду для зближення і співпраці як між обома цими Православними Церквами, так теж із Греко-Католицькою. Якщо належно плекати цей момент, то він може простелити шлях до єдности Церков.

Релігійне піднесення народу урядової візити скріпить самобутність нашої Київської Вселенської Церкви, яка в свою чергу стане кріпкою основою української державности. Папа Іван-Павло II кількакратно цитував Тараса Шевченка. Останнє цитування при кінці прощального слова на летовищі прозвучало немов його заповіт: „В своїй хаті своя правда, і сила і воля“. З уст найвищого Архиєрея це можна розуміти не лише щодо своєї держави, як у Шевченка, але й щодо своєї самоуправної Церкви.

Однак, хата не є тому своя, що вона стоїть на своїй землі, але тому, що свої нею рядять. Київська Вселенська Церква не буде своєю тому, що вона в Україні, але тому що нею рядить своя ієрархія, у межах закону. Межі цього закону визначив найвищий церковний авторитет, Другий Ватиканський собор у 9-ій і 10-ій точках „Декрету про Східні Католицькі Церкви“.

о. д-р Ігор Мончак

На зустрічі зі Святішим Отцем

У дні приїзду Святішого Отця Івана Павла II в Україну я була у Львові, у Сихові. Це – незабутня подія. В мене було запрошення у восьмий сектор, дуже віддалений, але я звернулась до волонтерів, і вони мені дозволили бути у першому секторі. Так, що я бачила Святішого Отця дуже добре.

До самого приїзду Папу стояла сонячна, спекотна погода. На своєму „папомобілі“ Іван Павло II прибув одночасно з дощем. Всі присутні з радістю зустрічали і вітали Папу.

Молоді люди вслухалися у кожне слово, сказане Понтифіком. Коли молодь аплодувала і кричала: „Ми любим Папу!“, на обличчі Папи Івана Павла II можна було побачити радість. Він начебто молодшав. Під кінець зустрічі в секторах роздавали сувеніри. В нашому секторі – футболки із емблемою, яка була зображена на сцені, і надписом: „Візита Папи Івана Павла II в Україну. Україна–Львів. 26.06,2001 р.“.

Коли я приїхала додому, до Чорткова, і розповідала знайомим про цю зустріч, то одна жінка, із православних, сказала: „Ця подія піднімала дух людей“. Дай Боже, щоб український народ накінець об'єднався у християнській вірі, а Московський патріярхат був залишений в минулому. Я впевнена, що приїзд Папи Івана Павла II вплинув на священиків і людей різних конфесій, що він пом'якшить протистояння між конфесіями, яке, на жаль, до цього часу ще існувало.

Леся Гедеон,
м. Чортків, Тернопільська обл.

УКРАЇНА І СВІТ

Українська Греко-Католицька Церква в Казахстані

КАРАГАНДА, Казахстан. – Українська Греко-Католицька Церква від самого початку тісно зв'язала себе зі своїм народом, нацією. Тому стала об'єктом переслідування та знищення. У 1946 році після ліквідації Церкви в Радянському Союзі, всіх єпископів та священиків, які не бажали зривати єдности з Римським Апостольським Престолом, ув'язнили, заслали. Після смерти Сталіна багато греко-католицьких священиків було звільнено з ув'язнення, але більшості з них не дозволили повернутися в Україну. Тоталітарна машина розкидала українців по безмежних просторах імперії, звідки мало хто міг повернутися на рідну землю. От і в Казахстані знайшлося їх тисячі.

З кінця 50-их років у Караганді, де проживала більшість засланих українців, працювали священики о. Олекса Заріцький, Єпископ Олександер Хіра, о. Микола Чабан, о. Стефан Пришляк, о. Еміліян Мицько та інші. У землянках відправляли Божественні Літургії, сповідали, хрестили, вінчали. В 1978 році католики в Караганді домоглися дозволу збудувати храм. На початку 90-их років почали приїжджати в Караганду священики з України. В 1996 році на прохання греко-католиків німецька благодійна організація „Реновабіс" збудувала дерев'яну церковцю. В кінці цього ж року Римський Апостольський Престіл призначив Єпископа Василя І. Медвіта Апостольським візитатором для вірних УГКЦ в Казахстані та Середній Азії.

В грудні-січні 1996–1997 років Владика Василій здійснив першу візитацію в Караганду, а в квітні 1997 року приїхав сюди на працю о. Василій Говера. На Квітну Неділю Преосвященний Владика Василій Медвіт разом з Архиєпископом Мар'яном Олесем, Апостольським нунцієм в Казахстані та Середній Азії, і місцевим римо-католицьким Єпископом Іваном Павлом Ленгою освятив храм „Покрови Пресвятої Богородиці" в Караганді. Через кілька місяців на прохання Владики Василія на два роки в Караганду з Бразилії приїхав о. Віталій Климчук, ЧСВВ. Таким чином розпочалася нова сторінка історії УГКЦ в Казахстані.

Оскільки Караганда є дуже великим містом за територією, це спричиняє проблему доїзду для багатьох наших вірних до храму. У зв'язку з цим відкрито каплицю в одному з районів Караганди – Майкудуці, де досить компактно проживають українці. З червня 2001 року Владика Василій разом із Єпископом Іваном Павлом Ленгою освятив нову каплицю.

В кінці 2000 р. біля церкви в Караганді було побудоване приміщення української недільної школи – завдяки фінансовій щедрості наших земляків із Сполучених Штатів Америки Ярослава та Іванни Парахоняків, яких заохотив Іван Буртик, голова Ради Допомоги і Оборони українців у США.

3 червня 2001 року Єпископ Василій Медвіт освятив перші дві кімнати школи, в яких розмістилися кляс для вивчення української мови та комп'ютерний кляс для дітей та молоді. З часом в приміщенні школи буде діяти українська бібліотека.

Владика Василь Медвіт освячує новозбудовану каплицю бл. Никити (Будки) у Майкудуці, районі Караганди.

По всьому величезному просторі Казахстану розкидані місця масових захоронень та колишніх сталінських таборів смерти. Українська громада Казахстану встановила два монументи: один у Спаську, біля Караганди, на місці масових захоронень, та в Кенгірі, недалеко від Джезказгану. Кожного року туди приїжджають українці, щоб покласти вінки, квіти та відправити Панахиду за душі невинних жертв.

Як тільки Владика Василій Медвіт приїхав до Казахстану, він закликав Головну Управу Сестер-Служебниць в Римі відкрити свій дім в Казахстані. В червні 2000 року до Караганди приїхали три сестри-служебниці: Вінкентія Назаркевич, Мар'яна Якимець та Михайлина Горнакевич, які заснували Дім Пресвятої Трійці Сестер-Служебниць в Караганді, розпочали катехизацію дітей та недільні зустрічі з молоддю.

Владика Василій Медвіт під час щорічних візитацій до Казахстану відвідує не тільки Караганду, але також інші міста, зустрічаючись з багатьма місцевими українськими громадами. Одна з таких зустрічей в 1998 році у Павлодарі закінчилася утворенням нової греко-католицької громади. Заініціював відкриття українського храму в Павлодарі Михайло Парипаса, голова Товариства української мови ім. Тараса Шевченка. В квітні 1999 року в Павлодарі приїхали на працю о. Іриней Бабінець, ЧСВВ, та бр. Антоній Головчук, ЧСВВ. За дозволом місцевого римо-католицького єпископа Богослужіння проводяться в приміщенні костелу.

15 серпня 1999 році в Павлодарі побували гості зі США: Іван Буртик та Президент Українського Конгресового Комітету Америки Аскольд Лозинський. Іван Буртик, який вже вдруге побував у Казахстані, пообіцяв знайти кошти для української церкви в Павлодарі, що і зробив невдовзі.

В червні 2000 року о. Іриней розпочав будову невеликої церкви. 15 лютого 2001 року на Стрітення Господнє відбулося перше Богослужіння в новому храмі, а 20 травня 2001 року Владика Василій Медвіт разом з Архиєпископом Мар'яном Олесем, Апостольським нунцієм в Казахстані та Середній Азії, і Єпископом Томашем Петою, Апостольським адміністратором Астани, освятив храм Святих Верховних Апостолів Петра і Павла. За останній рік свого душпастирювання о. Іриней, окрім Павлодару, організував також дві громади в містечку Шидерти, віддаленому на 180 км від Павлодару, та в Березівці, на відстані 190 км від Павлодару, які обслуговує двічі на місяць.

У 1999 році Владика Василій також відвідав Астану, нову столицю Казахстану, побував в українському центрі, в якому навчається близько ста дітей різного віку, і зустрівся з українською громадою та представниками Посольства України. З цього ж року о. Василій Говера з Караганди щомісяця приїжджає до Астани, де відправляє Богослуження в приміщенні римо-католицького костелу. 27 травня 2001 року Владика Василій Медвіт вислужив Божественну Літургію у Астані, на якій був присутній Перший секретар Посольства України в Республіці Казахстан Ігор Іванченко з дружиною.

Отже, протягом чотирьох років кількість греко-католицьких громад в Казахстані зросла з однієї до шести (три в Павлодарі, дві в Караганді і одна в Астані). Існує можливість відкриття ще кількох місць, але, на жаль, через брак священиків наразі це неможливо здійснити. У Казахстані працює тільки два священики, а відстані в цій країні дуже значні. Так, наприклад, 20 травня ц. р. під час освячення церкви в Павлодарі, в Караганду, щоб замінити на парафії о. Василія Говеру, приїхав о. Олексій Баранніков з Новокузнецька, з Росії, який проїхав аж 2,000 км., провівши понад 40 годин у поїзді.

На сьогоднішній день Греко-Католицька Церква в Казахстані потребує хоча б ще двох священиків, щоб можна було задовольнити пекучі потреби віруючих. Щоправда, наша Церква вже має трьох семінаристів: одного у Львові та двох у Караганді, але поки вони закінчат[illegible] студії, нашим віруючим в Казахстані повинна допомогти матірна Церква в Україні. Тому Казахстан очікує своїх пастирів, які б на деякий час залишили своїх вірних на рідній землі та прийшли, щоб послужити іншим, які також спраглі почути Добру Новину і потребують цього ще більше, як наші брати в Україні. Тому не переставаймо просити Господаря жнив, щоб прислав своїх женців, бо поля вже поспіли, а женців бракує.

о. Василій Говера,
парох церкви
Покрови Пресвятої Богородиці

Українці у збройних силах США

Під час Другої світової війни тодішній стан США не надавав їм великих перспектив у світовій політиці. На перешкоді стояли сильний ізоляційний вплив щодо подій в Европі, лівий лібералізм і комунізм. Комуністичні переконання захоплювали поважну частину наукового світу і молодь, яку постійно переконували, що комуністична ідея – це могутня хвиля майбутности. Другим аспектом була економічна криза, з якої США за нового президента Рузвельта почали виходити, але безробіття і кризовий стан давали комуністам нагоду для пропаганди своїх ідей. Третій аспект мілітарної спроможности був на той час „ахілевою п'ятою" США, які мали сухопутню армію у 120 тисяч вояків. На це військо не зважали Японія та Німеччина. Про летунство, панцерну та іншу модерну зброю тривали розмови в Конґресі і Сенаті, які не давали жодних результатів. Єдиною силою була військова фльота.

Події 1939 року довели, що існує небезпека і треба діяти, щоб захистити демократичні ідеї від цілковитого знищення. На початку 1940 року почалася підготовка до війни. Частина тяжкої індустрії перейшла на випуск військової техніки.

Українська громада, переслідувана комуністами, зосередилася при церквах, Народних домах, організаціях і Братських союзах. Її слабкою стороною була відсутність постійного зв'язку з політичним світом. Набір рекрутів до збройних сил почався в половині грудня 1940 року. Українські рекрути переважно були призначені до піхоти, інженерних і панцерних частин, у протипанцерні війська і польову артилерію, тобто до бойових частин армії. Українська громада в США, попри наклепи і нагуру прокомуністичних верств, засвідчила свою прихильність до прибраної батьківщини і довела її на ділі. Важко дослідити, скільки було українців в армії США, бо, на жаль, не опрацьовано цієї ділянки.

В архіві Головної управи Об'єднання колишніх вояків-українців в Америці (ОБВУА) є далеко неповні дані, що в американській армії служило під час Другої світової війни близько 70 тисяч українців, а в Канаді – 40 тисяч. Базуючись на звітах наших церков та інших джерелах, ми прийшли до висновку, що 10-ий відділ ОДВУ в Нью-Йорку дав зі своїх рядів 33 особи, „Чорноморська Січ" в Нюарку, Н. Дж. – 243, парохія св. Дмитрія в Картерет, Н. Дж. – 315, парохія св. Юра в Нью-Йорку – 440, парохія св. Івана Хрестителя в Нюарку – 410, парохія св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо – 487 і церква св. Николая в Пасейку, Н. Дж. – 380 осіб. Отже, на підставі цієї обмеженої інформації, беручи до уваги всі церкви нашої громади, організації і тих, що були поза межами організованого життя, можемо ствердити, що українська громада сповнила свій обов'язок щодо Америки у Другій світовій війні.

Осип Труш

Перша громада УПЦ Київського Патріярхату на Закарпатті

УЖГОРОД. – Настоятель української православної Свято-Троїцької церкви Київського патріярхату в Ужгороді на Закарпатті о. Олег Кулик нещодавно повернувся на рідні терени зі США. Народився він на Хмельниччині. Після школи здобув музичну і вищу інженерно-економічну освіту. Однак від молодих літ чув у собі інше покликання – до Церкви. На рідній Хмельниччині в кінці 90-их років він зумів заснувати 220 громад Української Автокефальної Православної Церкви. Не зважав на міжконфесійні чвари, нетерпимість та злобу. Працював день, і ніч. Заочно закінчив духовну семінарію, відкрив тимчасову школу для священиків, в якій підготував до служіння близько 20 однодумців. Створив чудовий архиєрейський хор. Удостоюється великої чести співслужити Службу Божу з Патріархом УАПЦ Мстиславом. І раптом – до Америки. Чому?

– Спалили хату, погрожували знищити рідню, – розповідає о. Олег. – І тоді, на запрошення Патріярха Мстислава, я з братом був змушений виїхати до Америки.

У США о. Олег закінчує школу шпитальних капелянів, у Дітройті, Мишиґен, будує українську православну церкву Київського патріярхату, парафіянами якої стали не лише американці українського походження, але й російського, білоруського, німецького, єврейського та інших походжень. Його громада достойно приймала і вшановувала Патріярха Філарета, який служив Службу Божу і проповідував у цій церкві. За подвижницьку діяльність за кордоном і в Україні о. Кулик удостоєний ордена князя Володимира Великого.

На Закарпаття він повернувся тому, що тут особливо вчувається жорстка позиція московського попівства. Понад 500 громад двох епархій протистояли йому. Та він не збирався відступати, створив першу і дуже потужну громаду Української Православної Церкви Київського патріярхату, згуртував довкола молодь та інтеліґенцію. Літургії тимчасово відбуваються в орендованій залі обласної „Просвіти". Священик створив для вірних суботню школу. До візити Папи Івана Павла II організував разом зі Заслуженим Закарпатським народним хором концерт духовного співу „Соборність". Отець Олег благословив діяльність нашої Благодійної місії Святого Пантелеймона. Він позитивно ставиться до всіх конфесій, які не сіють розбрату, а закликають до добра і єдности народу. Він твердо переконаний, що Церква має очистити себе, виховати священиків, які б дбали про народ. Він хоче створити в Ужгороді центр духовности, де б панували Господь, християнська мораль і злагода.

З нагоди 140-их роковин перепоховання Великого Кобзаря разом з священиком Ужгородського греко-католицького катедрального собору о. Й. Штелихою о. Олег служив Панахиду біля пам'ятника Шевченкові, де говорив про українців як про одну сім'ю у вірі. Я бачив сльози на очах присутніх.

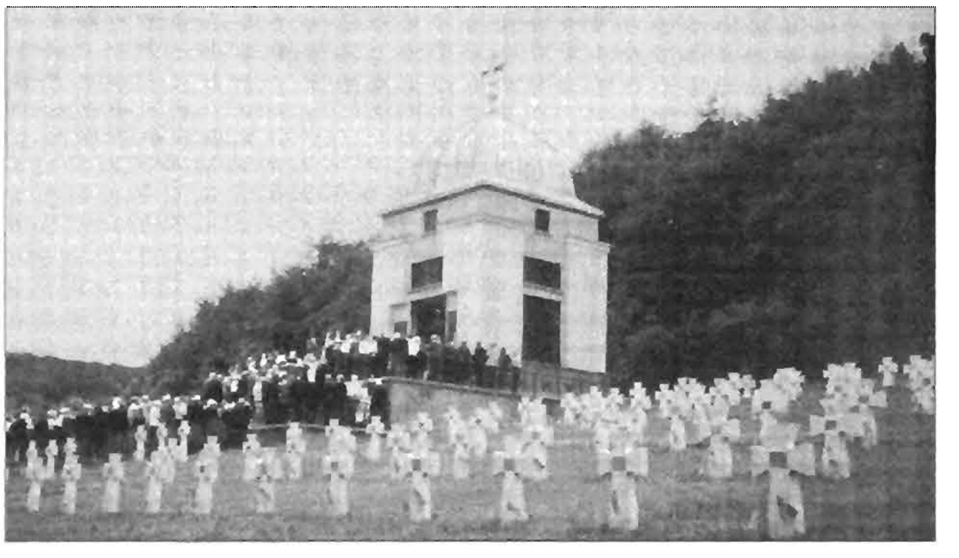
Юрій Дік,
президент Благодійної місії
Святого Пантелеймона

У 57-му річницю боїв під Бродами

ЛЬВІВ. – Вже стало традицією Галицького Братства 1-УД УНА „Галичина" кожного року 22 липня відзначувати виїздами на святі для нас, живих дивізійників, місця, де загинули наші бойові побратими в боях з комуністичними загарбниками. Перший такий виїзд відбувся в травні 1991 року, коли посвячено пам'ятник на горі Жбир в Ясенові. Одначе, каґебівські варвари одної червневої ночі підірвали його. На тому місці Галицьке Братство спорудило курган-могилу, до якої протоптані стежки не заростають травою, де завжди можна побачити живі квіти, покладені вдячними відвідувачами та запалену свічку.

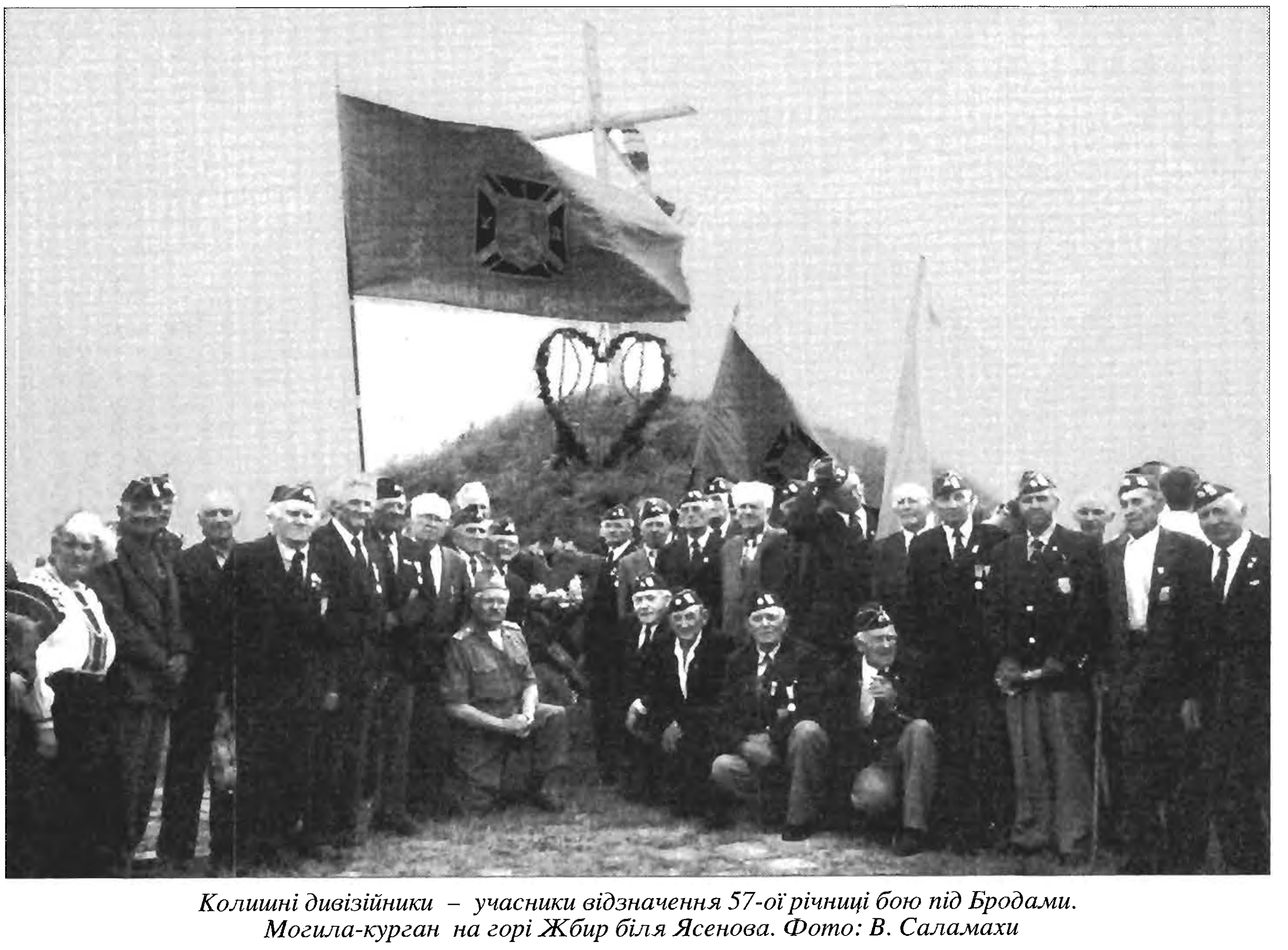
Цього року Крайова Управа призначила день пам'яті на неділю, 22 липня. Заздалегідь замовили два автобуси, якими в неділю о 8-ій годині ранку 80 членів братства вирушили за цим добре знаним нам маршрутом: Львів-Ясенів-Підгірці-Червоне. Про цей захід братства були подані оголошення в пресу Львова і Золочева.

Переживаємо, бо у Львові падає дрібний дощ, автобуси можуть не виїхати на Жбир. Домовились з о. Іваном, що в разі дощової погоди відправимо Панахиду в церкві. Але з кожним кілометром ближче до Бродів небо роз'яснюється і виходить сонце, а в Ясенові показалось голубе небо. Мабуть, сам Господь поблагословив наше паломництво – віддати нашим побратимам спільну молитву на їх відомих і невідомих могилах, всіяних від Бродів до Золочева. Виїжджаємо без всяких пригод на гору Жбир в 11-ій год., куди рівночасно прибула церковна процесія з хоругвами. Також приїхали автобуси з Дрогобича, Тернополя і Станислава з побратимами-дивізійниками, а ще інші – своїм транспортом. Панахиду правили о. Іван та о. Михайло з Ясенова, о. Софрон з Дрогобича, та о. Іван – дивізійник з Галича. По закінченні відправи о. Іван короткою промовою згадав про ті буремні дні липня 1944 року, та Бродівську трагедію, яку назвав „Галицькими Крутами".

Ясенів-Червоне. Меморіяльний цвинтар 1-УД УНА.

Сідаємо в автобуси і їдемо в Підгірці, де є могила розстріляних вже в полоні 14 дивізійників. Відправляємо Панахиду і їдемо цілою валкою до Червоного, де на меморіяльному цвинтарі, після перепоховання останків, знайшли затишне місце 370 старшин, підстаршин і стрільців дивізії „Галичина". Тут на нас вже чекали о. Петро зі своїми парафіянами та церковним хором, і багато гостей зі Золочева та довколишніх сіл. Великою несподіванкою для нас була встановлена під лісом гармата, яку привезли козаки Золочівської паланки. Перед відправленням Панахиди о. Петро оголосив, що кардинал Любомир Гузар у своєму посланні благословив каплицю і цвинтар і просив кожного року відправляти Службу Божу за поляглих дивізійників. Під час відправи Панахиди пролунали два голосні постріли з гармати. Мимоволі пригадався липень 1944 року, коли з цього місця ревіли ворожі гармати. Ці ж були мирні постріли, якими козаки віддали поляглим честь, бо коли їх хоронили в 1944 році, такої нагоди не було. Отець Петро виголосив коротку проповідь в честь борців, поляглих за волю України. Виступили також дивізійники-учасники боїв, побратими Іванцюра з Англії, Я. Качай з Америки та голова Тернопільської станиці побратим Б. Стасів. Голова Золочівської адміністрації І. Залуський подякував всім комбатантам і гостям за участь. Користаючись нагодою, роздали молоді та учням багато літератури про дивізію „Галичина" та значки, виготовлені до 10-ої річниці Незалежности України. З цієї нагоди від імені Галицького Братства складаю щиру подяку всім українцям в діяспорі та людям доброї волі, котрі щорічно роблять збірку для Братства „Броди-Лев" на охорону воєнних могил та на допомогу дивізійникам в Україні, яку пересилає нам Суспільна Служба Комбатанта.

Колишні дивізійники – учасники відзначення 57-ої річниці бою під Бродами. Могила-курган на горі Жбир біля Ясенова. Фото: В. Саламахи

М. Бендина,
голова львівської станиці
Братства 1-УД УНА

Вдалий почин треба продовжувати

Ми добре ще пам'ятаємо успіх минулорічного „вокатону", що його організувала енергійна група молодих жінок у парку Рінґвуд, Нью-Джерзі. Отож зовсім не дивуємося, коли до редакції приходять Оленка Терлецька і Аня Гнатейко, щоб повідомити про повторення цієї імпрези в теперішньому сезоні і, як попереднього разу, з ціллю придбання фондів на будову Українського музею.

– Чи можете нас поінформувати, як і коли відбудеться цьогорічний „вокатон"?

– Це буде неділя, 23 вересня, і відбудеться на тому самому місці, що і минулого року – у парку Рінґвуд. Ось бачите, ми виготовили брошурку з усіми інформаціями української і англійською мовами, та ще й із залученою формою на датки. Ми маємо вже добрий досвід з минулого року, і надіємося, що імпреза збере не лише велику групу охочих брати участь у „вокатоні", але принесе відповідні успіхи у збірці гроша на будову Українського музею. Тим разом ми можемо збирати фонди на дорівняльний фонд завдяки щедрому дарові Евгена і Диймлер Шклярів, які такий фонд створили.

– У вашій брошурі, читаю ось, що у цьогорічній імпрезі візьме участь Рон Когут. Це, напевно, для вашої наймолодшої публіки велика радість?

– Ми зокрема хочемо, щоб з цієї імпрези мали приємність не лише старші, але й діти та при цьому діти кожного віку. Важливе також, щоб у майбутньому ми усі звернули увагу на наші молоді покоління, які слід в кожний можливий спосіб притягнути до співучасти. Тому наш „вокатон" призначений для родин і передбачає окремі програми для дітвори. А в майбутньому в Українському Музеї, для якого ми працюємо, повинна бути окрема кімната для дітей із постійною відповідною програмою. Так воно є в американських установах і так треба робити й у нас.

– Отже, саме з думкою про дітей та про молодь ви влаштовуєте цю програму?

– Розуміється, це було однією із головних причин. Тому саме ми запросили Рона Когута, який радо погодився і буде виступати у програмі після „вокатону". Рон погодився виступити даром, а відомо, що він серед молодших дуже популярний. То ж ми й висунули цю ідею і надіємося, що вона виявиться вдалою.

– Чи у процесі підготування праць беруть участь ті самі особи, що минулого року і ви користуєтеся зразками вдалої минулорічної імпрези?

– Тим разом наш гурт дещо зменшився, але це не віднімає нічого від нашого запалу та широких плянів. Успіх минулорічної імпрези є запорукою, що й цим разом вона не буде гірша, а хібащо краща. Ми маємо до помочі засоби інформації, співпрацю телевізійної програми „Контакт", маємо до послуги „вебсайт", випустили ось цей каталог та ще й здобули „кредитівку" з Нью-Йорку як спозора, з нагоди її 50-річчя.

Зліва: Дарка Бакалець-Темницька, Оленка Червоняк-Терлецька, Мімі Райл-Полянська, Александер Полянський, Рома Слободян-Одуляк, попереду – Аня Ганас-Гнатейко.

–Ваша програмка відразу пропонує форму для збірки грошей. Як це сприяє справі?

– Збірку можна розпочати вже тепер, кожної хвилі, а нагороди отримають збирачі в день „вокатону" та пікніку, який відбудеться безпосередньо після закінчення „змагань". Кожний, що збере 150 долярів і більше отримає нагороду. Ми надіємося, що будуть такі успішні учасники, котрі зберуть і 1000 дол. Минулого року було таких шестеро осіб – в цьому році сподіваємося повинно їх бути більше – нам важливо зібрати саме тепер якнайбільше, маючи можливість подвоїти кожну суму, дякуючи шляхетному починові родини Шклярів.

– Тримаймо пальці, щоб ваше бажання сповнилося. Я, однак, згадуючи ваш минулорічний успіх, не маю ніякого сумніву у доброму висліді. Можна нам, старшим, хіба бути щиро вдячними за те, що ви є, що ви бажаєте того, що й ми, і що вкладаєте в цей корисний задум стільки енерґії і серця. То ж успіху вам у день 23 вересня!

О. Кузьмович

Календарець святкових подій

Вашинґтон

Святкування 10-річчя незалежности України припадає на час між двома великими українськими конференціями в столиці. Перша – „Українсько-американський громадський партнерський проєкт" почнеться у Конгресі 13 вересня. Друга – „Пошук національної державности України. Стратегічне партнерство між Україною та США" відбудеться 20– 21 вересня.

19 вересня, від 6-ої до 10-ої години вечора у Капітолії відбудеться Конґресовий бенкет, спонзорований Комітетом святкування 10-ої річниці проголошення незалежности України. Віце-президент США Ричард Чейні та міністер закордонних справ України Анатолій Зленко запрошені бути головними промовцями. Проводитиметься також культурна програма. Число гостей на бенкеті обмежене – 175 осіб – через розміри залі. Квиток на бенкет коштує 100 долярів. Квитки можна замовити до 10 вересня (жодних виключень). Виписуйте чеки на УККА та надсилайте за адресою: Ukrainian National Information Service (UNIS), 311 Massachusetts Ave, NE, Washington, D.C. 20002

За інформацією можна телефонувати до Сергія Жихарева, директора конґресових взаємин УНІС: (202) 574-0018, або до Ігоря Гавдяка – від УАКР – телефоном (301) 680-0415.

Нью-Джерзі

В суботу, 15 вересня, у мальовничому парку на горі „West Paterson", при дорозі „Rifle Camp Rd." на межі Кліфтону, відбудеться 27-ий український фестиваль, присвячений 10-річчю незалежности України. Виступлять молодечі ансамблі в ранніх годинах, і професійно мистецькі – по полудні. В програмі фестивалю візьмуть участь дует народних артистів України Іво Бобул і Лідія Сандулесу, скрипаль-віртуоз Василь Попадюк, бандуристи з України – Остап Стахів та Алла Куцевич, танцювальний ансамбль „Юність" під керівництвом Григорія Момота, солістка України Ірина Гречко в музичному супроводі групи Валерія Жмута, сумівські групи з Пасейку „Майбутні кроки" під керівництвом Володимира Юрчинюка, молодша група під керівництвом Івана Ленчука, ансамбль „Злука" під керівництвом Ліліяни Худолій і українська музична група з Торонто „Худі, а моцні". Відбудуться „Козацькі гри" з участю гостей, та багато інших несподіванок. Комітет окремо готує дитячі гри й забави. Доїзд до парку дуже вигідний: від дороги 80 вихід 19, до першого виїзду на „Valley Road", до гори до парку. З дороги 3, яка входить в 46-ту до першого виїзду „Great Notch", направо з „Garden State Parkway" до „Route 3", яка входить в 46-ту.

Після фестивалю відбудеться традиційна забава під звуки оркестри „Темпо" у бенкетовій залі церкви св. Миколая у Пасейку. На випадок дощового дня фестиваль відбудеться наступного дня, 16 вересня. Вступ для дорослих – 5 дол., діти до 12 літ – безплатно. Квитки вступу можна набути у відділах УККА або при вході.

22 вересня в готелі „Ramada Inn" (130 Route 10, East Hanover, NJ) відбудеться бенкет. Початок о 6-ій вечора.

Нью-Йорк

НЬЮ-ЙОРК. – Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує 13 вересня концерт-бенефіс соліста Метрополітальної Опери Павла Плішки та відомого піяніста Томи Гринькова. У програмі – відомі оперні арії, клясичні українські і сучасні американські композиції. Концерт спонзорує „India House" у своєму домі при „One Hanover Square Lower Manhattan".

Прийняття з коктейлями та закусками розпочнеться о 5:30 по полудні, концерт – о 7-ій вечора. Замовлення на обід, який не є включений в ціну квитка, можна зробити в ресторанах „Bayards" або „Harry's" в будинку „India House". Із ціни квитка можна відтягнути від податку 120 дол. Чеки слід виписувати на „Shevchenko Scientific Society".

Увесь прибуток з концерту призначений на стипендійний фонд для студентів в Україні. За додатковою інформацією і замовленнями просимо телефонувати до India House Club Manager, Mr. Peter Scheffer або Membership Manager – Ms. Heather Minton, tel.: (212) 269-2323 і 5453.

Поетичні вітання Україні від читачів „Свободи"

Вірте в Державу!

Ґрона червоні, калинове віття,
Пурпуром щасно палає жоржина...
У двадцять перше знамення століття
Входить моя молода Україна.
Прагне вона оздоровлених змін,
Так заважає незгоди полин.
Ми ще хиткі поміж злом і добром
В час, коли треба іти напролом.
Ми нарікаєм на силу ворожу...
У справедливість повірили Божу,
Але не віримо самі собі –
А це якраз головне в боротьбі!
Волею долі й Творця-оборонця
Шлях нам прослався
у променях сонця.
Тільки вперед! Ані вліво, ні вправо–
Тільки вперед, моя рідна Державо!
Віра в Державу – це заповідь нам.
Вірте в Державу на зло ворогам.
Вірте в Державу в труді і в уяві!
Вірте в Державу! Вірте Державі!

Ганна Черінь,
Фльорида

Люблю Україну

Люблю Україну,
Люблю свій народ,
І наші степи, гай і гори,
І рідниї села,
І рідні міста
І темні Карпатськії бори.
Люблю нашу мову,
І пісню свою,
Люблю ці поля золотисті,
І небо це синє,
І зорі ясні
Й луги такі пишні, барвисті.
І тихий садочок
В вечірню пору
Й хрущів, що бринять наді мною,
Ці місячні, ясні
Літні вечори,
І вербу стару над водою.
Я слухав зозулю
У ранню весну,
І спів соловія у гаю,
Люблю Україну
Я, матір свою,
І пам'ять її зберігаю.

Августин Рудник,
Каліфорнія

Незалежна Україна

У степах козацьких неозорих,
У Криму й Дніпрових берегах,
У Карпатських волелюбних горах
Український пролягає шлях.
Це – дорога з вічности у вічність
Від трипільських золотих часів,
Це – земні суцвіти і космічні,
Мова трав і щебети лісів.

Приспів:
Незалежна Україно, люба нене,
Життєдайне сонце сходить над тобою,
Ми – твої воскреслі діти,
наше плем'я незнищенне,
Ми йдемо до світу завше із любов'ю.
Дзвінко грає голосна бандура,
Звеселяють око писанки
І Шевченка слово, наче буря
Будить наші приспані думки.

Розправляє крила Україна
Тризуб сяє в золоті пшениць,
Не впадеш ти більше на коліна
Роде з добрих душ і гарних лиць!

Микола Савчук
м. Коломия,
Івано-Франківська обл.

Музику цієї пісні написав Євген Бондаренко, а виконує її у своєму репертуарі Заслужений артист України М. Попелюк.

З першим 10-річчям

Велике свято
Десята річниця!
Радіє Київ,
Наша столиця!

Радіє Львів –
Місто князів.
Лунає краєм
Народний спів.

З неволею впали
Ворожі кайдани,
Пропали навіки
Жорстокі тирани.

Пішла світами
Чудова новина:
Воскресла з неволі
Свята Україна!

О, роде вітчизни –
З'єднаймося нині,
У злагоді живмо
В єдиній родині!

З Господнім завітом
Творім без угаву –
Надхненно будуймо
Щасливу державу!

В декаду держави
Народ привітаймо:
„Живи, Украно!" –
Гуртом заспіваймо.

Микола Горішний,
Линдгерст, Н.Дж.

Моя Україна

Україно моя – мальовничий мій краю,
Тобі пісню я нині оцю заспіваю,
Про гори, про доли, про бистрії ріки,
Як можна забути, тебе, тихий раю?
Україно моя – ніжний калиновий гай,
Весняний, пишний, чудесний розмай.
Духм'яні вдихаємо пахощі ружі,
З тобою навіки ми сильні і дужі.
Україно моя – дужий Дніпре ревучий
Києве – граде стольний на кручі,
Славний Хрещатику, весь у каштанах,
Сповитий красою у квітах духм'яних.
Україно моя – пісне моя солов'їна
Що може бути рідніше,
ніж мами хатина,
Де звуки трембіти, дзвінкі водоспади,
Високі й співучі Карпати.
Україно моя – ти, писанко красна,
Тримайся, кріпися,
могутня й прекрасна,
Щастя, добробуту і процвітання,
Прийми, моя ненько, мої побажання.

Оксана Вербовська,
Дес Плейнс, Ілл.

Україно моя

Коли б ти знав, мій Краю,
Як для тебе моє серце горить
Інколи я чую, що вся згоряю
Смолоскипом, який не згасить.
Лиш для тебе живу та вмираю,
І підношуся з пітьми увись.

Я вже й вмерла...
та знов повертаюсь,
Щоб для тебе співати і жить!
Хай пісні мої тужні до краю
Над морями злітають в блакить.
Не здавайсь, Україно, мій раю,
Тобі треба кріпитись, щоб жить.

- Чи можливо комусь зрозуміти,
Як це важко в далеких світах
Лишень мріять про тебе й тужити
І горіти, й згоряти, в літах?
Земле предків, чарівний мій краю,
Володарю трипільськких часів,
Розправлялись з тобою криваво,
Та не стерли історії слідів.
Лиш манкуртів відкинь, яничарів,
Що плюндрують тебе
в кожну мить

Україно! Предвічний мій краю!
Ти воскресла на те, щоби жить!
Хай посіють вітри Євшан-зілля
По твоїх, по безмежних степах,
Схаменеться нехай думка вільна,
І злетить, мов окрилений птах.

Піднімуться з колін твої діти,
Що їх вороги дурять кругом.
На твій поклик прийдуть,
рідна мати
З чистим серцем і ясним чолом.
Усміхнися осяйна й промінна,
Вже настала весняна пора.
Виростають нові покоління!
Воскресіння і слава твоя!

Олександра Мудра,
Чикаґо

Архиолігархи

В Україні добре знані,
Суркіс, Медведчук, Волков,
На крутійства препогані
Завжди кожний з них готов.

Страшно люблять Україну,
Майже до самих глибин –
Її доять безупину,
Звісно, із яких причин.

Завдяки їм президентом
України Кучма став,
Він тепер вже їм з процентом
Сплачувати борг почав.

Ющенко і Тимошенко
Дуже були їм невлад,
Увійшли, бач, Кінах, Зленко,
І Смирнов в Кабміну склад.

Загрозливі це події,
У Батьківщині тепер,
Благоденствують злодії,
А дух спротиву завмер.

Кучма втяв таку ще штуку,
І цілево це зробив,
Путіна на власну руку
на Держсвято запросив.

Якщо й інших держав глáви,
Кучма в той час не просив –
Значить, що усі ці справи
Путін поблагословив.

Ось таке Державне Свято
Мали всі ми на цей раз
На ганьбу, із „старшим братом",
Що товче обухом нас.

Нищать далі нас сусіди,
Ті, що дакають „да", „да"
Й малороси самоїди –
Ось чому така біда!

Роман Барановський,
Кергонксон, Н.Й.

О, Земле Святая!

О, Земле Святая, моя Україно,
Ти горя зазнала за довгі віки,
Із тебе сусіди робили руїну,
Але ти, моя рідна, воскресла таки!
І вже десять років собі пробиваєш
У вільнеє коло народів свій шлях,
Хоч то не є легко, та ти воскресаєш,
І в цілому світі
на щоглах твій стяг.
Живи, Україно моя Незалежна,
З декади цієї в століття, навік!
Поля золотисті, простори безмежні,
Де сам є господар собі чоловік!

Ростислав Василенко,
Юніон. Н. Дж.

Немає іншого Дніпра

Люблю я тебе, Україно,
Такою, якою ти є.
„Чи можна міняти родину" –
питає дитятко мале.
Не знайдеш другої Вкраїни,
Не знайдеш другого Дніпра,
Хоч бідна, та в серці єдина
Вкраїнонька – мати моя.
І де б не блукав ти у світі,
Вкраїні не скажеш: „Прощай!"
Бо ми – твої рідниї діти,
Казково-мрійливий наш край!

Неоніля Медвідь
Гартфорд, Конн.

Не покидай своє гніздо

Я народилася у Львові 24 травня 1957 року. Сім'ю мого батька у 1920 році насильно вивезли до Казахстану з благодатних земель Слобожанщини. Дідусь Аксентій помер з туги. Усе сидів на призьбі та й дивився у бік України.

Моя матінка, уроджена Ділай, народилася поблизу Львова. У 1939 році у її сім'ї усе забрали. Я навчалася у Львові в Політехнічному інституті, але була змушена залишити навчання.

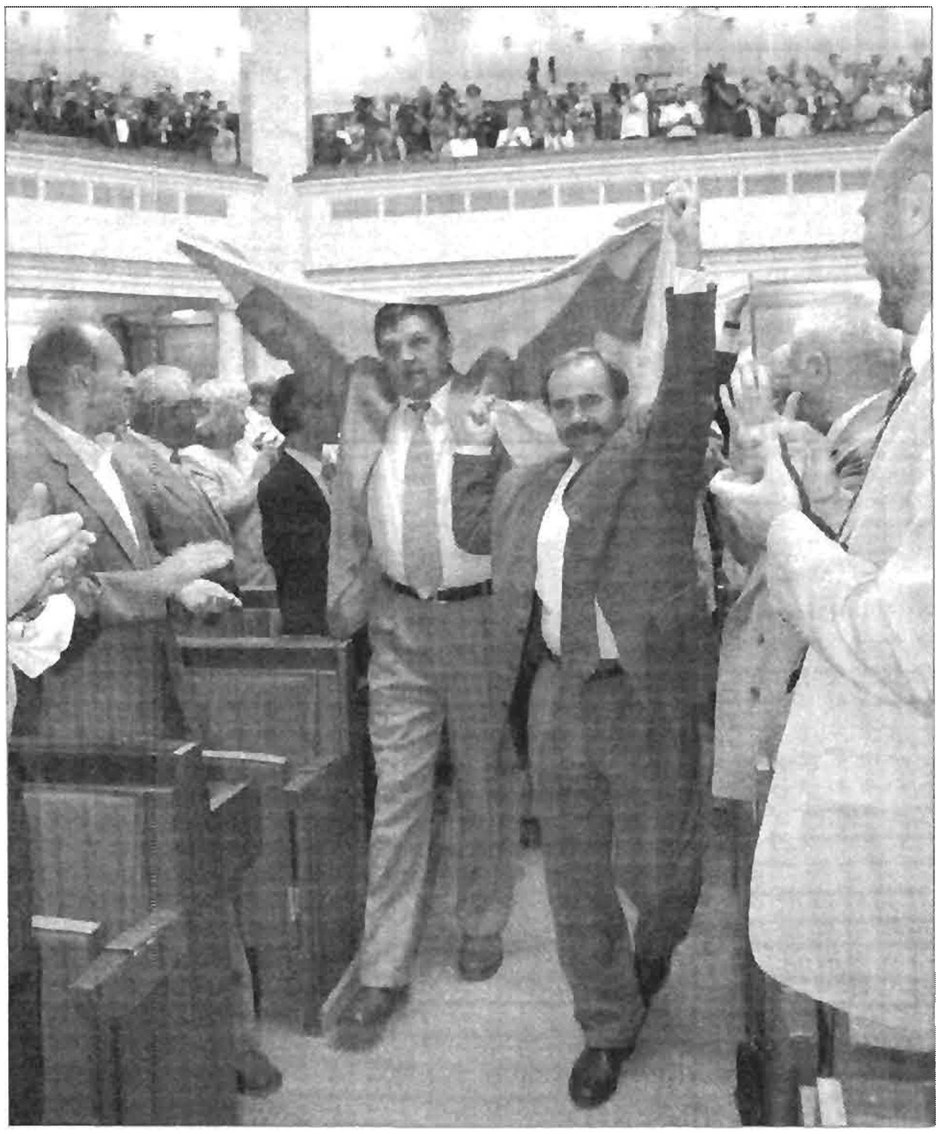
Ще у дитинстві, коли навчилася писати і читати, почала складати вірші про батька та маму, про вчительку мою кохану... Коли мені сповнилося 10 років, режисер театру „Ровесник" Віктор Шулаков захопив мене театром.

У США я живу вже 5 років і тут, у Чикаго, познайомилась з поетами та знавцями слова. У лютому ц. р. на творчому зібранні мене прийняли напрочуд тепло. Схвально відгукнулися про мої вірші поети Олександра Мудра та Володимир Ковалик. Згадувала про мене й чиказька газета „Час і події". Тепер готую до друку свою першу поетичну збірку. До неї включено також вірш „Не покидай своє гніздо".

Людмила Клименко-Стрілець
Сан-Луї, Мо

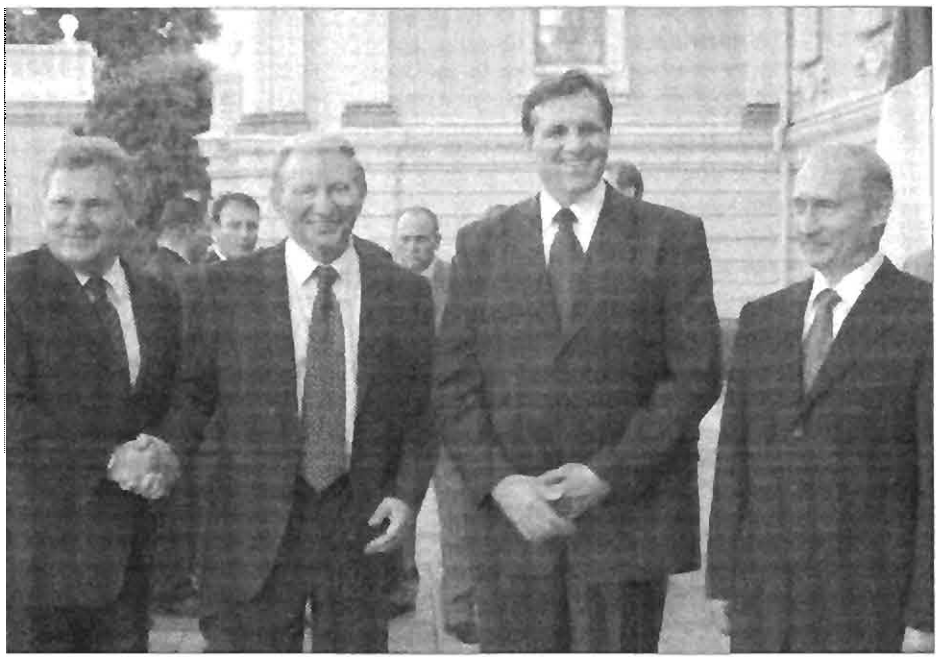
Не покидай своє гніздо,
Щоб не згоріти в мареві мовчання,
Не покидай своє тепло,
Щоб Дух не остудити на світанні.
Щоб сум не оселився у душі
І неприкаянним ходив
серед чужинців,
Не загаси голубизни зорі,
Де вперше посміхнулась тобі Жінка.
Не покидай... Не відрікайся...
Не студи...
Не йди в липку чужину,
Бо заблукаєш серед хащів ти,
Доріг не знайдеш і свою загубиш.
Не йди за вітром...Не відомо нам,
Де перехрестя, де втрачаєш силу,
Не покидай, не нищ свого гнізда.
Ти згодом взнаєш –
тільки рідне миле!

Україна урочисто відзначила перше

У середу, 22 серпня 2001 року, народні депутати, які 10 років тому голосували за незалежність України, внесли величезний державний прапор України до залі Верховної Ради під час урочистого засідання Верховної Ради, присвяченого 10-ій річниці Незалежности України. Цей прапор уже був внесений до цієї ж залі десять років тому, 24 серпня 1991 року, після схвалення Верховною Радою Акту проголошення Незалежности України. Також 22 серпня на будинку Верховної Ради відкрито пропам'ятну дошку, присвячену проголошенню Акту Незалежности України. На дошці записано: „У цьому будинку Верховна Рада Української РСР 12 скликання (Верховна Рада України 1-го скликання) прийняла Акт проголошення Незалежности України" і цитується текст Акту. Фото УНІАН.

Фото внизу: Українська Капеля Бандуристів з Дітройту виступила на урочистому концерті перед учасниками III Всесвітнього форуму українців в палаці „Україна" в суботу увечорі, 18 серпня. Понад 50 мистецьких груп з цілого світу взяли участь у цьому концерті. Капеля також виступила з великим концертом у Будинку Вчителя, а в неділю, 19 серпня, вранці співала Літургію у Свято-Михайлівському соборі. У понеділок, 20 серпня, капеля виступала на зустрічі американських учасників III Форуму в резиденції Посла США Карлоса Паскуаля. Фото ArtUkraine

Президенти (зліва направо): Польщі -Олександер Кваснєвський, України – Леонід Кучма, Македонії – Борис Трайковський і Росії – Володимир Путін у четвер, 23 серпня 2001року у Києві, під час урочистого відкриття монументиу Незалежности. Фото УНІАН

Фото вгорі: троє членів танцювального ансамблю – на вечірньому Хрещатику 23 серпня. Фото внизу, справа: п'ятниця, 24 серпня. Тисячі киян і гостей на вулицях столиці України, в руках дорослих і дітей – синьо-жовті прапорці. Фото ArtUkraine

10-річчя своєї державної незалежности

Ці дві юні українки брали участь в урочистому відкритті присвяченого 10-річчю Незалежности України пам'ятника „Слава Україні!" в центрі Києва, 23 серпня.
Фото ArtUkraine

На великих і малих вулицях Києва сотні освітлених знаків-екранів вітали гостей столиці, які прибули на святкування 10-річчя Незалежности України.
Фото ArtUkraine

Кадети військового ліцею імені І. Богуна готуються у центрі Києва до присвяченої Дню Незалежности військової паради, в якій 24 серпня на Хрещатику взяли участь 163 різнопрофільні військові машини. Фото УНІАН.

Фото внизу: останні миті урочистого концерту в суботу, 18 серпня, в Палаці культури „Україна". Фото ArtUkraine

Відверто кажучи...

...Ми – ті, що розбрелися по всіх-усюдах білого світу в пошуках будь-якої праці, не таким уявляли собі цьогорічний ювілей незалежности рідної України. Ми – ті, що в не так далекому 90-му зі сльозами радости на очах, міцно тримаючись за руки, живим першим українським ланцюгом, в першу чергу довели самим собі, що ми нація, народ, сила... А тепер лише байдуже кліпаємо очима і безсило розводимо руками: мафія, корупція, хабарництво, кучмівщина...

Великі святі мрії десятирічної давности, романтичні пориви гарячих сердець, сильні руки, прагнучі великої праці на славу віками омріяної держави перетворились у черствість песимізму, душевну озлобленість, а руки оніміли від безробіття. Не один з нас і не один раз ставив сам собі запитання: „Чому?". Невже й справді, як дехто вважає, надто легкою ціною далась нам незалежність? І ми не вміємо належним чином її оцінити? Не знаємо, що з нею робити? А цим вправно скористались вчорашні можновладці і зробили своє: розікрали, розтягнули і дотепер висмоктують останні соки з очманілого народу. А щоб відволікти нашу увагу, час від часу підкидають сенсаційні історії типу замовного вбивства Ґонґадзе, касетного скандалу, раптової відставки уряду Ющенка... Смакуйте, пережовуйте, талапайте язиками, скільки вам заманеться, а нам, коритолизам, своє робить. Так і хочеться написати:

Чом ви хвалитесь, політики, щораз,
Що державу вільну
втримали для нас,
Що до влади лівих не пустили
І що в вас є повно тої сили,
Щоб нарешті вилізти з нужди?
Почекай, народе любий, підожди...

... А народ не хоче „підожди", народ хоче працювати і їсти, народ хоче бачити майбутнє своїх дітей і своєї держави чітко, ясно і зрозуміло...

... З багатослівним патосом пройшли у Києві торжества з нагоди десятирічного ювілею держави. Знову Президент виголосив масну промову, з якої сам мало що зрозуміє, бо мудраґелики-клєрки що-що писати для начальства патетечні виступи вміють. Знову Кучма „на брудершафт" випив чогось смачненького і по-брежнєвськи пообслинював задоволені уста путіних-лакашенків... А народ знову проковтнув чергову обіцянку про щасливе майбутнє рідної України.

Вступаючи в нове десятиліття своєї незалежности, сьогодні ми більш ніж впевнені, що на нас не чекають миттєві зміни на ліпше, а чекають нові імена владних підлабузників-казнокрадів, новітні дискетно-інтернет-інопланетні кучмівські скандали, свіжі вбивства і незавершені кримінальні справи і т. д. Тут знову хочеться заримувати:

Чому завжди так виходить
Із нашим народом:
Якийсь злодій паном ходить,
Ми ж повземо бродом?
Скільки можна із нас жили,
Як струни тягнути?
... Просто нам наворожили
Байдужими бути?

Степан Герилів,
Нью-Джерзі

Привітання звідусіль

Принявор, Боснія

Українська громада Боснії і Герцеґовини щиро вітає усіх земляків з визначною державною подією – 10-річчям незалежности України. Бажаємо щастя, здоров'я, великих успіхів на ниві утвердження міцности України.

о. Петро Овад,
голова Української асоціяції творчої інтеліґенції „Світ культури"

Конектикат

24 серпня 1991 року парлямент України проголошенням незалежности визначив суверенітет Української держави, обрав шлях демократії і пошанування прав людини. Тоді закінчилася ніч тоталітарного режиму – чорної сторінки в історії українського народу. Вітаючи Україну з 10-річчям її незалежности від імені усіх громадян нашого штату, ми прийняли проклямацію, у якій наголошується на важливості україно-американського співробітництва і стратегічного партнерства.

Джон Ровленд,
губернатор штату Конектикат

Чортків, Тернопільської обл.

Хай щастить вам у великій справі утвердження доброго імені України у світі, нехай буде непохитною ваша віра у прекрасну долю України.

Василь Кренцик,
голова правління товариства інвалідів „Надія"

Київ

Дозвольте привітати з Днем незалежности усіх українців, які живуть за межами України. Колись я читала спогади про письменника Богдана Лепкого, у яких були такі рядки: „Можна жити в Україні, ходити її стежками, пити воду з її криниці і не знати України. А можна жити за її межами і віддати для неї весь труд, любити її понад усе". Це написано про усіх українців, яких доля розкидала по усьому світу. Спасибі від мого покоління і від наших дітей.

Людмила Петраш, летунка

Канів

Прийміть найсердечніші вітання у день 10-ої річниці Незалежности Соборної Української держави! Це – наше знакове свято, торжество кожного свідомого українця в Україні чи за морями-океанами сущого. Попри усі негаразди, ворохобництво, злочинства Україна живе, бореться, утверджується на силі. Ми здобулися на усі державницькі атрибути – маємо свій Славень, Герб – Трисуть, синьо-жовтий стяг, які нам заповіли прапращури. Українське військо охороняє відвічні українські терени. Нинішнього непростого літа вже зібрано 39 млн. тонн зерна зі золотистих українських нив, оспіваних срібнодзвінкими жайворами і загуканих перепілками (торік ми мали лише 24 млн. тонн усього збіжжя). Програма Віктора Ющенка „Зерно – 2001", виголошена з Чернечої гори, втілюється зі значними надважками. Працюймо ж, українство світу, суголосо Шевченковим заповітам: „Нехай Мати усміхнеться, заплакана Мати".

Михайло Іщенко, лікар

Біла Церква

Шлемо найщиріші вітання з нагоди 10-річчя незалежности України. Низький вам уклін за вашу мужню громадянську позицію, за те, що не відокремилися від свого національного коріння.

Власну дорогу в житті
кожен з нас обирає
з вірою, що не затьмариться
світла година.
Що, земляки, нас
на білому світі єднає?
Наша земля – Україна,
для всіх нас єдина.

Марія Байда та гурт „Діти – дітям", **Є. Богородська,** головний лікар дитячої лікарні

Пошта України – на честь річниці

Новий поштовий бльок, який випустила пошта України до 10-річчя незалежности. На марці бльоку, зробленій за знімком українського фотографа Єфрема Лукацького, зображено внесення синьо-жовтого прапора України до залі засідань Верховної Ради України в Києві 24 серпня 1991 року - у день проголошення Незалежности України.

Фото УНІАН

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Україна на Венеційському бієнале

9 червня у Венеції відкрився один з найбільших міжнародних фестивалів сучасного мистецтва – 49-ий бієнале у Венеції. Українське мистецтво на цьому фестивалі презентував радник міністра культури Євген Карась, а куратором був директор Центру сучасного мистецтва в Києві – Єжи "Юрій" Онух. Робоча група, до якої входила і я, наприкінці минулого року оголосила імена обраних куратором художників – ними стали львівські мистці з Фонду Мазоха, заснованого художниками Ігорем Подольчаком та Ігорем Дюричем. Але як це у нас нерідко трапляється, з моменту призначення Є. Онуха куратором інша група художників, на чолі з Валентином Раєвським, протестувала проти призначення Є.Онуха куратором української презентації у Венеції: мовляв, він не є громадянином України, а лише Канади й Польщі.

На початку березня цього року до протесту В.Раєвського, його дружини Ольги Мазаєвої (творче псевдо – Ольга Мелентій) та художників Арсена Савадова, Олега Тістола, Юрія Соломка долучилася Спілка художників України. Всередині березня, в результаті особистого втручання тодішнього віце-прем'єр-міністра України з гуманітарних питань Миколи Жулинського, замість Карася та Онуха комісаром було призначено Олександра Федорука, голову Державної служби контролі за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України, а куратором – Валентина Раєвського. Оновлений список художників-репрезентантів України у Венеції виглядав таким чином: Валентин Раєвський, Ольга Мелентій, Арсен Савадов, Олег Тістол, Юрій Соломко, Сергій Панич.

Не дивно, що в Україні підготування презентації на бієнале супроводжувало гостре зацікавлення. Завдяки гранту, отриманому від Міжнародного Фонду "Відродження", на відкриття фестивалю до Венеції вирушило 20 журналістів і арт-критиків, включно зі мною.

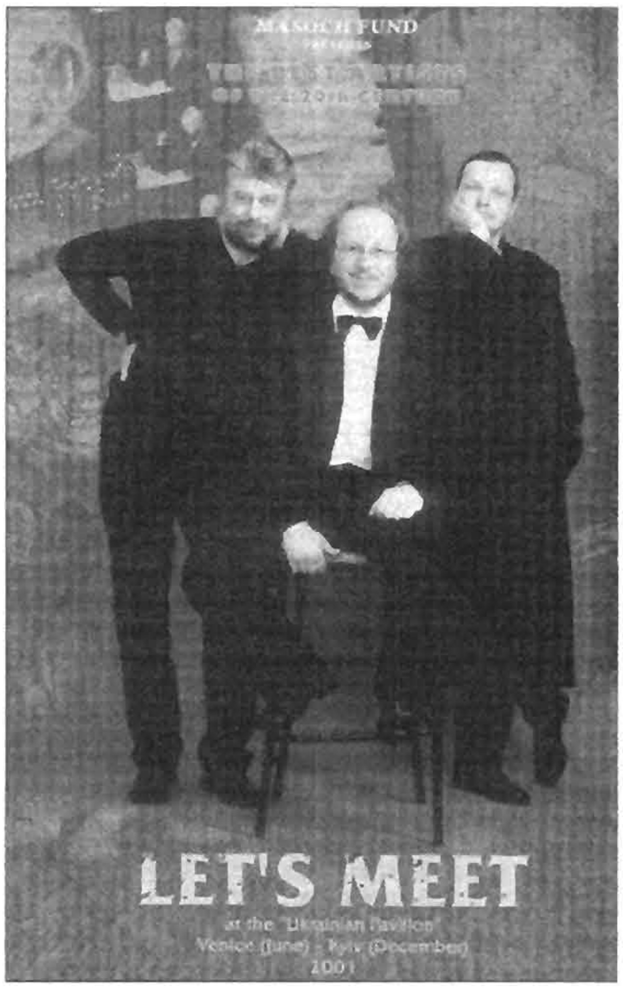
На бієнале репрезентується понад 50 країн, довжина лише італійської частини Міжнародної виставки складає близько 3500 м, на фестиваль акредитувалося 3500 журналістів і ці цифри пояснюють, чому країни-учасниці намагалися представити якомога універсальніші й цілісніші проєкти. Мало хто представляв великі групи художників чи концентрувався на незнайомому міжнародній публіці місцевому контексті. Натомість український павільйон, ведений В.Раєвським, було збудовано на інших засадах.

Передусім, Україна не має власного виставкового павільйону у Венеції, оскільки всі національні павільйони збудовані в першій половині XX ст. Отже, належало орендувати приміщення поза межами Джардіні ді Кастелло, де розташовані національні павільйони. Так зробили Естонія, Литва, Тайван, Хорватія та ін. Українська ж делегація вирішила компенсувати відсутність національного павільйону концепцією самої виставки. За парканом Джардіні ді Кастелло було розбито військовий намет, всередині якого, за свідченням каталогу Венеційського бієнале, повинна була розташовуватися панорама з українським пейзажем і творами учасників виставки. Те, що в день офіційного відкриття побачила я, виглядало наступним чином: в наметі інстальовано діяраму зі зображеним на ній пейзажем з сільськими хатками, електролініями, річкою і трубами... чорнобильського реактору. З другого боку діярама закінчується декоративним селянським тином зі соняхами.

Як пояснив учасник українського проєкту Арсен Савадов, іронія полягала в тому, що, на відміну від багатих держав, чиї павільйони збудовано в Джардіні, український намет стоїть під парканом їхнього заможного світу. Концептуальне значення мало й те, що такі відомі в Україні художники, як Савадов чи Тістол, відмовляються від власного художнього стилю й замовляють виготовити діяраму з пейзажем мистецькому комбінатові – ще одному залишкові старої радянської мистецької інфраструктури. За задумом авторів, все це повинно підкреслювати андеграундність їхнього мистецтва. Про це йдеться і в англомовному буклеті української виставки. Цей буклет містить рядок зі згадкою інституцій, що підтримали дану презентацію. Серед них – Кабінет міністрів України, Міністерство культури і мистецтв України, Українська національна спілка художників і Українська національна академія мистецтв.

Київський мистецтвознавець Олексій Титаренко в інтерв'ю газеті „День" описав своє враження від української виставки: "Відчуття: а) повного непотрапляння в контекст; б) безглуздої організації нашої участи". Більш різкою була кураторка з Києва Наталія Філоненко: „Цей псевдоцинічний хід „is not cool at all". В контексті бієнале наш намет виглядає жалюгідно". Тим часом офіційне повідомлення української державної інформаційної агенції, надруковане в газеті „Урядовий кур'єр" від 12 червня 2001р. звучало наступним чином: „На офіційній церемонії відкриття 49-го Венеційського бієнале панувала піднесена атмосфера. Відомий художник-куратор українського проєкту Валентин Раєвський відзначив, що презентація мистецтва України у Венеції відбулася. Ми покищо не маємо тут свого павільйону, і вирішення цього питання буде наступним кроком в інтеграції у новий художній і культурний простір. У нас – конкурентноспроможний проєкт, він досить контрастний для бієнале, тому що не показує, на відміну від інших проєктів, модерністських досягнень, це дуже тепла і жива програма – військовий намет величезного розміру, в якому виставлена діярама з українським пейзажем. Це знак дому, знак частини нашої культури. В шести вікнах зі зворотного боку намету 6 телевізорів демонструють реалії нашого життя, реалії соціяльно-політичного характеру, і мистецтво шести художників, які представляють український проєкт, – В Раєвського, А.Овадова, О.Кістола, Ю.Соломка, О.Мелентій, Т.Панича. Перший український проєкт живе і має успіх, відзначив Валентин Раєвський".

Після кількох критичних публікацій в газеті „День" у редакцію газети звернувся В. Раєвський, котрий описав керований ним проєкт і саму бієннале таким чином: "Я останні 10 років безпосередньо відстежую розвиток цього форуму і можу констатувати практичну відсутність проггресуючих тенденцій як у самому Бієнале, так і в загальносвітовому просторі, який він представляє, – зупинку в розвитку мови культури, котрого слід би чекати від такої масштабної акції... На мою думку, наш об'єкт вигідно контрастує з багатими, блискуче інстальованими павільйонами розвинених країн. Енергія його виникає з еклектики, несумісности прийомів, із конфлікту на кількох рівнях: поперше, на внутрішньому – між військовим наметом та ідилічним пейзажем у ньому, по-друге, на зовнішньому – значущість подібного об'єкту на бієнале. Мета була саме у створенні такої, драматично акцентованої, ситуації, і ми її успішно досягли".

Англомовний буклет української виставки

На відкритті бієнале були присутні і Юрій Онух, і художники Ігор Дюрич та Ігор Подольчак. Тепер вони працюють над презентацією виставки, яка початково готувалася як український проєкт на 49-му бієнале. Виставка "Український павільйон" відкриється в середині грудня цього року. Як висловився Юрій Онух, це буде спроба перенести частину аври Венеційського бієнале до України і дати можливість міжнародним фахівцям ознайомитися із українським мистецьким середовищем.

Одночасно із відкриттям виставки Центр сучасного мистецтва планує скликати зібрання, що називатиметься Український Арт-форум і повинно стати коаліцією мистецьких об'єднань, що реперезентуватиме їхні спільні інтереси. Ситуація навколо української участи у Венеційському бієнале, коли долю презентації вирішило втручання Спілки художників та особисто віце-прем'єра, свідчить про слабкість таких українських недержавних інституцій, як репрезентований Юрієм Онухом Центр сучасного мистецтва.

Створення коаліції для захисту інтересів повинно сприяти розвитку українського третього сектора в культурі. З цього приводу висловився директор і режисер Українського Мім-центру Олександер Чайка: "Положення в культурі залишається незмінним багато років, протягом яких відбувається ентропія – талановиті, творчо активні особистості розчиняються, шукаючи долі за кордоном або у бізнесі. Необхідність створення подібного об'єднання, що представляло б інтереси мистецьких кіл стала очевидною вже давно".

Олеся Островська

Компактний диск Маріяни Садовської

Любителів давніх народних пісень порадує новий компактний диск „Маріяна Садовська. Пісні, які я завчила в Україні". Співачка зберігла діялектичні особливості регіонів, включно з глухими останніми складами, чим так відрізняються сільські виконавці Лемківщини, Полісся чи центральної України.

Велика частина пісень на диску оспівує жіночі долі, любов матері та доньки, сільське життя. Голос Маріяни – приємний, гнучкий, з широким діяпазоном. Добра техніка співу дозволяє їй відтворити пісні різними нестандартними прийомами, включно з тирольським „йодельн". Співачка має талант передавання змісту голосовими фарбами чуття. Вона сама грає на клявішовій лірі для супроводу, що надає виконанню відповідний характер, а мелодія збагачує гармонічною підставою. Деякі пісні – це дуети, є також кілька гарних ансамблів з підголосками. Мелос пісень нагадує фолькльор Балканського півострова, а то й еспанське фламенко.

Маріяна Садовська народилася у Львові, з польським театром їздила по трьох континентах, а з Українсько-Американською групою Яра співпрацювала з 1991 року. Восени 1999 року вона виступала в експериментальному театрі Ля Мама з Вірляною Ткач. Цього року М. Садовська перебуває на стипендії в Нью-Йорку і має нагоду представити американцям фолькльор незнаної їм України. Диск можна придбати у традиційній торгівельній мережі.

Богдан Марків

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ 2000 р.

203 Second Avenue • New York, NY 10003 Phone: (212) 228-0110 • Fax: (212) 228-1947

Український Музей висловлює щиру подяку своїм прихильникам, приятелям та всім любителям української культури і мистецтва, які постійно і щедро підтримують УМ та подають йому фінансову допомогу. Завдяки жертвенности членів нашої громади, таких як Ви, Український Музей сьогодні успішно працює і розвивається.

В поданій нижче листі жертводавців, що протягом 2000 року підтримали Український Музей датками 50 дол. і більше, Ви можете знайти і свою цеглинку. Повну листу всіх жертводавців подаємо щомісячно в журналі „Наше Життя" і щороку в музейному Річному Звіті.

Управа і Адміністрація Українського Музею

*** = Donations to the Building Fund**
**** = Donations to the General Fund**
***** = Donations to Endowment/Memorial Funds**

Donations $10,000.00 and up

Lydia Choma - 10,000*
Natalie Chuma - 10,000***
Mykola & Zirka Haliv – 18,793.50*/100**
Myron & Olha Hnateyko – 7,900*/2,295**/100***
Maria Lion-Hulai - 10,000*
Sir Harry Polche KSG - 10,000***
Dr. Wolodymyr & Anna Rak - 10,200*/50**
The Heritage Foundation of First Security Federal Savings – 12,000*
Dr. Zenovia Zajac - 10,000**
John & Olga Zarycky - 10,000*

Donations between $5,000.00 and $9,999.00

Dr. Roman & Anna Alyskewycz – 4,715*/225**/100***
Marta Cymbalisty - 5,000*
Dr. Mykola & Nadia Deychakiwsky 5,200*/25**
Ihor & Roma Hayda - 5,000***
Dr. Jaroslaw & Alla Leshko - 8,200*
Dr. Yar W. & Irene G. Mociuk - 75*/6,025**/50***
Walter & Frances Nazarewicz - 5,331.60*
Self Reliance (NY) Federal Credit Union - 2,803.29*/5,200**
Wasyl Sosiak - 4,000*/1,600**
Oksana Steranka – 5,000*
Dr. Andrew & Tatiana Tershakovec -2,425*/3,000***

Donations between $2,000.00 and $4,999.00

Oksana Bajko - 600*/1,500**/1,600***
Wolodymyr Beriska – 2,000**
Walter & Katheryna Bula – 2,000*
Irene Chaikovsky - 2,000*
Dr. Areta Podhorodecki & Zenon Chernyk – 3,025*/200**
Oksana Pronych & Nicholas Deychakiwsky – 2,500*
Orest & Lydia Glut - 3,040*/125**/50***
Maria Teshakovec & Roman Hawrylak – 2,200*/50**/100***
Dr. Artur & Irene Hryhorowych – 2,000*
John & Deanna Hynansky - 2,000*
Dr. Irena I. Komarynsky - 2,500*
Dr. Ihor & Zenovia Kunasz - 3,000*
Igor & Dr. Daria Lissy - 2,200*
George & Anisa Mycak – 1,000*/2,000***
Dr. Iwanna Ratych – 3,100**
Orest & Daria Temnycky – 3,250*/85**/75***
Gary & Irene Wolfe - 3,000*
Eugene & Natalia Zmyj – 2,500*/200**
UNWLA Branch 67 – 4,700***
Arkadi Mulak Yatzkivsky - 2,000*
Lydia Zaininger - 250*/4,152.35**

Donations between $1,000.00 and $1,999.00

Ksenia Antypiv - 625*/625**
Luba Artymyshyn – 1,100*/60**
Julian & Maria Baczynsky - 1,100**
Daria Bushchak 1,000*
Stefania Cehelsky – 1,000*/10**
Wiaczeslaw A. Cetenko - 1,000*/10**
Dr. Myroslaw & Olena Charkewycz – 1,000*
Wolodymyr & Romana Dyhdalo - 1,000*
Adrian & Dr. Larissa Dolinsky - 1,900*
Gen. Andrew & Marta Pisetska-Farley - 1,000*
Eugene & Theodosia Fedak - 1,000*
Dr. Orest & Judy Garbowsky - 1,000*/50**
Bohdan & Lydia Hajduczok – 1,800**/100***
Borys Halahan – 1,100**
Titus & Sophia Hewryk - 440*/1,275**/75***
Bohdan & Irene Hlushewsky – 1,000*
Timish & Anna Hnateyko – 1,150*/24**/75***
Drs. Dmytro & Jaroslawa Jarosewycz Memorial Charitable Foundation – 1,000*
Evstachij & Marta Jarosz - 700*/380**
Bohdan & Lydia Kazewych - 1,000*
Dr. Bohdan & Daria Kekish – 1,000*
Andrey & Vera Kosovych - 1,000*
Michael Kowalchuk - 1,000*
Dr. Volodar & Zoreslawa Kuzyk – 1,000*
Lydia Kyj - 1,000*/20**
Roman & Mira Kyzyk - 1,000*
Wolodymyr & Neonila Lechman – 1,000*/150**
Oleh & Oksana Lopatynsky – 1,025*/100**
Nadija Masyk - 1,750*/30**
George & Maria Pazuniak – 1,500**
Marta Pereyma – 1,500**
Stefania Porajko - 1,000*/200**
Andrew G. & Taisa Rak - 1,000**
Wolodymyr & Olympia Rohowsky - 25*/1,050***
Self Reliance Ass'n. of Amer. Ukrainians NY – 1,000*
Iwanna Shkarupa - 1,100*/60**
Roma Shuhan - 1,100*/500**
Zenon & Yara Snylyk - 1,000*/60**
John & Ulana Sos – 1,000*/25**
Dr. Ostap & Vera Tershakovec – 1,200*/200**/150***
Brian & Andrea Tomko – 1,000*/40**
Jaroslaw & Maria Tomorug - 1,175*/325**/50***
Dr. Roman & Alla Trochymchuk – 1,000**
Dr. George Truchly - 1,000**
UNWLA Branch 12 – 1,000*
UNWLA Branch 33 – 1,000**
UNWLA Regional Council Ohio – 1,000*
Wolodymyr & Wolodymyra Wasiczko - 1,000*/50***
Wolodymyr & Catherine Wolowodiuk - 1,150*
Yaroslaw Wyznyckyj – 1,100*

Donations between $500.00 and $999.00

Andrew & Marta Baczynsky - 525*/25***
Melania Banach - 600**
Yaroslaw Bihun - 500*
Orest & Lidia Bilous - 600**/100***
Jaroslaw & Katria Czerwoniak - 270*/155**/100***
Irena Eva Mostovych & Dr. Yuriy Deychakiwsky - 500*/50**
Mary Dushnyck – 435*/65**
Dr. Oksana Folwarkiw - 500*/200**
Alexandra Holuka - 500*
Ihor & Olha Hron - 650**
Erast & Delores Buka Huculak - 500**
Nina Ilnytzkyj - 500**
Orest & Marta Kaczmarskyj - 500*
Daniel Kashimer - 500*
Dr. Ivan Kochan - 500*
Lubomyr & Oksana Krushelnycky - 500*/100**
Jaroslav & Vera Kryshtalsky - 350*/100**/100***
John & Mary Makar - 500*
Micros Retail Systems Inc. - 500*
Shawn, Xenia & Stefania Moore - 500*
Jaroslav & Halyna Oberyszyn - 200*/380**
Irene Pashesnik - 500*
Nestor & Pat Paslawsky - 500*
Dr. Constantine & Aka Pereyma - 500**
Dr. Myroslaw & Luba Prokop - 50*/650**
Ramada Hotel - 500*
Martha Rudyk - 200*/305**
Oleh & Lidia Sawkiw - 175*/310**/50***
Maria Sawyckyj - 500*/300**
Self Reliance Senior Citizen Club NY - 500*
Petro & Irena Serba - 500*
Maria Shust - 400*/200**/50***
Roman & Chrystyna Sorobay - 500*
Dr. Iryney George Temnyckyj - 750*
Dr. Nestor & Marta Terleckyj - 100*/500***
The Mosaic-Ukrainian Heritage Center - 500*
Roman & Dr. Oksana Tresniowsky - 500*
UNWLA Branch 1 - 600*
UNWLA Branch 83 - 500*
UNWLA Regional Council New York - 500*
Western Union Money Transfer - 250*/500**
Christine Wenglowskyj - 500*
Roman & Irene Wynnyk - 500*/10**
Michael & Alexandra Zawadiwskyj - 500*
Iwanna Zownir - 500*/20**

Donations between $250.00 and $499.00

Vera Adams - 250*
Alexander E. Smal & Co - 250*
Dr. I & V. Holm-Anderson - 250*/150**
ASFC Aesthetic Facial Surgery Center - 250*
Ludwyk & Ariadna Bach - 450*
Mark & Ariadna Bach - 100*/200**
Daria C. Bajko - 150*/250**/50***
Bear Chiropratic Inc. - 250*
Dr. Witalij & Alexandra Bohdaniw - 100*/150**
Brotherhood of Veterans 1 UD-UNA (Phild) - 250**
Jaroslaw & Jaroslawa Bukachevsky - 310*/37.50**
John Cherniawsky - 150*/250**
Chupa Insurance & Real Estate - 250*
Jaroslaw & Olha Chypak - 100*/150**
East Village Chiropratic - 250*
Emigrant Savings Bank - 250*
Walter Clebowicz - 300**
Bohdan Czajkowskyj - 50*/200**
Ivan & Olga Denysenko - 250*/40**
Anita Gerasimchik - 270*
Irena Gbur - 250**
Adrian & Adrianne Hewryk - 200*/100**
HDR Engineering Inc. - 250*
Motria Huk - 300*
Dr. Taras & Olha Hunczak - 100*/150**
Andrew & Tamara Kobziar - 250*
Ada Kulyk - 400*
Dr. Zenovia Kuncio - 250*/25**
Lidia Krushelnytsky - 250*/50***
Dr. Leo & Iryna Kushnir - 300**
Bohdan & Oksana Kuzyszyn - 225*/25**
Laser Vision Institute - 250*
Christine Leonard - 300*
Alexander & Maria Daria Leskiw - 250*/180**
His Exc. Basil Losten Bishop of Stamford - 250**
Zenon & Susan Masnyj - 300*
Dr. Tatiana Masyk - 250*
Orysia Mishko - 50*/250**
Wolodymyr & Zoriana Mohuchy - 250*
Lubodar & Zenia Olesnycky - 250*
Nestor & Ivanka Olesnycky - 250*
Olympic Community Market - 250*
Dr. Wolodymyr Petryshyn - 250*
Alex & Lydia Piaseckyj - 175*/250**
Bohdan & Maria Polanskyj - 225*/105***
Bohdan Polanskyj - 300*
Dr. George & Natalie Popel - 250**
Rochester Ukrainian Federal Credit Union - 250*
Aloisia Saturski - 300**
Zynowij Sawyckyj - 10**/262***
Murray Senkus - 270**
Theodore & Natalia Shatynski - 300*
Myroslaw & Nadia Shmigel - 100*/278.50**
Oleh & Tania Sklepkovych - 100*/160**
Natalia Sygida - 200*/225**
Raymond & Ula Ilnytzky Stubblebine - 329.55*
Surma Book & Music Co. Inc - 250*
UDC General Contractors - 250*
UNWLA Branch 35 - 250*
UNWLA Branch 75 - 250*
UNWLA Branch 102 - 300*
UNWLA Branch 106 - 250*
Dr. Ihor & Marta Voyevidka - 200*/250***
Alexander & Irena Worobec - 300*
Borys & Zwenslawa Zacharchuk - 260*

Donations between $150.00 and $249.99

Dr. Mykola & Sheila Sullivan Alyskewycz - 50*/150**
Stefania Babij - 195**
Maria Bakalec - 150*
Basil & Olga Balaban - 150*/45**
Dr. Nicholas & Christina Baranetsky - 100*/100**
Dr. George & Areta Baranowskyj - 200**
Nadia Bihun - 200*/20**
Teodosia Brykowycz - 50*/100**
Teodora Bryttan - 200*
Michael & Myroslawa Chaikivsky - 200*
Dr. Bohdan & Roxana Hnateyko Charkewycz - 200*
Ihor & Alla Cherney - 150**
Stefania Czorny - 50*/100**
Orest & Marion Orysia Dackiw - 150**
Marta Danyluk - 200*/10**
Myron Daszko - 200*
Malyna Dziuba - 200*/5**
Orest & Adia Fedash - 75*/115**
Rozalia P. Fenchynsky - 125*/25**
Lydia Ficalowych - 50*/100**
Dianna Facci - 200*
Teodor Flunt - 200**
Anna Gbur - 150**
Dr. Steven R. Gecha - 200*
Anna Hamuka - 100*/100**
Mychajlo & Alla Heretz - 150*
Alexandra Holubec - 150*
Nestor & Larissa Holynskyj - 150*
Oxana Horodecka - 200**
Dr. Walter Hoydysh - 100*/100**
Ludmyla Hrabovsky - 200**
Wolodymyr & Natalia Hrycyn - 115*/35**
Joseph & Ingrid Hucal - 200*
George, Roma & Chrystyna Huculak - 200**
Olha Huhlewych - 100*/50**
Irenaeus & Oksana Isajw - 200*
Bohdan & Joanne Iwaskiw - 150*
Eugene & Eugenia Ivashkiv - 225*
Irene Jurosewich - 200*
Olena Kachala - 160**
Sozont & Rostyslawa Kaczala - 200**
George N. & Patricia Boyle Kaczmarskyj - 200*
Natalia Klapischak - 200*
Ihor Kocur - 200**
Andrew & Christine Kozak - 200*
Natalia Krawczuk - 245**
Roman & Lesia Kruchowij - 150*
Maria Kulczycky - 50*/100**
Jaroslav & Iryna Kurowyckyj - 50*/100**
Myroslawa Kusio - 150*
Gregory & Irene Kuzma - 115*/50**
Stephen Kynio - 50*/175**
Gordon & Romana Cap Labrosse - 50*/150**
Dr. Milas & Zwenyslawa Lebedovych - 150*
Wasyl & Oksana Lew - 200**
Dr. Mychajlo & Svitlana Lewko - 170*
John & Mary Luszczyk - 150*
Roman & Anna Maksymowych - 100*/115**
Andrew & Anne Malan - 200*/20**
Mike McIntyre - 200**
Luba Myrhlotzky - 150*/80**
Yurij & Chrystyna Nawrocky - 165*/20**
Alexander Neprel - 200*
Serhij & Nadia Neprel - 200*
Dr. Stephen & Irene Nychay - 245**
Wasyl Nykyforuk - 50*/180**
Natalie Danysh & Stephen O'Connell - 205**
Kathryn Pajor - 150*
Dr. Michael & Lubomyra Palij - 200*/20**
Olena Papiz - 200*
Jewell E. Papowitz - 200*
Ivan Pidhirny - 180**
John Pilat - 155*
Anna Politylo - 200**
Roman & Halyna Porytko - 200**
Peter Pryshlak - 150*
Hanya Krill & Max Pyziur - 200*
Nadia Hajduk & Andrew Roche - 150*
Mikael & Christine Rynasewycz - 200**
Alexander & Ksenia Salewycz - 200*
Zenon & Vera Salewycz - 150*/30**
George Sawicki - 100*/100**
Alex & Helen Kupchynska Schlaffer - 200**
Stephen & Christine Schmotolocha - 50*/100**
School of Bandura - 200**
Stefania Semuschak - 200*/20**
Volodymyr & Sophia Senezhak - 50*/180**
Taras & Julianna Shepelavy - 200*/45**
Andrew & Christine Zarska Shoh - 150**/50***
Ihor & Daria Shust - 200*
Peter & Ilona Shyprykevich - 70**/100***
Roman & Motria Sloniewsky - 20*/150***
Dr. Oleh Slupchinsky - 150*
Wolodymyr & Bohdanna Slyz - 175*
Myroslaw & Zoriana Smorodsky - 150*
Dr. George Soltys - 200**
Dr. Alexander Sosiak - 225*
Michael A. Sosiak - 200*
Dr. Dennis & Myra Stachiv - 50*/170**
Jaroslawa Stasiuk - 120*/35**
Rev. Canon Basil & Arcadia Stebelsky - 100*/50**
Dr. Eugene Steckiw - 156*/25**
Dr. Stephan Stecura - 150**
Dr. Wolodymyr & Myroslawa Stojko - 180**
Dr. Alexander R. Strilbyckyj - 200**
Dr. George & Christine Swyschuk - 190**
Dr. Gerald & Oksana Sydorak - 200**
Sophia Terlecki - 25*/200***
Tamara Tershakovec - 150*
Dora & Anisa Tershakovec, P. Bohdan Iskalo - 150*
The Embroidery Group at Ukrainian Museum -175**
Marian & Roma Tymchyshyn - 200**
UNWLA Branch 86 - 200*
UNWLA Branch 99 - 150**
Ihor & Tamara Vitkovitsky - 100*/100***
Profs. Roman & Zirka Voronka - 125*/100**
Alex & Helen Woskob - 200**
Dr. Karl & Sophia Zaininger - 100**/100***
George & Anna Zaluzney - 200**
Maria Zarycky - 150*
115 Medical Dental & Legal Offices - 160*

Donations between $100.00 and $149.99

Maureen Alexander - 100**
Maria L. Alyskewycz - 10*/110**
Lidia Prokop & Wolodymyr Artymyshyn - 100*
Dr. Oleh & Sarah Bachynsky - 100**
Roman & Anna Bajlak - 100**
Nestor & Marta Bazarko - 25*/100***
Dr. Mary Beck - 100**
Drs. George & Stephania Bereznicki - 100***
Yaroslaw Berezowsky - 100**
Borislaw & Natalia Bilash - 100*
Michael & Dr. Irene Bilenki - 100*/40**
Dr. Jurij R. Bilyk - 100*
Phillip & Jaryna Turko-Bodrock - 100***
Andreas & Irena Bojko - 100**
Maria Borkowsky - 125*/20**
Daniel & Dr. Daria Bouadana - 100*
Bohdan Bozemsky - 108.75**
Nicholas & Olga Bura - 100*
Dr. Bohdan & Miroslava Burachinsky - 100*
Homi & Ellen Byramji - 50*/50**
Dr. Ihor & Barbara Cehelsky - 140**
Wolodymyr & Stefania Chornodolsky - 100*/20**
Vera Trojan & Mark Carthy - 100**
Dr. Bohdan & Joanne Celewycz - 100*
Myron & Luba Hirniak Cholhan - 100**
Dr. Hilary & Svitlana Cholhan - 100*
Oleh & Oksana Ciselsky - 100*
Myroslawa Cybriwsky - 100**
Donna Czechowycz - 100**
Romana Danysh - 100**
Dr. Irene Deacon - 100*
Steven & Daria DeLalio - 100*
Dr. Mark & Irene Demus - 100*
Adrian & Martha Derhak - 100*/40**
Vera Deychakiwsky - 100**
Dr. Tatiana Marta Doberczak - 100**
Mark & Tetiana Dulyn - 100*
Dr. Christine Durbak - 100**
Arian & Ina Dzerovych - 100*

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

203 Second Avenue • New York, NY 10003 • T: 212 228-0110 **2000 р.** Fax: (212) 228-1947 • www.ukrainianmuseum.org

Bohdan & Christine Dziuk - 100*
Brad & Chrystina Farley - 100*
Jaroslav & Luba Fedun - 100*
Jurij & Chrystyna Ferencevych - 125*
Yaryna N. Ferencevych - 110*
Joseph & Sabine Gardner - 125*
Alexandra Hanas - 100*
Orest & Chrystyna Hanas - 100*
Andrey H. Hankevych - 100***
Omelan & Marijka Helbig - 100*
Peter & Luba Hill - 130*
Irene Hladkyj - 100**
Walter & Lydia Hladky - 100*10**
Yaroslaw & Olga Horodecky - 55*/55**
Roman & Wasia Hordynskyj - 100*/5**
Christine Hoshowsky - 100*
Tekla Husiak - 100**
Lydia Ihnat - 100**
Maria Iwasyszyn - 100*
Alexandra Jackewych - 50*/50**
Dr. Michael & Iwanna Jacuch - 100*
Eugene & Lydia Jarosewich - 25*/100***
Nadia & Maria Kasianchuk - 100**
Kathryn A. Keene - 100**
Wasyl & Margarete Kiec - 25*/75**
Oksana Klymowycz - 100**
Stefania Kobylecky - 50*/50**
Dr. Wolodymyr & Halyna Korol - 75*/65**
Bohdan & Natalia Kowal - 100**
Taras & Oresta Kowcz - 100*
J. & C. Kozak - 100*
Dr. Peter & Lilia Kozicky - 100*
Roman Kraus - 100*
Alexander & Maria Krychyk - 110**
Borys Krynyckyi M.D. - 100*
Hannah Prydatkevytch Kuchar - 100*
Olga & Stephanie Kudlak - 100**
Sophie Kudryk - 100*
Julian E. Kulas - 100*
Oleh Kulczycky - 100*
Dr. Lubomyr & Daria Kurylko - 120**
Volodymyr Kurylo - 120**
Rostyslaw Kuzmych - 100**
Valentina Kuzmycz - 100**
Jennie Kyryluk - 100*
Dr. Roman M. Kysilewskyj - 100**
Adriana Kyzyk - 100*
Nicholas Kyzyma - 100*
Prof. Myroslaw Labunka - 50*/50**
Dr. Alex & Hanna Latyshevsky - 100*
Ann M. Lemp - 110**
Lisovi Mavky - 20 Plastovyj Kurin - 100*
Ivan & Yaroslawa Luchechko - 100*
Dr. Paul A. Luciw - 100*
Ksenia Lutz - 100*
Mark & Kyra Lysynecky - 100*
Natalia Makarewycz - 100**
Deacon Yourij & Zoria Malachowsky - 100*
Iryna Malaschuk - 113.39**
Barrett G. Malko - 100*
Myroslawa Mandrusiak - 100**
Julia Masnyk - 100*
Alexandra Isaievych Mason - 100**
Axel & Daria Mehrle - 100*
Edward & Helen Melnyczuk - 100*
Myron & Christine Melnyk - 100**
Peter & Marta Melnyk - 100*
Rostyslaw & Helen Milanytch - 100*/25**
Stephan & Roksolana Misilo - 100*
Iwan & Irena Mokriwskyj - 125*
Steve & Tessa Mossing - 100*
Dr. Mary Motyl - 100*
Jaroslaw & Jaroslava Mulyk - 100**
Eugene & Bohdanna Mychajliw - 50*/50**
Nadia Mykolajewycz - 100**
Yuri Mykolayevych - 100**
Myron & Maria Nawarynsky - 100**
Julian P. Ochrymowych - 75*/45**
Alexander Odarchenko - 100**
John & Halyna Odulak - 100*
Walter Ostapiak - 100*
Oxbow Carbon & Minerals, Inc. - 100*
Leonid & Valentina Pacholuk - 100**
Paul & Alexandra Paliyenko - 100**
Porfiry & Tamara Pankewycz - 100**
Kateryna Papuha - 100*
Adrian & Dana Pencak - 100*
Orest & Daria Pencak - 100*
Bohdan & Chrystyna Pevny - 100*/25***
Olga Piech - 100**
Irena Plys - 125**
Myroslaw & Eugenia M. Podolak - 25*/75**
Charles & Roxolana Podpirka - 25*/100**
Roman & Lydia Procyk - 100**
Wolodymyr Procyk - 100*
Adrian & Mary Pryshlak - 100*
Wasyl & Anna Pylypiuk - 100**
Jacob Pysariw, M.D. - 100*
George & Alexandra Rakowsky - 100**
Maria Robak - 120**
Dr. Jaroslaw & Zonia Rozankowski - 100**
Sofia Saldan - 130*/10**
Natalie Santariero - 100*
Paul Schmotolocha - 100*
Self Reliance (Newark NJ) Federal Credit Union - 100**
Walter & Daria Semegen - 100*
Vira N. Sendzik - 50*/70**

Dr. Vladimir & Nadia Shkilnyk - 100*
Wolodymyr & Olena Shyprykevich - 100*/10**
Dr. Ivan & Stephanie Sierant - 140**
George & Maria Shtohryn - 100*/30**
Julie Parker & Markian Silecky - 100*
Alexander & Sophie Skop - 100**
Hryhorij & Olha Slywka - 100*
Olha Smal - 100***
Eugene Smereka - 100*
Helen Smindak - 100*/25**
Myroslaw Solczanyk - 100*
Chrystia Wolynec Sonevytsky - 100**
Walter & Stella Sosiak - 100*
Stefania Stasyshyn - 120*/20**
George & Zorianna Stawnychy - 85*/60**
Roman & Klaudia Stefaniuk - 100*/25**
Drs. George & Luba Stefaniwsky - 100***
Sterenczak, Masnyj & Brano Troop - 100*
Walter & Paraskewia Szpaczynsky - 50*/60**
Dr. George & Roma Temnycky - 100*
Walter Temnycky - 100*
Tatiana Terleckyj - 100*
Ulana Tymkewycz - 100**
Andrew Tymkiw - 100*
Maria Tymoczko - 100*
Bohdan & Halyna Tytla - 100*
Natalia Tytla - 100*
Ukrainian American Association-Omaha, NE - 100*
Ukrainian Chorus 'Dumka' - 100*
Ukrainian National Home - New York - 100*
UNWLA Branch 10 - 100*
UNWLA Branch 64 - 100*
UNWLA Branch 71 - 100*
UNWLA Branch 100 - 100*
Nestor Voronka - 100*
Daria Vytvytskyj - 100**
Wilbur Smith Associates - 100*
Wolodymyr & Jaroslawa Winiarskyj - 100*
Drs. Andrij & Martha Wojtowycz - 100**
Dr. Michael & Roxolana Yarymovych - 100**
Lubomyra Yoldas - 100*
Anna Zabrocky - 100**
Teodosij & Olga Zazula - 135**
Yuri & Anna Zelinsky - 100**
Mary S. Zilg - 100**
Dr. Zenon & Stacia Zyznomyrsky - 100*

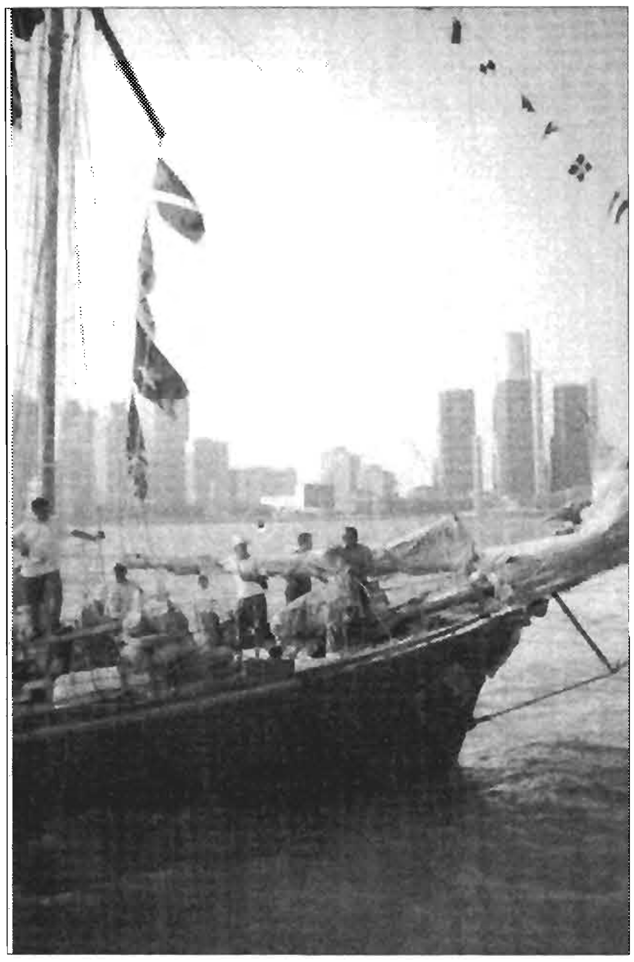
Donations between $50.00 and $99.99

Helen Allen - 70**
Richard & Olga Alvino - 50**
Mary Andreyko - 90**
Maria Andrusjak - 75**
Roman & Svitlana Andrushkiw - 50*
Sophie Andrushkiw - 35**/30***
Jarema & Barbara Bachynsky - 50*
Maria Oksana Bachynsky - 75**
Olena Baczynsky - 50**
Roman & Dr. Maria Baltarowich - 50*
Walter & Christina Baranetsky - 50***
Lidia Baransky - 50**
Mykola & Sophie Barusewycz - 70**
John & Daria Bekersky - 80**
Elmer & Olga Bertsch - 85**
Antin & Katherine Bilanych - 50*
Eng.Myron & Slavomyra Bilas - 50**
Anna Bilewich - 50*
Yaroslav & Wira Bilinsky - 60**
Catherine Billon - 50**
Natalia Bilous - 50*
Michael Bilous - 50**
Antin & Irena Biskup - 50*
Mary Bodnar - 50*
Drs. Roman Bohonowych & Susan Siegel - 50**
Bohdan & Oksana Bohoslawec - 25*/25**
Leonard & Christine Bonacorsa - 50**
Olena Boyko - 90**
Alexander & Zenovia Brozyna - 50*
Christine Brykowytch - 25*/50**
Lubomyra Brykowycz - 50*
Lidia Buk - 50*
Walter & Mary Anne Bura - 75*
Lubow Terlecka Burrows - 60***
Iwan & Olha Burtyk - 50*
Wasyl & Maria Cap - 50**
Wolodymyr Chemerynsky - 50*
Olha Cherwinsky - 50*
Nestor Chodnowsky - 50*
Lubomira Choma - 25*/25**
Sofia Chowzun - 50*
Maria Chraplyvy - 50**
Steve Chupa - 75*
Marian & Nadia Ciolko - 50*
I. James & Christine Czechowicz - 25*/50**
Nicholas Czerewajko - 50**
Iwan & Natalia Danylenko - 50**
Alejandro & Vera Sus Danylyszyn - 50*
William Kalariotes & Maria DeMato - 75*
Vasilina Dmytryk - 50*
Jurij & Olenka Dobczansky - 50**
George Drummond - 50*
Lidia Dydyk - 50**
Olha Dubyk - 95**
Daria Dykyj - 55**
Dr. Bohdan & Olha Faraoniw - 25*/25**
Nellie Sharkiewicz-Federkiewicz - 90**
Motria Fedoriw - 67.50*

Maria Figlus - 50*
Luba Firchuk - 25*/25**
Dr. Ivan & Maria Fizer - 50**
Bohdan Futala - 50*
Eugene & Olha Fylypowycz - 55**
Ivan & Vera Gaidoch - 50*
Leo & Dorette Gallan - 50**
Roman Gawryliak - 50*
Dr. Julian & Olha Gnoj - 70*
Taras & Donna Golonzka - 75*
Ana Goshko - 75*
Dr. Petro & Lesia Goy - 80**
Roman & Valentyna Gluch - 50**
Venera Grasso, M.D. - 50*
Natalia Guran - 50*
Andrew & Romana Hadzewycz - 50*
Nadia Haftkowycz - 20*/30**
Leonie Halski - 50**
Myrosia Dragan & Tymish Hankewych - 50*
Roman & Luba Helibey - 50**
Natalie V. Hirniak - 50*
Boris & Ulana Hlynsky - 75*
Iwan & Sophia Holowka - 80**
Halyna Homziak - 65**
Neonila Hordienko - 50**
Irena Tamara Hordynsky - 50*
Alexandra Horodysky - 50**
Mykola & Helene Hoshovsky - 50**
Jurij & Myroslawa Hrab - 50**
Roman Hrycyn - 50*
Lubomyr & Stefania Humeniuk - 70*
John & Maria Iskiw - 70**
Taisa Markus & Lionel Ivashkiv - 50*
Andrew & Olha Iwaskiw - 50*
Alexandra Jablonskyj - 50*
Peter & Lidia Jacynicz - 50*
Dmytro & Dagmara Jaremenko 50*
Myron & Daria Jarosewich - 25*/25**
Dana A. Jasinski - 50*
Zenowia Jasinskyj - 10*/70**
Stephen Johnson - 88*
Alexandra Juzeniw - 25*/25**
Bohdan & Maria Kachmar - 50*
Irene Kaczmarsky - 50**
Bohdan & Yaroslawa Kalynowych - 50*
Natalia Kaniuga - 50**
Irena Karatnytsky - 50*
Borys Kekish - 50*
Apolonia Knysh - 25*/50***
Teodozyj & Irena Kolasa - 50**
Wasyl & Lydia Kolodchin - 52*/26**
Jaroslaw Kolodij - 50**
Andrew & Zoriana Kolomayets - 75*
Lida Korolyshyn - 25*/25**
Drs. Ivan & Natalia Koropeckyj - 50*
Mykola & Oksana Koropeckyj - 90**
Halina Korsun - 50**
Irene I. Korsunsky - 50**
Dmytro & Stefania Kosovych - 50*
Dr. Roman & Bohdanna Kowalchuk - 50*
Rev. Vitaly & Vera Anna Kowalenko - 20*/40**
Eugenia Kowalsky - 50*
Ihor & Anisia Kozak - 50*
Wolodymyr & Eugenia Kozak - 50*
Natalia Krupsky - 50*
Patricia S. Krysa - 70**
Diane Kuprewicz - 65*
Mykola Kurczak - 35*/20**
Dr. Chrystyna Kuzmowych - 80**
Ksenia Kuzmycz - 50*
Yuri Kuzmycz - 50*
Daria Kuzyk - 50*
Yaroslaw & Jaroslawa Labka - 50*/40**
Alex & Luba Labunka - 60*
Luba Huralaczko Lasch - 50*
Oleh & Hanusia Lazirko - 50***
Katherine Lechicky - 50**
Vera Levytska - 50**
Ihor George & Olha Lewicky - 25*/50***
Myron & Myroslava Lischak - 50*
Iva Lisikewycz - 25*/35**
Dr. Ronald & Nadia Liteplo - 50*
Oksana Lobachevsky 25*/65**
Daria Lomnyckyj - 30*/20**
Cathy Ann Longinotti - 25*/50**
Natalia O. Luchanko - 50*
Wolodymyr & Lydia Magun - 50*
Ivan Makar - 30*/20**
Dr. Stephan Mandzyk - 50*
Wolodymyr Markewych - 50**
L. Dean Martensen - 50*
Halyna Martin - 50*
Zivna Martynec & Sofia Martynec - 50*
Dr. Brian & Daria McKay - 50**
John & Andrea Mejias - 60**
Askold Melnyczuk - 50**
Steve & Joyce A. Melnyczuk - 50*
Carl & Lena Mikitich - 50*
Eustachia Milanytch - 50*/15**
Nickolas I. & Germaine Milanytch - 95**
Motria Milanytch - 50*/25**
Captain George Y. Moraczewski - 50*
Dr. Leonidas & Oksana Mostowycz - 50*
Alexander & Maria Motyl - 50**
Bohdan & Olga Mychajliw - 50*
Alexander & Irena Mychaluk - 60**
George Mykytyn - 50*
Lidia Mykytyn - 50*

Basil Mysak - 50**
Wolodymyr & Oksana Myskiw - 50*/20**
Mykola & Zinaida Myskiw - 75**
Maryann Mysyshyn - 50**
Nadia Nahirny - 50*
Bohdan & Myra Snylyk Nakonechny - 50**
Dr. Roman & Marta Nawrocky - 75**
Bohdan R. Nehaniv - 80**
Myroslava Nowakiwsky - 95**
Dr. Taras & Irene Nowosiwsky - 75*
Slavko & Nadia Nowytski - 25*/30**
Dr. Jaroslav & Sonja Oceretko - 60**
Lidia Odezynsky - 50**
Andrej & Oresta Oleksij - 50**
Gregory Onufriw - 25*/25**
Dr. Joseph & Lidia Oryshkevich - 50**
Bohdan & Kwitoslawa Paschyn - 25*/25***
Daria Halaburda Patti - 50*
Ihor Alex Pawluk - 50*
Dr. Ivan & Virginia Pelech - 25*/60**
Nicholas & Maria Perchulyn - 50**
Lillian Piluk - 50**
Mary Pinaha - 75**
Wolodymyr & Anna Pityk - 50*
Mary D. Plaskonos - 50*
Plast Kurins 'Xmelnychensky' - 50*
Jerome Pochtar - 60**
Alex & Toni Pohuliaj - 50*
Ruth Polnyj - 50*
Mary Porytko - 50*/25**
Damian & Elizabeth Porytko - 50*
Nestor & Chrystia Porytko - 50*
Jurij & Tania Priatka - 50**
Helen Prociuk - 50*
Olha Procyk - 55**
Jaroslaw Pryshlak - 50**
Maria Rejnarowycz - 50*/20**
Mary Wood Rhodes - 25*/25**
Emilia Rojowsky - 50*
Walter & Zvenyslawa Romaniw - 5*/75**
Yaroslawa Rubel - 50*
Arnold & Mary Rudakewycz - 25*/50**
Neonila Saikewicz - 50**
Daria Sapienza - 50*
Christine Sarkissian - 50*
Rostyslav & Tetiana Schuter - 25*/30**
Halyna Shembel - 50**
Ihor Shevchuk - 55**
Mr. & Mrs. Taras Shlishutka - 50*
Jerry & Susanna Shpak - 25*/50**
Zenon & Larissa Shpon - 50**
Peter & Marta Shtompil - 50**
Marko & Motria Shuhan - 50*
Martha Shyprykevich - 60*
Vera Skop - 20*/25**/25***
Slavic Heritage Council of America, Inc. - 50*
Danylo & Anne Slobodian - 50*
Katerina A. Sloniewsky - 60*
Orest & Maria Slupchynskyj - 50***
Dr. George & Aurelia Slusarczuk - 50*
Natalie Sluzar - 50*
Yuri Slyz - 50*
Matthew & Christine Sochocky - 50*
Anastazia Sochynsky - 90**
Michael Sofiak - 95**
Ihor & Natalia Sonevytsky - 75*
Eugene & Larissa Stakhiv - 40*/50**
Pawlo & Nadia Svitlychna Stokotelnyj - 50**
Jurij & Dr. Natalka Strutynsky - 50*
Maria Szeparowycz - 50**
Maria Terech - 50*
Marta Terlecki - 25*/50***
Michael Timney - 50*
Bohdan & Oresta Tkaczuk - 50**
Angela V. Tlustenko - 50**
Robert & Martha Tonelli - 90**
Michael Trenza - 20*/45**
Eugenia Triska - 80**
Bohdan & Chrystyna Turczeniuk - 50**
Bohdanna Tytla - 50*
Mark & Nadia Tytla - 50*
Dr. Motria Ukrainskyj - 50*
UNWLA Branch 18 - 50*
Misty Van Meggelen - 50**
Robert & Elizabeth Varjan - 50*
Michael Wasylyshyn - 75**
Julia Wertyporoch - 90**
Emilia Woch - 30*/40**
Stephan & Natalka Wojcicki - 50*
Taras Wolansky - 50**
Jaroslaw Woloszczuk - 90**
Rose Worobel - 50**
Sonia Wowk - 60*
Ostap & Vera Kushnir Wynnyk - 60**/25***
Marta Wynnytsky - 50*
Luba Wyznyckyj - 50*
Ireneus & Olena Yurchuk - 50*
Walter & Sophie Zadoretzky - 50*
Zenon & Lidia Zawadowycz - 80**
Dr. Tania Zazula - 50**
Stephen & Irene Zdan - 50**
Lubomyr & Larysa Zielyk - 50*
Marta Zielyk - 75*
Lubomyr & Maria Zobniw - 50*
Maria Zukowsky - 50**

UNWLA is Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Шхуна „Батьківщина" 22 липня ц. р. прибуває у Віндзор, Онтаріо, Канада.

Вітрильник „Батьківщина" продовжує плавання

ЮТИКА, Н. Й. – Перебування шхуни „Батьківщина" викликало у нас велике піднесення. 17 червня після Літургії в Українській Католицькій церкві св. Володимира Великого капітан Дмитро Бірюкович разом зі залогою і парафіянами були на обіді, під час якого парафіяльний комітет подарував членам залоги пропам'ятні книги нашої парафії. Члени залоги „Батьківщина" вписалися до книги, яка у нашій сумівській бібліотеці зберігається вже 35 років. До неї вписано багато почесних гостей з багатьох країн.

Василь Рабарський

Зліва: капітан Д. Бірюкович, голова УЗО Василь Ліщинецький, вчитель П. Романович на палубі шхуни. Фото: Я. Завадівський

КЛІВЛЕНД. – 10 липня український вітрильник „Батьківщина" прибув в порт міста Клівленду, де разом з 14-ма американськими і канадськими кораблями взяв участь у водному параді. Під час церемонії зустрічі капітанів усіх кораблів вітали українські діти в національних строях під керівництвом учительки Дарії Крамарчук. Виступила з вітанням консул України в Чикаґо Людмила Протасова. Протягом чотирьох днів перебування вітрильника та інших кораблів в Клівленді їх відвідали понад 175 тисяч осіб.

Петро Твардовський

ДІТРОЙТ, Мишиґен. – Від 19 до 22 липня, коли Дітройт відзначав 300-ліття свого існування, тут перебував український вітрильник „Батьківщина". Відвідувачі складали пожертви на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля і дивуватися мужності капітана Д. Бірюковича і залоги, які відважилися переплисти океан, щоб пропаґувати добре ім'я України в Америці. У Ворені відбувся урочистий вечір, на якому виконавчий директор Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля Олександер Кузьма подякував усім, хто щедро підтримує діяльність Фонду від початку його існування, а також капітанові Д. Бірюковичу, шхуна якого стала „амбасадором доброї волі" Фонду. Довголітня голова міської Ради в Дітройті Маруся Бек відзначила величезний внесок українських імігрантів в суспільне життя Дітройту. Інженер Любомир Гевко вручив морякам пропам'ятну книжку про 40-ліття Пласту в Дітройті.

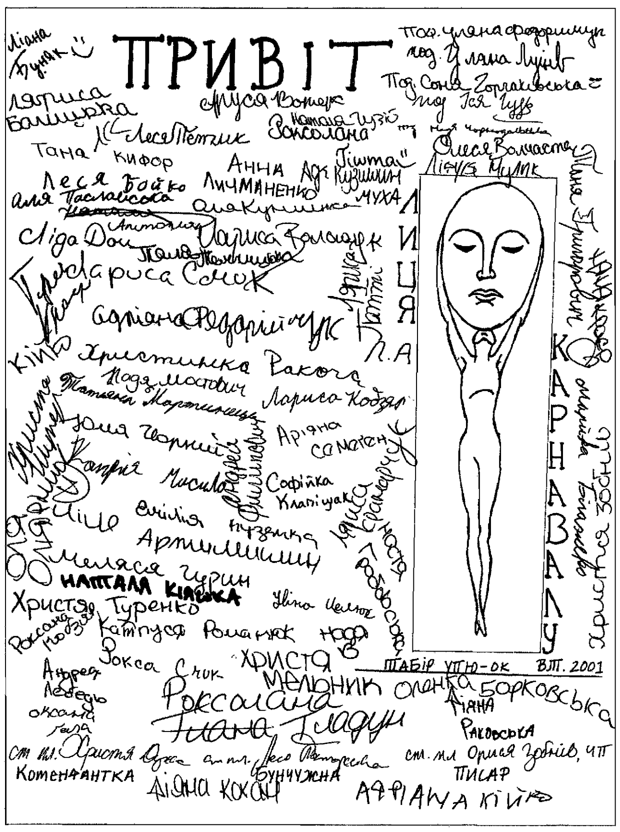
В неділю, 22 липня, „Батьківщина" взяла участь у параді вітрильників.

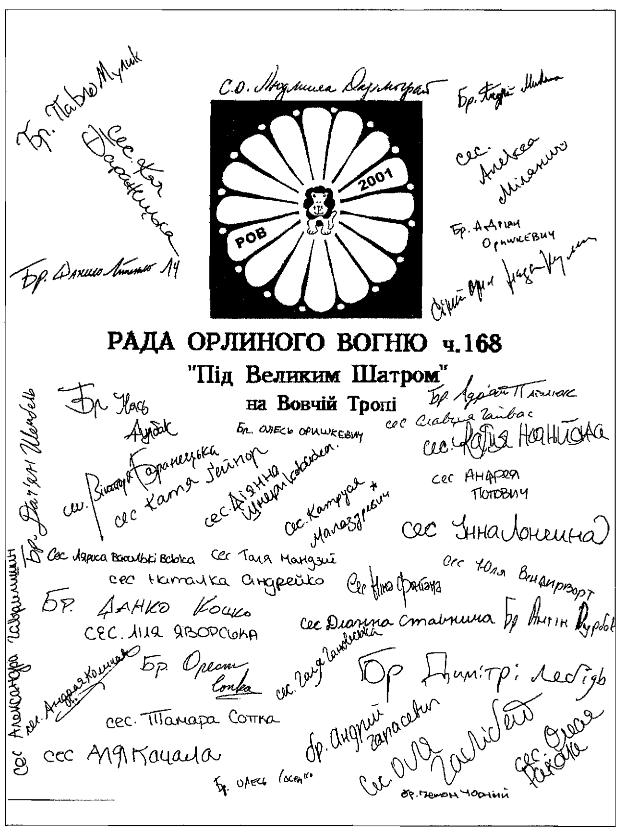
ФДДЧ

Д-р Марія Балтарович і голова відділу Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля в Мишиґені Рома Дигдало зустрічають гостей на палубі „Батьківщини".

Привіти з літніх таборів

СПОРТ

Бокс

Відомий німецький промотор Клаус Пітер Коль, який взяв під свою опіку не одного чемпіона світу, в найближчому майбутньому може розпрощатися з братами Віталієм та Володимиром Кличками, справи яких він представляє в боксі. За останніми повідомленнями німецької преси, брати Кличко приносять Колеві не тільки славу та прибутки, але й неприємності, хоча, в більшості випадків, не з їхньої волі.

Особливо в цьому пляні відзначився старший з братів – Віталій. Травми плеча та коліна не дозволили йому провести бій у кінці липня. Не забули також того, що свого часу Володимир та Віталій говорили, що покинуть Коля, якщо він не забезпечить їм поєдинків з Льюїсом, Тайсоном, Голіфілдом.

Уже наприкінці березня цього року українці вирішували, чи продовжувати контракт з Клаусом Пітером Колем, але прийняли рішення на його користь.

Баскетбол

У той час, як національна збірна України з баскетболу готується до чемпіонату Европи, баскетбольний клюб „Київ" проводить підготувальний збір в Болгарії.

Першим суперником цього клюбу в Софії стала 21 серпня стамбульська „Дарусафака". Перші два періоди гри пройшли за деякої переваги киян, але все вирішилося в третьому періоді, який „Київ" програв з рахунком 10:35. У підсумку – перемога турецької команди (85:64).

Колишній директор департаменту спорту і фізичної культури Литви, у минулому знаменитий баскетболіст Римас Куртінайтіс, восени почне працювати в Україні, в баскетбольному клюбі „Київ". 16 серпня газета „Lietuvos rytas" повідомила, що колишній баскетболіст очікує, що в Києві в нього „будуть непогані умови для роботи і для втілення у життя своїх ідей". У наступному сезоні українці хочуть потрапити до фінальної четвірки Баскетбольної ліґи Північної Европи, стати чемпіонами країни, а через три-чотири роки – виграти в Евролізі.

Нагороди паралімпійцям

Переможцям XI Паралімпійських ігор 2000 року в Сіднеї і їх тренерам виплатять грошові винагороди в тому розмірі, що їх отримують чемпіони і переможці Олімпійських ігор та їх наставники. Це удвічі більше, ніж паралімпійці отримували раніше. За постановою Кабінету міністрів України від 14 серпня, чемпіони Паралімпійських ігор отримають до 50 тис. долярів, срібні медалісти – до 30 тис., бронзові – до 20 тис. Тренерам переможців будуть виплачені винагороди в розмірі не більш ніж 50 відсотків винагород переможців цих ігор. Українські паралімпійці в Сіднеї здобули 37 медалей, а також встановили 2 світових, 3 европейських і 14 національних рекордів.

Футбол

Ліґа чемпіонів:
„Динамо" – „Стяуа" – 1:1

Київська команда „Динамо", зігравши в повторній зустрічі кваліфікаційного кола Ліґи чемпіонів внічию (1:1) з румунською „Стяуою", за результатом двох ігор вийшла до групового турніру цих змагань. Не допомогла румунам і призначена президентом румунської команди „Стяуа" Джіджі Бекалі грошова нагорода за перехід динамівського бар'єру та вихід до Ліґи чемпіонів по 125 тисяч долярів кожному гравцеві. Відзначимо, що вже п'ятий рік поспіль динамівці Києва гратимуть серед кращих команд Европи.

Перша половина гри пройшла за перевагою румунської команди. На 29-ій хвилині атака румунів призводить до ґоля в ворота Філімонова. Друга половина гри також розпочалася з атаки футболістів „Стяуи", але їхня комбінація на 49-ій хвилині закінчилася чудовим ударом Мелащенка – нічия 1:1.

Тепер „Динамо" – в груповому турнірі Ліґи чемпіонів. Жеребкування першого кола Ліґи чемпіонів, яке вібулося 24 серпня, звело в одну групу київське „Динамо" з англійським „Ліверпулем", дортмундською „Борусією" та португальською „Бравіштою". „Ліверпуль" минулого року виграв Чашу УЕФА в Дортмунді.

Чаша УЕФА:
ЦСКА (Київ) – „Йокеріт" (Фінляндія) – 2:0

У Гельсінкі 24 серпня відбулася гра-відповідь попереднього кола Чаші УЕФА між київським ЦСКА та фінською командою „Йокеріт". Кияни перемогли з рахунком 2:0 і вийшли до основної частини Чаші УЕФА. Наступна зустріч – з юґославською „Церveною Звєздою".

Суперником донецького „Шахтаря" в 1/48 Чаші УЕФА буде болгарський клюб ЦСКА, дніпропетровська команда „Дніпро" гратиме з італійською „Фіорентіною" (Флоренція).

Перші змагання цього кола відбудуться 13 вересня. „Дніпро" і ЦСКА (Київ) гратимуть вдома, а „Шахтар" – в гостях. Ігри-відповіді відбудуться 27 вересня.

Латвія – Україна – 0:1

У товариській грі Україна-Латвія, яка передувала 15 серпня відповідальному матчу з білорусами 1 вересня, підопічні В. Лобановського перемогли з рахунком 1:0. У перші хвилини гри перевага була на боці команди Латвії, але опісля за всю гру латвійці лише двічі загрожували воротам українців. Особливо активним був Мелещенко, який вже на 22-ій хвилині перехопив м'яч і обвідним ударом з гострого кута забив ґоль у ворота господарів – 1:0.

Молодіжна збірна України – молодіжна збірна Данії – 1:0

У товариській грі в Києві 14 серпня молодіжна збірна України перемогла команду Данії з рахунком 1:0, і тим самим розпочала підготовку до відповідального матчу з білорусами, який відбудеться 31 серпня. Сама ж гра в Києві проходила без деяких ключових гравців команди, зокрема у ній не було жодного представника київського „Динамо". У першій половині гри не було створено жодного ґольового моменту з боку молодіжної збірної України, а гості зі Скандинавії періодично пробивали з далекої відстані. Олексієнко, один з найактивніших футболістів в грі, віддав м'яч з карного на Молокуцька, який ударом з п'яти метрів відкрив рахунок 1:0.

* * *

Вперше національна збірна України з футболу проведе офіційну „домашню" зустріч не в Києві. 5 вересня відбіркова гра Чемпіонату світу-2002 між командами України і Вірменії відбудеться у Львові, а „молодіжка" 4 вересня гратиме в місті Червонограді, Львівської області. На гру національних збірних України та Вірменії акредитовано 160 журналістів.

* * *

Почесний президент київської команди ЦСКА Олександер Данильчук повідомив 16 серпня, що вже з наступного року ЦСКА стане муніципальним клюбом, оскільки контрольним пакетом акцій володітиме Київська міська адміністрація на чолі з Олександром Омельченком. Команди буде перейменовано на „Арсенал". У плянах нового керівництва – перебудувати стадіон, створити сучасну заміську тренувальну базу і, зрозуміло, придбати нових гравців. Була названа сума в 15 мільйонів долярів, яка стане першим внеском у розбудову команди. Протистояння Григорія Суркіса та Олександра Омельченка ще за часів виборів у посадники Києва незабаром продовжиться на рівні футбольних клюбів „Динамо" та „Арсеналу".

* * *

Український футболіст Андрій Каряка став громадянином Росії і тепер готується зі збірною Росії до товариської гри з греками. Україна втрачає лівого півзахисника, якого так не вистачає збірній.

– Я граю за „Крылья Совєтов", отже, постійно перебуваю в полі зору тренерів збірної Росії, – розповів А. Каряка.– В той же час мене декілька разів викликали на збір української „молодіжки", але жодного разу не вдалося зіграти за цю команду.

* * *

Після отриманої травми мозку в грі московського ЦСКА та „Анжі" 28 серпня помер гравець української збірної і ЦСКА (Росія) Сергій Перхун. Він буде похований в своєму рідному місті Дніпропетровську. За Україну Сергій Перхун востаннє грав у товариській зустрічі з латвійцями 15 серпня.

Легка атлетика

Після чемпіонату світу, що нещодавно завершився в Едмонтоні, розпочалася серія представницьких міжнародних турнірів, одним з яких є черговий етап „Золотої ліґи" у Швайцарії. На цьому турнірі 18 серпня відзначилися дві українки. Віта Паламар, яка в Едмонтоні зі стрибків у висоту була п'ятою, на швайцарській землі виборола друге місце. Українка поступилася чемпіонці світу Гестрі Клоет з ПАР лише двома сантиметрами. Її результат – 2.01 м.

Друге місце посіла Тетяна Терещук-Антипова з бігу на 400 метрів з бар'єрами. Українські легкоатлетки Жанна Пінтусевич-Блок та Інга Бабакова, які в Канаді здобули нагороди, в Швайцарії не відзначилися.

* * *

В опублікованій 16 серпня Міжнародною федерацією легкої атлетики оцінці легкоатлетів світу українці посідають не надто високі сходинки. Головним чином, ситуацію рятують жінки. Наприклад, в десятці кращих все ще тримається Інга Бабакова, яка в останній день чемпіонату принесла українській збірній срібло. На 28-му позицію піднялася Жанна Пінтусевич-Блок, яка в Едмонтоні змогла випередити на стометрівці непереможну американку Меріон Джонс.

На 37-ій позиції – Тетяна Терещук-Антіпова (біг з перешкодами), а на 77-ій Віта Паламар (стрибки у висоту). Очолює список кращих легкоатлеток американка Стейсі Драгіла, яка потіснила з першої позиції американку Меріон Джонс.

Серед чоловіків у десятці кращих українців немає. Тільки 65-ту сходинку посідає Юрій Білоног (штовхання кулі), а на 85-ій Андрій Скварук (метання молота), причому Андрій піднявся на 65 сходинок. У чоловіків кращий атлет світу також зі США – Моріс Ґрін.

* * *

На прес-конференції керівництва Федерації легкої атлетики України 16 серпня Сергій Бабаков – тренер і чоловік атлетки Інги Бабакової (стрибки у висоту) заявив, що у легкоатлетів немає грошей на тренування, а вимоги до них завищуються, причому у відповідь на претензії спортсменам погрожують дискваліфікацією.

Василь Заброда, заступник голови комітету Верховної Ради з питань молодіжної політики, спорту і туризму, також зазначив, що загалом головні тренери з легкої атлетики отримують тільки половину тих коштів, які потрібні для підготови збірних команд.

* * *

На Універсіяді, яка триває у Пекіні, українська збірна на 25 серпня мала вже 2 золоті нагороди та 3 бронзові, що вивело її на п'яте місце в загальному заліку. Українка Яна Клочкова в плаванні на 800 м здобула золото. У плаванні чоловіків на 800 м кращим став Ігор Червінський, який встановив новий рекорд чемпіонату – 7.59,52. Попередній рекорд був 8.00,61. На стометрівці на спині Володимир Николайчук виборов бронзову нагороду. Змагання дзюдоїстів принесли українській збірній ще дві „бронзи" – третю сходинку посіли Дмитро Селезень та Марина Прокоф'єва. У своїй першій грі тенісист Микола Дячок переміг перуанця Вільфреда Васкеса з рахунком 6:0, 6:1.

Загальний залік команд на Універсіяді:

1. Китай (17: 9, 6, 2)
2. Італія (6: 3, 1, 2)
3. Японія (8: 2, 4, 2)
4. США (6: 2, 2, 2)
5. Україна (5: 2, 0, 3)

Календарець тенісових турнірів – 2001

1-3 вересня	– крайові чемпіонати УСЦАК – Союзівка
15-16 вересня	– клюбовий турнір КЛК – Союзівка
6-7 жовтня	– осінній турнір „Тризуба" – „Тризубівка"

„З нагоди

10-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

хочу висловити
Президентові Кучмі
моє співчуття.

Він і теперішні члени його уряду
не брали активної участи
в будові Української держави.
Вони її не хотіли.

Більшість з них
були тоді і надалі залишаються
вірними слугами Москви.
Синдром розлучення, який тепер
Україна переживає, (слова Кучми).
Президент думає використати
у плянуванні стратегічного
партнерства з Москвою.

Таке партнерство буде останнім цвяхом
у домовину української нації".

Степан Бойчук,
колишній член екзекутиви
Національного Комітету Поневолених Народів

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
Tel.: (845) 626-5641 • Fax: (845) 626-4638
www.soyuzivka.com • e-mail: sqss@aol.com

ЛІТНЯ ПРОГРАМА 2001р

П'ятниця, 31 серпня

9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ВЕЧІРКА"

Субота, 1 вересня

8:30 веч. – Танцювальна група „ЮНІСТЬ" з Йонкерсу
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грають оркестри „ТЕМРО", „ВЕЧІРКА"

Неділя, 2 вересня

9:30 веч. - 1.30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЗОЛОТА БУЛАВА"

Оркестра *„ВІДЛУННЯ" буде грати кожної п'ятниці від 13 липня до 24 серпня від год. 9 веч. до 1 ночі*

Join Us!

Rochester
Ukrainian Federal Credit Union
proudly announces the opening of our
CAPITAL DISTRICT BRANCH
1828 Third Ave. Watervliet, NY 12189
During June we're offering all current and new members special gifts, bonuses, prizes and discounts on services

Hours of operation - Every Saturday - 10 a.m. to 2 p.m.
Monday through Friday - By appointment
Branch Coordinator - Oksana Everts • Member Services Associate - Taras Myshchuk
Local Tel: (518) 266-0791 • Toll Free: (877) YOUR-UCU (968-7828)
Audio Response: (716) 544-4019 • Fax: (716) 338-2980 •e-mail: rufcu@frontiernet.net
www.rufcu.org

ДЕШЕВЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Життєве забезпечення – це ще одна необхідність в житті. Хоча багато людей не любить платити за життєве забезпечення, це одначе є конечністю. Основним чинником, який треба брати до уваги, купуючи часове (термінове) забезпечення – це захист доходу, який кожна родина неспроможна придбати.

За останніх кілька років ціни на термінове забезпечення знизилися. Ніхто не може передбачити, як довго цей напрям буде продовжуватися. Під цю пору наші ціни термінового забезпечення є найнижчими у нашій 107-річній історії.

Тепер є найкращий час набути термінове забезпечення в УНСоюзі.
Ми заохочуємо Вас порівняти наші ціни з цінами наших конкурентів,

5-Year Level Term Life Insurance: Monthly Rates

UNA RATES:
FEMALE NON-SMOKER

	$100,000		$175.000		$250.00	
AGE	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR
25	$11.19	$12.00	$17.94	$20.25	$24.69	$28.50
35	$11.19	$17.00	$17.94	$29.00	$24.69	$41.00
40	$13.19	$20.00	$21.44	$34.25	$29.69	$48.50
45	$17.19	$27.00	$28.44	$46.50	$39.69	$66.00
55	$34.19	$57.00	$58.19	$99.00	$82.19	$141.00

MALE NON-SMOKER

	$100,000		$175.000		$250.00	
AGE	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR
25	$12.19	$14.00	$19.16	$23.75	$27.19	$33.50
35	$12.19	$19.00	$19.16	$32.50	$27.19	$46.00
40	$15.19	$23.00	$24.94	$39.50	$34.69	$56.00
45	$21.19	$33.00	$35.44	$57.00	$49.69	$81.00
55	$45.19	$100.00	$77.44	$174.25	$109.69	$248.50

Забезпечуючи себе в УНСоюзі ви не тільки покращуєте свій фінансовий стан, але ви отримуєте користі, які жоден конкурент вам не пропонує.

Український Народний Союз уділяє своїм членам стипендії, видає дві тижневі газети („Свободу" та „Український Тижневик"), для вигоди своїх членів вдержує оселю Союзівка, яка знаходиться у Кетскильських горах стейту Нью-Йорк та дає допомогу на місцеві народні та добродійні цілі.

За додатковими інформаціями у справі термінового забезпечення просимо контактуватися з місцевими секретарями відділів або телефонувати до Головної Канцелярії: **1-800-253-9862 додатковий 3013**

• РОЗШУКИ •

Кияшко Олександра розшукує свого батька **КИЯШКА ФЕДОРА ПЕТРОВИЧА**, який працював у Німеччині в 1943-1945 рр. Якщо хтось знає про нього, або він сам, прошу телефонувати:
(718) 621-2272

Ліна Уланенко-Константинова розшукує своїх братів **ЛИХАНСЬКОГО МИКОЛАЯ ЛЕОНІДОВИЧА і ЛИХАНСЬКОГО ВЛАДИМИРА ЛЕОНІДОВИЧА**, які під час війни проживали в Златополі на Кіровоградщині; були вивезені до Німеччини. Батько - Лиханський Леонід Тимофієвич , а мати - Леханська Віра.
Тел.: (609) 886-3773 Євген Кулинич

Розшукую МИКОЛУ Д. ДВОРНІЧЕНКА, рідного брата моєї мами. До 1970 р. жив у Чикаго, 4210 West Kamering Ave. Називався Dworook. Як хтось знає його, або він сам прошу телефонувати:
(732) 560-8956 Оксана

• ПРАЦЯ •

Пошукую працю по прибиранню помешкань 1-2 дні в тижні. Прошу залишити повідомлення на автовідповідачі.
Тел.: (973) 691-1672

Жінка з України з легальним побутом і рекомендаціями шукає працю по догляду за старшою особою, може зайнятися домом або бути компаньйоном. Володіє побутовою англійською мовою.
Тел.: (973) 881-1291

Праця для мужчини-прибирання та упорядковування території. Оплата готівкою.
Тел.: (973) 762-2504

Висококваліфікований спеціяліст-будівельник пропонує свої послуги: муляра, кахляра, штукатура, покрівельника, бетонника.
Овсійчук Володимир.
Телефон у Києві: 011-380-44, 451-2159

• НА ПРОДАЖ •

Продається діюче мале приватне підприємство біля Львова, яке виробляє м'які меблі та облицювальні дощечки. Продається великий будинок у Львові.
Тел.: (614) 891-8573

На продаж картини Якова Гніздовського.
Зацікавлених телефонувати (732) 356-7091 після 5-ої веч.

• РІЗНЕ •

Куплю

тейп „ві-ейдж-ес" з візити Папи Івана Павла ІІ у Львові. Виключно той, що зображує всі місця, які Папа відвідав у Львові.

Stefan Malanczuk,
380 Greencastle Cir.
Santa Barbara, CA 93111
805 967-4600

• ЗНАЙОМСТВА •

Галичанка, 60 р., з вищою медичною освітою, нормальної зовнішності та доброї вдачі, хотіла б знайти товариша, який підтримав би у непогоду буднів і поруч був у сонці свят. **Тел.: (954) 893-5288 Марія від 8-ої до 10-ої год. веч.**

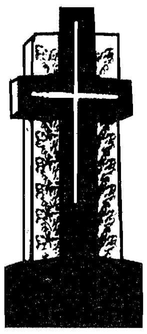
Українка, 39 р., запрошує відвідати Україну, доброго і самітнього чоловіка для створення родини.
Татяна Дзюбенко, А/скр. 73, м. Керч -10, Крим 98310, Україна.
Тел.: (06561) 3-68-67

ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ – ВИБЕРІТЬ "СВОБОДУ"!

НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС В ДІЯСПОРІ

Передплата на рік лише 55 дол.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

Твоє життя була любов,
Твоя любов наше життя

З волі Всевишнього відійшов несподівано у вічність 24 травня 2000 наш дорогий муж, батько і дідо

бл. п.

МАРКІЯН ІВАН (ТУСЬКО) ТИТЛА

Подяка

Наша щира подяка лине до всіх тих, які прийняли участь у похоронних відправах, висловили сердечні співчуття та послали квіти, пожертвували на Служби Божі, та вшанували пам'ять Маркіяна Титли датками на добродійні цілі.

Висловлюємо глибоку вдячність парохові УКЦ св. Миколая в Пасейку о. Й. Шупі та сотрудникові о. В.Бунику за торжественні похоронні відправи, за молитви, за зворушливі прощальні слова, за слова розради та щире співчуття у нашому горі.

Безмежно вдячні всім друзям та знайомим, які скорботним співом вшанували покійного Туська.

Особливо дякуємо маестрам А. Добрянському та Я. Гнатюку за звеличання похоронних відправ майстерністю диріґентури та співу.

Сердечна дяка дорогим членам родини та приятелям які подали нам руку допомоги в час потреби, помогли з транспортацією та організуванням прощальної тризни.

До глибини душі ми зворушені і вдячні братчикам Пластового Загону "Червона Калина", які так численно прибули на Панахиду і похоронні відправи, щоб помолитись за душу спочилого бл. п. Маркіяна, щоб виказати свою любов і приязнь, віддати йому останній поклін та провести покійного своїм пластовим обрядом на Вічну Ватру.

Дякуємо від душі тим друзям, які прощали Маркіяна на Панахиді і тризні:

- пл. сен. Ігору Декайлові від Загону "Червона Калина";
- п. Ярославові Федуну від Самопомочі в Пасейку;
- пл.сен. Ніні Самокіш від пл. куреня "Верховинки" ;
- пл.сен. Зені Бружині та пл.сен. Дарії Темницькій від пл. станиці в Пасейку;
- п. Олі Гнатейко від Українського Музею;
- пл. сен. Володимирові Стойко, пл. сен. Ігореві Сохану, пл. сен. Богданові Кузишину та проф. Іванові Головінському, які поділились спогадами про покійного починаючи з дитячих років у Підгайцях, і закінчуючи його останніми днями;
- пл. сен. Юрієві Яцикевичу за написання чудового прощального вірша в пам'ять покійного Туська, а пл. сен. Любі Федун за хвилюючу деклямацію його в час тризни;
- пл. сен. Іванові Лучечкові за вмілу організацію порядку промовців на панахиді;
- а пл. сен. Володимирові Стойко за проведення тризни.

Вибачаємося, якщо когось оминули, але у хвилинах болю розлуки невимовно тяжко було все сприйняти.

● На поминальні Служби Божі зложили:
Дяченко, George Kyskyje, Люба Головінська, Марія Козачек, Б. і О. Кузишин, Б. і О. Кузишин, мол., Марія Кузишин, Л. і Я. Федун, О. і В. Гпняк, В. і М. Бура, С. і М. Вовкун, Лідія Косак, Володимира Шипайло, Александер Шипайло, п-во Микич, п-во Палидович, Люба Галів, п-во Томоруґ, Ореста Федун, Андрій Федун, родина Геврик, Іванна Ганкевич, Т. Ковалик, І. Буртик, М. і О. Бура, Марія Бура, Ірена Бура, Ігор і Ліда Кравців, М. і Г. Невмержицькі, род. О. Іваськів, К. і В. Воловодюк, Віра Чума-Bitcon, Д. і О. Темницькі, пл. станиця Пасейк, род. М. Левко, род. В. Гриценко, Х. і Я. Масні, Галя Головінська, Анна Король, Марія Кефор, род. Ю. Яцикевич, Ю. Яримович, А. Бачинська, з род. D. Olkewicz, E.K. Saxton, P.Sbuttoni, G. & K. Schmidt, J. A. Thomas, R. & T. Amarend, M. E. Dale fam., J. & B. Higgins, D. & B. Potter, I. Romano, D. & P. Vadon, род. Рудакевич, Богданна Титла.

● Чудові квіти переслали:
Загін "Червона Калина", пл. курінь " Лісові Мавки", Самопоміч в Пасейку, пл. станиця в Пасейку, працівники Perugina, працівники Verizon Wireless, Linda & Craig, род. Я. і К. Цьолко, B. & G. Cooper, E. Loughlin, B. & P. Henkels, Henkels & McCoy Families, M. & J. Marshall, B. Russell, E. & W. Vandyken, Friends @ Knoll, род. Головінських і Моран, род. Гриценків і Масних, Л. і І. Кмета, М. Крамаренко, М. і В. Крамарчук.

● На потреби Пласту в Україні:

200 дол.	Дарія і Орест Темницькі;
По 100 дол	Славомира і Мирон Білас, Ольга і Никола Бура, Віра Гриценко і син Юрій, Людмила і Петро Дармограй, Уляна і Володимир Зінич, Тамара і Мако Кобзяр, Людмила і Теодозій Крупа, род. Певних, Павлина і Орест Побігушка, Богданна і Володимир Слиж, Софія і Андрій Титла, Богдан Чайковський;
75 дол.	Ляриса і Нестор Голинський;
По 50 дол.	Оксана і Олена Бачинські, Наталка Л. Федун – Войціцка, Катруся і Володимир Воловодюк, Анна і Тиміш Гнатейко, Богданна і Володимир Гнатківський, Наталка і Іван Головінський, Люба і Ігор Декайло, Ляриса і Любомир Зелик, Орися і Ярослав Зінич, Марта і Орест Кебало, Ліда і Богдан Крамарчук, Оксана і Богдан Кузишин, Оксана і Орест Кузьма, Галина і Богдан Кутко, Ольга і Богдан Михайлів, Анна і Іреней Прокопович, Ірена і Богдан Рабій, Таня і Олег Склепкович, Неля і Володимир Сохан, Ліля і Ігор Сохан, Ірена і Омелян Стешин, Мирослава і Володимир Стойко, Наталка і Юрій Струтинський;
По 30 дол.	Марія Бакалець, Роман Комарницький, Леся Моравська з донями, Ольга і Михайло Мочули, Ліда і Ярослав Черник;
По 25 дол.	Галина і Богдан Балабан, Віра і Остап Винник, Лідія і Богдан Гайдучок, Марія і Юрій Гончаренко, Марта Данилюк, Еліс і Іван Дитюк, Анна і Стефан Леуш, Оксана Лобачевська, Олександра Лопатинська, Орися і Зенон Мандич, Галина і Роман Микита, Розалія і Евген Науменко, Ніна Самокіш, Анна і Володимир Софіян, Марія Свинтух, Авра і Юрій Слюсарчук, Іриней Юрій Темницький, Марія і Юрій Українські, Христина і Юрій Ференцевич, Люба Цьолко, Олександра Юзенів, Роман Яцушко;
По 20 дол.	Оксана Бережницька, Анна Бідяк, Наталія Білаш, Христя Брикович, Рената Гандзій, Мирося Ганкевич, Богдан Данко, Стефанія Квасовська, Дарія Калатало, Леся і Василь Мочула, Роман Пиндус, Ніля і Мирослав Слабодух, Ліда і Михайло Целюх, Марія і Ілля Шевчук.

● На бібліотеку ім. В. Стефаника у Львові:

10,000 дол	Іванна і Маріян Коць
По 200 дол.	Богданна Титла, Галина і Богдан Титла;
150 дол.	Оксана і Богдан Кузишин;
По 100 дол.	Наталія Кравчук, Ярослава і Іван Лучечко, Анна і Роман Максимович, Люба і Ярослав Федун;
По 50 дол.	Христина Блаженко, Наталія і Володимир Грицин, Люба і Ігор Декайло, Оля і Ярослав Дужі, Оля і Олесь Кузишин, Надія Світлична та Павло Стокотельний, Ірена та Іван Стешин;
30 дол.	Ніна і Богдан Обух;
По 25 дол.	Наталка Дума, Оксана Лобачевська, Ірена Мороз, Марія Свинтух, Христина і Юрій Ференцевич.

● На Український Музей в Ню-Йорку:

250 дол.	Софія і Тит Геврик;
200 дол.	Адріяна і Адріян Геврик;
150 дол.	Катруся і Володимир Воловодюк;
По 100 дол.	Ярослав Вижницький, Зірка і Микола Галів, Оля і Мирон Гнатейко, Анна Максимович, Анна і Володимир Рак, Ксеня і Олько Салевич, Віра і Зенон Салевич, Дарія і Володимир Семеґен, Марія і Ярослав Томоруґ;
75 дол.	Ліда і Орест Пясецькі;
По 50 дол.	Род. Іваськів, Ірена і Григорій Кузьма, Адя і Орест Федаш, Лідія Фіцалович;
40 дол.	Ярина Ференцевич;
По 25 дол.	Зеня і Євген Брожина, Іванна Ганкевич, Оксана Лобачевська, Дарія і Володимир Рудакевич, Ярослава Стасюк, Христина і Юрій Ференцевич ;
По 20 дол.	Оксана і Петро Кордуба, Михайло Левко;
15 дол.	Kristina & Chassen Chehade.

● На будову нової церкви в м. Підгайці, Україна :

По 200 дол.	Наталка Титла, Богданна Титла;
150 дол.	Ольга і Тарас Гунчак;
По 100 дол.	Володимира і Мирон Крамарчук, Мирося і Роман Савицькі, Дарія і Орест Темницькі;
По 50 дол.	Дарія і Богдан Кекіш, Борис Кекіш, Христина і Ярема Козак, Неоніля і Зенон Крамарчук, Мирослюб Лозинський, род. Певних, род. Роговських, Нуся і Богдан Саврас, Марія Тимочко, Ореста Федун;
30 дол.	Наталія і Ігор Соневицькі;
По 25 дол.	Петро Наконечний, Христина і Юрій Ференцевич;
По 20 дол.	Оксана і Ярослав Ваньо, Михайло Левко.

● На булочку і молоко для дітей в Україні :

200 дол.	Надія і Маріян Цьолко.
100 дол.	Варка і Ярема Бачинські;
25 дол.	Зоряна і Ґерард Манджіоніс;
20 дол.	Іванна Цьолко.

● На Фонд Сокола в Україні:

50 дол.	Родина Гаврилюків.

● На школу Св. Юра в Ню-Йорку:

100 дол.	Стефа і Андрій Добрянські.

● На цвинтар Дивізійників в Україні:

50 дол.	Родина Кутних.

Прощай дорогий Тусю словами друга, пл.сен. Юрія Яцикевича

Горить ватра –
Вогнем вічним,
У Вірлине коло відійшов;
В коло друзів, Богу вірним,
Вічна пам'ять, спи спокійно,
Живих в Бога пам'ятай…

Наталка, дружина
Маркіян, Нестор, Аня, Адя з родинами - діти
Богдан - брат з родиною

ПРОЩАЛЬНЕ СЛОВО

виголошене А. Бірком в пам'ять

бл. п.

д-ра МИРОСЛАВА В. ГНАТЮКА

під час похорону.

Засмучена родино, достойний отче, дорогі брати і сестри!

Сьогодні Капеля Бандуристів ім. Тараса Григоровича Шеченка відряджає у вічність нашого побратима, д-ра Мирослава Васильовича Гнатюка. Мирослав пробув з нами 17 років, але за цей час він встиг зробити величезну роботу.

Мирослав прийшов до капелі в 1985 році, а вже в 1989 р., завдяки своїм не абияким здібностям, став головою капелі.

Чи не найбільшим досягненням Мирослава Васильовича була концертова поїздка капелі в Україну в червні 1991 р. після 50-літньої розлуки ще за два місяці перед розпадом Совєтської імперії.

Це концертове турне по Україні, яке включало концерти в найкращих залях Києва, Канева, Полтави, Харкова, Донецька, Дніпропетровська, Запоріжжя, Кривого Рогу, Вінниці, Чернівців, Івано-Франківська, Тернополя і Львова було зароджене в широкій, необмеженій уяві Мирослава і приведено в дійсність у співпраці з товариством „Україна" та допомогою нашого капелянського мистецького керівника Володимира Андрійовича Колесника.

Ми, твої побратими, знаємо, що тобі, дорогий Мирославе, належить найбільша подяка за твоє натхнення і ту величезну роботу, яку ти зробив, щоб „Апостоли Бандури" вперше за 50 років, змогли прославити Україну своєю піснею не з-за кордону, а в Україні.

Дорогий Побратиме, ми всі пам'ятаємо тебе і твій великий мистецький і товариський дар. Ми глибоко відчуваємо нашу велику втрату.

Вічна Тобі пам'ять, дорогий побратиме,
і нехай земля Америки буде Тобі пухом!

Ділимося сумною вісткою з родиною, друзями та українською громадою, що в понеділок, 27 серпня 2001 р. на 83-му році життя, відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ВІДЧИМ, ТЕСТЬ, ДІДО, ДВОЮРІДНИЙ БРАТ, НАНАШКО та ВУЙКО

бл. п.

ДМИТРО ТКАЧУК

нар. 27 жовтня 1918 р. в с. Шешори, Косівського повіту, Івано-Франківської обл. на Гуцульщині.

Визначний громадський діяч, активно працював у підпільних організаціях ОУН та УПА, член організацій „Каменярі" та „Просвіта" в с. Шешори в Україні. Ор-ганізатор та активний член ОДУМ-у в Торонто, Канада. Співзасновник та довго-літній голова гуцульського Т-ва „Черемош" у Філядельфії. Засновник УСОГ (Ук-раїнське Світове Об'єднання Гуцулів). Колишній член дирекції Української Щадниці у Філядельфії, член УАКРади, довголітній та активний член Дирекції Українського Освітньо-Культурного Центру.

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 31 серпня 2001 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Насевича при 109 E. Tabor Rd., Філядельфія, Па.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 1 вересня 2001 р., о год. 9-ій ранку з церкви Благовіщення в Melrose Park, а опісля тлінні останки будуть перевезені на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишилася горем прибита родина:

дружина	– ОКСАНА
дочки	– МАРУСЯ ТИМЧУК з мужем ІВАНОМ
	– ОКСАНА КИРИЛЮК з мужем ВАСИЛЕМ
внуки	– ІВАНКА, ОСТАП ТИМЧУК
	– АНДРІЙ, КСЕНЯ КИРИЛЮК
двоюрідні брати	– д-р ІЛЬКО ТКАЧУК з дружиною СОНЕЮ та синами МИХАЙЛОМ, ІВАНОМ з дружиною МАРҐАРЕТ, з зятем БРАЄНОМ і внуками АНДРІЄМ і АЛЕКСАНДРОМ
	– ДМИТРО МИХАЙЛЮК
похресники	– УЛЯНА ПРОЦЮК з мужем ОЛЕКСАНДРОМ та дітьми АДРІЯНОМ, НАТАЛКОЮ і МАРІЙКОЮ
	– СТЕФАН ФІРКО з дружиною НАТАЛКОЮ та дітьми ОЛЕКСАНДРОМ і ЗАХАРІЄМ
	– СТЕФАНІЯ ДВІРНИЧУК та ДМИТРО МАРТИЩУК з родинами в Україні
племінники	– ОЛЬГА БІЛИНСЬКА з мужем ТАРАСОМ та дітьми НИКОЛАЄМ, НАДІЙКОЮ, СОФІЙКОЮ і ТАНЕЮ
	– МАРЯНА ОЛЬХОВЕЦЬКА з мужем РОМАНОМ та дітьми КАТРУСЕЮ, РОМЧИКОМ, АНДРІЙКОМ і ХРИСТИНОЮ
	– ОКСАНА СТРОЦЬКА з мужем ЛЕВКОМ та дітьми АЛЕКСАНДРОЮ, КСЕНЕЮ, ЗОРЯНОЮ
	– МАРТА РУБЕЛЬ з мужем АНТОНІЄМ
	– ОЛЯ ПУСТЯК з дітьми ЛЕСЕЮ і ДЖЕЙСОНОМ
	– ЛЮБА МИХАЙЛЮК
	– ВОЛОДИМИР ВАСИЛАЩУК з дружиною КАТРУСЕЮ та дітьми ВОЛОДИМИРОМ і ХРИСТИНОЮ
	– БОГДАН ВАСИЛАЩУК з дружиною ГАНУСЕЮ та родиною в Україні

ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Ділимося сумною вісткою, що 19 липня 2001 р. на 76-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

БОРИС СТАВНИЧИЙ

Горем прибиті:

дружина	– ІРЕНА з дому ЛИЧКОВСЬКА
син	– ЮРІЙ
дочка	– МАРТА з мужем ІЛІРОМ ТОЧІ
внучка	– МЕЛАНЯ
внук	– МАРКО

ближча і дальша родина в Америці, Европі і Канаді

Вічна Йому пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, в понеділок, 5 березня 2001 р., після важкої недуги відійшов у вічність на 76-му році життя наш дорогий
БРАТ, СТРИЙКО і ШВАҐЕР

бл. п.

ЯРОСЛАВ ГУМЕНЮК

Після гімназійної матури в 1943 р. у Стрию, він став членом 1-ої Української Дивізії Національної Армії. Перейшов усі страхіття війни. З Німеччини переїхав до США, замешкав у Квінсі, Н.Й.

Довголітній член „Комітету Стрийщини", один із найбільш жертвенних меценатів сьогоднішньої стрийської гімназії. Почесний громадянин м. Стрия.

Своєю добротою, необмеженою любов'ю до Батьківщини, здобув собі загальну пошану української громади.

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 8 березня 2001 р. в похоронному заведенні Quinn Funeral Directors.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю 9 березня 2001 р. в церкві Чесного Хреста, Асторія, а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., де зложено тлінні останки бл. п. СЛАВКА.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ відправлено св. Літургію в церкві Чесного Хреста в Асторії.

Родина Ярослава Гуменюка складає щиросердечну подяку:

Парохові о. Филипу, дияконові Ю. Малаховському за відвідини Покійного у шпиталі, уділення йому Тайни Єлеопомазання, о. Христофорові Войтині за літургійні і похоронні відправи, та Ю. Дибі за дякування.

Надзвичайно велика подяка д-рові Б. Криницькому та його родині за довголітню лікарську опіку, моральну підтримку, відвідини Славка в шпиталі і вдома.

П.В. Гнатківському за його довготривалу і безкорисну допомогу в часі хвороби Покійного, а також за допомогу в полагодженні похорону, прощальну промову на Панахиді.

П.М. Кулиничу, за відвідини Покійного вдома і в шпиталі, за допомогу в полагодженні похорону.

Ярославі Рубель за змістовну прощальну промову на Панахиді.

КВІТИ ПРИСЛАЛИ:

М. і Ю. Степанюки, д-р А. Кунцьо, М. Шепарович.

Замовили ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ в церкві Чесного Хреста, Асторія:

Є. і Т. Боднари, З. і О. Благі, Ю. Васеленюк, Б. і В. Гнатківські, Б.Гевко, Л. і М. Галіви, С. і Л. Гуменюки, М. і В. Магуни, Б. і Є. Михайлови, родина Мотиль, М. Ничай, Д. Оменська, родина Оменських, С. Семущак, родина Сєрант, Л. Стасюк, М. і Л. Фурди, О. Б. Цегельська, Л. і Я. Щеглови.

Щира подяка за Службу Божу у Boynton Beach, FL Mr. & Mrs. W. and J. Gombert.

ЗБІРКА НА СТИПЕНДІЇ ДЛЯ МОЛОДІ В УКРАЇНСЬКІЙ ГІМНАЗІЇ в СТРИЮ:

	250 дол.	Л. і Б. Криницькі;
	100	А. і І. Козани;
	55	Б. і В. Гнатківські;
по	50	Л. і Б. Гайдучки, Х. і О. Ганаси, С. і Л. Гуменюки, Т. і В. Кривуличі, Л. і Я. Музички, М. Ничай, Я. Рубель, С. Степанюк;
	30	К. і В. Вальчуки;
по	25	В. і С. Ганкевичі, З. і М. Кулиничі, Г. і Р. Микити, Б. і Є. Михайлови, А. і С. Секрети, Л. Фірчук, Т. і Т. Царини, А. Н. і Юрій Цегельські;
по	20	В. Кулинич, Л. і В. Магуни.
	Разом	1,075 дол.

Ще раз сердечна подяка всім рідним, приятелям, знайомим і незнайомим нам людям, котрі розділили з нами наше горе, віддали останню християнську прислугу бл. п. ЯРОСЛАВОВІ ГУМЕНЮКУ і попращали його в останню дорогу.

Нехай Господь благословить Вас своїми ласками.

ПРОВІД АСОЦІЯЦІЇ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ
і РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ „НАШ ГОЛОС“

зі смутком повідомляє все членство і українську громаду, що в неділю, 12 серпня 2001 р. відійшов у Божу вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИР СЕНЕЖАК

один із засновників АУА, громадсько-політичний діяч, член інших українських організацій.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у четвер, 16 серпня 2001 р. в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому пам'ять!

БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
СТАНИЦЯ НЮАРК, Н.ДЖ.
Ділимося з побратимами сумною вісткою, що 17 серпня 2001 р. по довгій важкій недузі, по складних операціях і болях, відійшов від нас довголітній карний член та член управи

бл. п.

МИХАЙЛО БОБІВСЬКИЙ

підстаршина Дивізії „Галичина“

Дружині Анні, синам Романові і Тарасові, доньці Стефанії та внучці Діяні наше щире вояцьке співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ В НЮАРКУ

УПРАВА МИШИҐАНСЬКОГО ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО
ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ділиться сумною вісткою, що 31 липня 2001 р. відійшов у вічність на 84-му році життя довголітній член товариства й активний громадський діяч

бл. п.

д-р МИРОСЛАВ ВОЛОДИМИР ГНАТЮК

співзасновник Українського Лікарського Товариства Північної Америки

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш. і в церкві Благовіщення в Мелровз Парк, Пенсильванія. Тлінні останки Покійного спочили в родинній гробниці на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Пенсильванія.

Дружині АННІ, синам та всій родині складаємо найщиріші співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 27 серпня 2001 року відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ і БРАТ

бл. п.

ТЕОДОР ТИЛЯВСЬКИЙ

нар. 17 березня 1918 р. в селі Розділе, Лемківщина

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 29 серпня 2001 року в українській католицькій церкві св. Йосафата в Рочестері, Н. Й, а опісля на цвинтарі св. Гробу у Рочестері Н. Й.

Залишені у глибокому смутку:
дружина – МАРІЯ
сестра – АННА з чоловіком ЯНОМ
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі

У ЧЕТВЕРТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
смерти нашої найдорожчої і незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБУНІ і ПРАБАБУНІ

бл. п.

ОЛЬГИ МИРОСЛАВИ КОВАЛЬЧУК

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в неділю, 9 вересня 2001 р. в українських католицьких церквах:

- Успення Пресвятої Богородиці в Маямі, Фл.;
- в монастирі оо. Василіян у Торонто, Канада;
- св. Архистратига Михаїла, Дженкінтавн, Па.;
- св. Великомучениці Теклі, в Бродах, Україна.

Про молитви за спокій душі Покійної просить муж Михайло і родина

Для вшанування пам'яті моєї Дружини жертвую:

1,000	дол.	на Львівську Богословську Академію;
500		на стипендійний фонд при СУА;
100		на пресовий фонд „Патріярхату“.

МИХАЙЛО КОВАЛЬЧУК

Ділимося сумною вісткою з рідними, друзями і знайомими, що 13-го серпня 2001 р. упокоїлася в Бозі наша дорогенька МАТУСЯ і БАБЦЯ

бл. п.

АННА КОПАЧ

з дому РОЙ

нар. 15 серпня 1923 р. у Липицях біля Миколаєва, Україна.

ПАРАСТАС відбувся 14 серпня 2001 р. в похоронному заведенні „Sajewski“ в Дітройті, Миш.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 15 серпня 2001 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла.

Залишені у глибокому смутку:
дочки – КАТЕРИНА КІЗИМА
– РОЗАЛІЯ ЦАП з мужем БОГДАНОМ
син – ІВАН
внуки – НАТАЛКА ЦАП
– БОГДАН ЦАП
– ТАНЯ КІЗИМА
– ЗЕНКО КОПАЧ

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в суботу, 25 серпня 2001 р. відійшла у вічність наша дорога МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ЮЛІЯ ХОВАЙЛО

нар. в Долині, Україна

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 28 серпня 2001 р. в церкві св. Миколая у Пассейку, Н. Дж., а тіло похоронено на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила у глибокому смутку:
синів – ОЛЕГА з дружиною ІРЕНОЮ
– МОДЕСТА з дружиною БЕТ (ВЕТН)
внуків – ОЛЕСЯ
– ОРЕСТА з дружиною ТІНОЮ
та ближчу і дальшу родину.

Вічна Їй пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ХОЧЕТЕ КУПИТИ ХАТУ?

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIVE

MORRIS PLAINS
PARSIPPANY OFFICE:
1625 STATE ROUTE 10
MORRIS PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-1400, Ext. 3603
EVES: (908) 790-9240
PAGER:(973) 817-1340 • FAX: (973) 984-4075

Weichert Realtors®
WEICHERT ONE STOP.
Ask About Weichert's One-Stop Shopping Services

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.

tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344
E-mail:matawan96@aol.com

MARIA C. WYNNYK-GERULA
SALES ASSOCIATE
1996-98 NJAR Million Dollar Club
90-00 NJAR Million Dollar Club Silver Level

Bus.. (973) 778-4500
Res.. (973) 773-4481
Fax: (973) 773-5133
Pager: (973) 458-2397
VM: (973) 778-5168 x 150

RESIDENTIAL BROKERAGE
789 Clifton Ave.,
Clifton, NJ 07012

COLDWELL BANKER
Independently owned and operated by NRT Incorporated

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (212) 228-3029

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
з кримінальних і цивільних справ, як також комп'ютерського права
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870;

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2001 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✔ на роботі
- ✔ автомобільних
- ✔ в публічних місцях
- ✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ/Одеса – 580 дол.+tax
(round trip)
399 дол.+tax (one way)
Н.Й./Львів – 699 дол.+tax
(round trip)
450 дол.+tax **(one way)**
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

ARKA COMPANY

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ДРУКАРНЯ COMPUTOPRINT CORP.

МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи

- ❖ книжки
- ❖ журнали
- ❖ брошури
- ❖ коверти, канцелярійні друки
- ❖ візитівки
- ❖ весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

Calls to UKRAINE 16.9 ¢/min
Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 13.3 c/min.
For info call Long Distance POST:
WWW.LDPOST.COM **1-800-449-0445**

НА ЗАМОВЛЕННЯ
Доставляємо в Україну комп'ютери, копіювальні машини, всяке шкільне приладдя, книжки, ювілейний Шевченків „Кобзар" і т.п.
Ближчі інформації:
T. Shevchenko Centre in Lviv
c/o 2150 Bloor Street West, Suite 96
Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8
Tel.: (416) 239-4407
Fax: (416) 239-1526

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Плати-мо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звер-татися на тел.
(973) 292-9800
додатковий 3018

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати – тільки з фірмою КАРПАТИ

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА
FAST GUARANTEED DELIVERY

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
протягом 2–7 днів
Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Европи американські доляри.

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК
з каталоґу

ДОСТАВА ТРАКТОРІВ, АВТОМОБІЛІВ, ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких.
Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією.

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

KARPATY

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca

KARPATY
TRAVEL

Найкращі ціни на квитки
на всі авіялінії світу

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах